

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
★	Verordening (EG) nr. 501/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2004 betreffende financiële kwartaalrekeningen van de overheid ⁽¹⁾	1
★	Verordening (EG) nr. 502/2004 van de Raad van 11 maart 2004 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1177/2002 betreffende een tijdelijk defensief mechanisme voor de scheepsbouw	6
	Verordening (EG) nr. 503/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	8
	Verordening (EG) nr. 504/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van een verlagingscoëfficiënt voor de afgifte van restitutiecertificaten voor goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen, zoals bedoeld in artikel 8, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000	10
	Verordening (EG) nr. 505/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	11
	Verordening (EG) nr. 506/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen	14
	Verordening (EG) nr. 507/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van de aantallen dieren waarvoor gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om rechten op invoer die in maart 2004 zijn ingediend voor de invoer van jonge mannelijke mestrunderen	18
	Verordening (EG) nr. 508/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten ...	19

Prijs: 18 EUR

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 509/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse	22
Verordening (EG) nr. 510/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm	24
Verordening (EG) nr. 511/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector	26
Verordening (EG) nr. 512/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen van witte suiker voor de 23e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1290/2003	29
Verordening (EG) nr. 513/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië	30
Verordening (EG) nr. 514/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van sorgho in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 699/2003	32
Verordening (EG) nr. 515/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 betreffende de offertes voor de invoer van maïs die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2315/2003	33
Verordening (EG) nr. 516/2004 van de Commissie van 18 maart 2004 betreffende de offertes voor de uitvoer van haver, die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003	34

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Raad

2004/259/EG:

- ★ **Besluit van de Raad van 19 februari 2004 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van het Protocol inzake persistente organische verontreinigende stoffen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand**
- 35
- Protocol inzake persistente organische verontreinigende stoffen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand**
- 37

Commissie

2004/260/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 30 april 2003 inzake de steunregeling die Italië (regio Toscane) voornemens is ten uitvoer te leggen met het oog op de vermindering van de emissies van broeikasgassen ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1327)**
- 72

2004/261/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 9 juli 2003 betreffende de steunmaatregel van de staat C 11/2002 (ex N 382/2001) waaraan Italië voornemens is uitvoering te geven ten behoeve van bepaalde vrachtwagens voor goederenvervoer over de weg met het doel deze om te leiden van rijksweg 33 langs het Lago Maggiore naar de autosnelweg A26 ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2154)**
- 80

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

2004/262/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 17 maart 2004 tot vaststelling van beschermende maatregelen met betrekking tot geregistreerde paarden uit Zuid-Afrika** ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 808) 86

2004/263/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 17 maart 2004 tot wijziging van Beschikking 2000/333/EG tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van tweekleppige weekdieren, stekelhuidigen, manteldieren en mariene buikpotigen van oorsprong uit de Socialistische Republiek Vietnam, wat de aanwijzing van de bevoegde instantie betreft** ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 824) 88

2004/264/EG:

- ★ **Besluit van de Commissie van 18 maart 2004 tot schorsing van het antidumpingrecht dat werd ingesteld bij Beschikking nr. 2730/2000/EGKS van de Commissie op cokes van steenkool in stukken met een diameter van meer dan 80 mm uit de Volksrepubliek China** 89

Rectificaties

- ★ **Rectificatie van Richtlijn 2004/4/EG van de Commissie van 15 januari 2004 tot wijziging van Richtlijn 96/3/EG inzake een afwijking van enkele bepalingen van Richtlijn 93/43/EEG van de Raad inzake levensmiddelenhygiëne voor het bulkvervoer van vloeibare oliën en vetten over zee (PB L 15 van 22.1.2004)** 92

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 501/2004 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 10 maart 2004
betreffende financiële kwartaalrekeningen van de overheid
(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 285,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 inzake het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap ⁽³⁾ is het referentiekader vastgelegd voor gemeenschappelijke normen, definities, classificaties en registratieregels voor de opstelling van de rekeningen van de lidstaten die voor de statistische behoeften van de Gemeenschap worden gebruikt, zodat de resultaten van de lidstaten onderling vergelijkbaar zijn.
- (2) In het op 18 januari 1999 door de Raad Economie/Financiën goedgekeurde verslag van het Monetair Comité over de informatieverplichtingen is benadrukt dat voor de goede werking van de Economische en Monetaire Unie en de interne markt een doeltreffend toezicht op en coördinatie van het economisch beleid van het grootste belang zijn, en dat dit een veelomvattend statistisch informatiestelsel vereist dat de beleidsmakers voorziet van de nodige gegevens waarop zij hun besluiten kunnen baseren. In dit verslag is er ook op gewezen dat er een hoge prioriteit moet worden toegekend aan kortetermijnstatistieken van de overheidsfinanciën van de lidstaten, en met name van die welke aan de Economische en Monetaire Unie deelnemen, teneinde stapsgewijs financiële kwartaalrekeningen van de overheid samen te stellen.

- (3) De nationale kwartaalgegevens over de financiële rekeningen (transacties en balansen) voor de overheid hebben betrekking op een groot deel van alle financiële transacties en financiële balansen in de eurozone en bieden belangrijke informatie ter ondersteuning van het monetaire beleid. In dit verband heeft de Raad van bestuur van de Europese Centrale Bank voor eigen doeleinden verordeningen en richtsnoeren goedgekeurd teneinde de indiening van gegevens over financiële statistieken en nationale financiële rekeningen voor perioden korter dan een jaar aan de Europese Centrale Bank te waarborgen.

- (4) Er is informatie over de financiële transacties en balansen van de overheid naar partnersector nodig om een uitgebreide analyse van de overheidsfinanciering en de financiële investeringen naar partnersector en naar instrument mogelijk te maken.

- (5) Verordening (EG) nr. 264/2000 van de Commissie van 3 februari 2000 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad met betrekking tot kortetermijnstatistieken van de overheidsfinanciën ⁽⁴⁾ en Verordening (EG) nr. 1221/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 met betrekking tot niet-financiële kwartaalrekeningen van de overheid ⁽⁵⁾ specificeren welke niet-financiële kwartaalgegevens voor de overheid de lidstaten aan de Commissie (Eurostat) moeten doen toekomen.

- (6) In de artikelen 2 en 3 van Verordening (EG) nr. 2223/96 is bepaald onder welke voorwaarden de Commissie de methoden van het Europees systeem van rekeningen in de Gemeenschap kan wijzigen teneinde de inhoud te verduidelijken en te verbeteren. De samenstelling van financiële kwartaalrekeningen van de overheid zal van de lidstaten extra middelen vereisen. Een en ander kan daarom niet in een beschikking van de Commissie worden geregeld, maar vergt een specifieke verordening van het Europees Parlement en de Raad.

⁽¹⁾ PB C 165 van 16.7.2003, blz. 6.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 21 oktober 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 22 december 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en standpunt van het Europees Parlement van 10 februari 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1267/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 180 van 18.7.2003, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB L 29 van 4.2.2000, blz. 4.
⁽⁵⁾ PB L 179 van 9.7.2002, blz. 1.

- (7) Het bij Besluit 89/382/EEG, Euratom van de Raad ⁽¹⁾ opgerichte Comité statistisch programma (CSP) en het bij Besluit 91/115/EEG van de Raad ⁽²⁾ opgerichte Comité voor monetaire, financiële en betalingsbalansstatistiek (CMFB) hebben zich voor het ontwerp van deze verordening uitgesproken,

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Deze verordening heeft ten doel de belangrijkste kenmerken van de categorieën financiële transacties en financiële vorderingen en schulden in het Europees systeem van rekeningen (ESR 1995) voor de sector overheid en voor elk van zijn subsectoren vast te stellen en te definiëren, waarover ieder kwartaal gegevens aan de Commissie (Eurostat) moeten worden meegedeeld. Hierbij wordt een stapsgewijze aanpak gevolgd.

Artikel 2

Samenstelling van kwartaalgegevens: bronnen en methoden

1. Met het oog op de opstelling van statistieken van hoge kwaliteit worden de kwartaalgegevens voor financiële transacties en financiële vorderingen en schulden zoveel mogelijk gebaseerd op informatie die direct bij de overheid beschikbaar is. De kwartaalgegevens over niet-beursgenoteerde aandelen (AF.512) en overige deelnemingen (AF.513) — zoals gedefinieerd en gecodeerd in het ESR 1995 —, die in handen van eenheden van de overheid zijn, mogen evenwel worden geschat door informatie over de respectieve jaarlijkse gegevens te interpoleren of te extrapoleren.

2. Bij de samenstelling van de kwartaalgegevens over financiële transacties en financiële vorderingen en schulden worden de regels van het ESR 1995 in acht genomen. Dit geldt met name voor de sectorale indeling van de institutionele eenheden, de consolidatievoorschriften, de indeling van financiële transacties en financiële vorderingen en schulden, het moment van registratie en de waarderingregels.

3. De kwartaalgegevens zijn in overeenstemming met de desbetreffende jaargegevens die ingevolge Verordening (EG) nr. 2223/96 aan de Commissie worden meegedeeld.

4. Bij de kwartaalgegevens over financiële vorderingen en schulden gaat het om de uitstaande bedragen aan financiële vorderingen en schulden aan het eind van ieder kwartaal.

⁽¹⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

⁽²⁾ PB L 59 van 6.3.1991, blz. 19. Besluit gewijzigd bij Besluit 96/174/EG (PB L 51 van 1.3.1996, blz. 48).

Artikel 3

Indiening van kwartaalgegevens over financiële transacties en financiële vorderingen en schulden

1. De lidstaten verstrekken de Commissie (Eurostat) ieder kwartaal gegevens over de volgende financiële transacties (F.) en financiële vorderingen en schulden (AF.), zoals deze in het ESR 1995 zijn gedefinieerd en gecodeerd:

- a) monetair goud en bijzondere trekkingsrechten (SDR's) (F.1 en AF.1),
- b) chartaal geld en deposito's (F.2 en AF.2),
- c) kortlopende effecten met uitzondering van aandelen (excl. financiële derivaten) (F.331 en AF.331),
- d) langlopende effecten met uitzondering van aandelen (exclusief financiële derivaten) (F.332 en AF.332),
- e) financiële derivaten (F.34 en AF.34),
- f) kortlopende leningen (F.41 en AF.41),
- g) langlopende leningen (F.42 en AF.42),
- h) aandelen en overige deelnemingen (F.5 en AF.5),
- i) voorzieningen pensioen- en levensverzekering (F.61 en AF.61),
- j) vooruitbetaalde premies en voorzieningen voor openstaande aanspraken (F.62 en AF.62),
- k) handelskredieten en transitorische posten (F.7 en AF.7).

2. De lidstaten verstrekken de Commissie (Eurostat) voorts de volgende kwartaalgegevens voor Subsector centrale overheid (S.1311), als bedoeld in artikel 4:

- a) beursgenoteerde aandelen (F.511 en AF.511): vorderingen en mutaties in vorderingen,
- b) chartaal geld (F.21 en AF.21): schulden en mutaties in schulden.

Artikel 4

Dekking van de overheid en haar subsectoren

De lidstaten verstrekken kwartaalgegevens voor de sector overheid en haar subsectoren, in het ESR 1995 gedefinieerd en gecodeerd als overheid (S.13), waartoe behoren:

- centrale overheid (S.1311),
- deelstaatoverheid (S.1312)
- lagere overheid (S.1313),
- wettelijke-socialeverzekeringinstellingen (S.1314).

Artikel 5

Aard van de in te dienen kwartaalgegevens

1. De in artikel 3 bedoelde kwartaalgegevens worden in geconsolideerde vorm ingediend voor de in artikel 4 bedoelde subsectoren van de overheid.

2. De in artikel 3 bedoelde kwartaalgegevens worden zowel in geconsolideerde als in niet-geconsolideerde vorm ingediend voor de in artikel 4 bedoelde sector overheid (S.13).

3. Voor de in artikel 4 bedoelde subsectoren centrale overheid (S.1311) en wettelijke-socialeverzekeringsinstellingen (S.1314) worden overeenkomstig de bijlage bij deze verordening kwartaalgegevens met een indeling naar partnersector ingediend.

Artikel 6

Tijdschema voor de indiening van kwartaalgegevens

1. De in de artikelen 3, 4 en 5 bedoelde kwartaalgegevens worden uiterlijk drie maanden na het eind van het kwartaal waarop ze betrekking hebben bij de Commissie (Eurostat) ingediend.

2. Tegelijkertijd worden in voorkomend geval herziene kwartaalgegevens voor eerdere kwartalen ingediend.

3. De in artikel 3, met uitzondering van handelskredieten en transitorische posten (F.7 en AF.7), en in de artikelen 4 en 5 bedoelde kwartaalgegevens worden voor het eerst ingediend volgens onderstaand tijdschema:

- a) voor de subsectoren centrale overheid (S.1311) en wettelijke-socialeverzekeringsinstellingen (S.1314), niet later dan 30 juni 2004; de Commissie kan maximaal 18 maanden respijt geven voor de eerste datum van indiening van de naar partnersector ingedeelde gegevens en van gegevens over financiële transacties en financiële vorderingen en schulden, indien de nationale statistische stelsels ingrijpend moeten worden gewijzigd;
- b) voor de subsectoren deelstaatoverheid (S.1312) en lagere overheid (S.1313):
 - i) niet later dan 30 juni 2004 voor de in artikel 3, lid 1, bedoelde schulden en mutaties in schulden; de Commissie kan maximaal 18 maanden respijt geven voor de eerste datum van indiening van deze gegevens indien de nationale statistische stelsels ingrijpend moeten worden gewijzigd;
 - ii) niet later dan 30 juni 2005 voor de in artikel 3, lid 1, bedoelde vorderingen en mutaties in vorderingen; de Commissie kan maximaal zes maanden respijt geven voor de eerste datum van indiening van deze gegevens, indien de nationale statistische stelsels ingrijpend moeten worden gewijzigd;
- c) voor de sector overheid (S.13), niet later dan 30 juni 2005; de Commissie kan maximaal zes maanden respijt geven voor de eerste datum van indiening van deze gegevens, indien de nationale statistische stelsels ingrijpend moeten worden gewijzigd.

4. De kwartaalgegevens over de handelskredieten en transitorische posten (F.7 en AF.7) voor de sector overheid (S.13) en haar in artikel 4 bedoelde subsectoren worden uiterlijk 30 juni 2005 voor het eerst bij de Commissie (Eurostat) ingediend; de Commissie kan maximaal zes maanden respijt geven voor de eerste datum van indiening van deze gegevens, indien de nationale statistische stelsels ingrijpend moeten worden gewijzigd.

Artikel 7

Retrospectieve gegevens

1. De in artikel 6 bedoelde kwartaalgegevens omvatten retrospectieve gegevens voor financiële transacties vanaf het eerste kwartaal van 1999 en voor financiële balansen vanaf het vierde kwartaal van 1998; voor de indiening van deze gegevens geldt het tijdschema van artikel 6, leden 3 en 4.

2. Zo nodig worden de retrospectieve gegevens met inachtneming van met name artikel 2, leden 2 en 3, gebaseerd op zo goed mogelijke schattingen.

Artikel 8

Uitvoering

1. De lidstaten geven de Commissie (Eurostat) een beschrijving van de bronnen en methoden die voor de samenstelling van de in artikel 3 bedoelde kwartaalgegevens zijn gebruikt (initiële beschrijving) wanneer zij volgens het tijdschema van artikel 6, leden 3 en 4, voor de eerste keer kwartaalgegevens indienen.

2. De lidstaten stellen de Commissie (Eurostat) in kennis van alle wijzigingen van deze initiële beschrijving wanneer zij de herziene gegevens meedelen.

3. De Commissie (Eurostat) brengt het Comité statistisch programma (CSP) en het Comité voor monetaire, financiële en betalingsbalansstatistiek (CMFB) op de hoogte van de door de lidstaten gebruikte bronnen en methoden.

Artikel 9

Verslag

Op basis van de in de artikelen 3, 4 en 5 bedoelde gegevens en na raadpleging van het CSP en het CMFB zendt de Commissie het Europees Parlement en de Raad uiterlijk op 31 december 2005 een verslag toe waarin de betrouwbaarheid van de door de lidstaten geleverde kwartaalgegevens wordt beoordeeld.

*Artikel 10***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 10 maart 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

BIJLAGE

INDELING NAAR PARTNERSECTOR ⁽¹⁾Centrale overheid (S.1311) en wettelijke-socialeverzekeringsinstellingen (S.1314) financiële transacties en financiële balansen ⁽²⁾

Partnersector/-subsector Categorie/subcategorie	Niet-financiële vennootschappen (S.11)	Financiële vennootschappen (S.12)		Huishoudens en instellingen zonder winstoogmerk t.b.v. huishoudens (S.14+S.15)	Buitenland (S.2)
		Totaal	Verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen (S.125)		
Vorderingen					
Kortlopende effecten m.u.v. aandelen (exclusief financiële derivaten) (F.331 en AF.331)					
Langlopende effecten m.u.v. aandelen (exclusief financiële derivaten) (F.332 en AF.332)					
Kortlopende leningen (F.41 en AF.41)					
Langlopende leningen (F.42 en AF.42)					
Aandelen en overige deelnemingen (F.5 en AF.5)					
Schulden					
Kortlopende leningen (F.41 en AF.41)					
Langlopende leningen (F.42 en AF.42)					

⁽¹⁾ De omraamde vakken geven aan welke gegevens moeten worden gemeld.⁽²⁾ De codes, ontleend aan het ESR 1995, staan voor: S: sectoren/subsectoren; F: financiële transacties; AF: financiële balansposten.

VERORDENING (EG) Nr. 502/2004 VAN DE RAAD

van 11 maart 2004

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1177/2002 betreffende een tijdelijk defensief mechanisme voor de scheepsbouw

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 87, lid 3, onder e), en de artikelen 89 en 133,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie en de regering van de Republiek Korea hebben op 22 juni 2000 het proces-verbaal van overeenstemming inzake de mondiale scheepsbouw ondertekend met het doel om opnieuw eerlijke en transparante concurrentievoorwaarden te scheppen. De verplichtingen die zijn aangegaan in het proces-verbaal van overeenstemming, met name de verplichting om voor een doeltreffend mechanisme voor het prijstoezicht te zorgen, zijn van Koreaanse zijde evenwel niet effectief nagekomen en derhalve is er nog steeds geen bevredigend resultaat bereikt.
- (2) Bij wijze van uitzonderlijke en tijdelijke maatregel om communautaire scheepswerven te helpen in marktsegmenten die nadelige gevolgen in de vorm van aanmerkelijke schade en ernstig nadeel hebben ondervonden ten gevolge van oneerlijke Koreaanse concurrentie, werd een tijdelijk defensief mechanisme ingevoerd bij Verordening (EG) nr. 1177/2002 van de Raad ⁽²⁾ voor beperkte marktsegmenten en voor slechts een korte en beperkte periode. In het bijzonder mocht het tijdelijke defensieve mechanisme pas worden toegestaan nadat de Gemeenschap de procedure ter beslechting van geschillen had ingeleid tegen de Republiek Korea en het mocht niet langer worden toegestaan indien deze procedure was afgesloten dan wel opgeschort.
- (3) Op 8 oktober 2002 leidde de Gemeenschap, als vermeld in Beschikking 2002/818/EG ⁽³⁾ een procedure inzake geschillenregeling in tegen de Republiek Korea met een

verzoek om overleg overeenkomstig het Memorandum van overeenstemming inzake de regels en procedures betreffende de beslechting van geschillen van de Wereldhandelsorganisatie (WTO).

- (4) Het overleg tussen de Republiek Korea en de Gemeenschap, zoals voorzien in de WTO-overeenkomst, leidde niet tot een bevredigende oplossing. Op 11 juni 2003 verzocht de Gemeenschap het WTO-orgaan voor geschillenregeling om een panel in te stellen in verband met de oneerlijke scheepsbouwpraktijken van Korea.
- (5) Verordening (EG) nr. 1177/2002 vervalt op 31 maart 2004. De Republiek Korea is haar verplichtingen krachtens het proces-verbaal van overeenstemming nog steeds niet effectief nagekomen en naar verwachting zal de WTO-procedure voor de beslechting van geschillen niet tegen die datum zijn afgesloten. Derhalve is een verlenging van het tijdelijke defensieve mechanisme noodzakelijk,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1177/2002 wordt vervangen door:

„Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Zij vervalt op 31 maart 2005.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 26 februari 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB L 172 van 2.7.2002, blz. 1.

⁽³⁾ Besluit van de Commissie van 8 oktober 2002 in het kader van de bepalingen van Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad in verband met de praktijken die Korea bij de handel in handelsvaartuigen toepast (PB L 281 van 19.10.2002, blz. 15).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 maart 2004.

Voor de Raad

De voorzitter

M. HARNEY

VERORDENING (EG) Nr. 503/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 (PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17).

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	104,4
	204	75,8
	212	125,1
	999	101,8
0707 00 05	052	138,6
	068	141,1
	096	93,1
	204	16,8
	220	147,3
	999	107,4
0709 10 00	220	77,3
	999	77,3
0709 90 70	052	107,2
	204	49,0
	999	78,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	61,5
	204	48,6
	212	55,9
	220	47,7
	400	65,3
	624	61,1
	999	56,7
0805 50 10	400	46,9
	600	51,3
	999	49,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	86,7
	400	108,0
	404	98,5
	508	75,9
	512	80,7
	524	66,2
	528	85,7
	720	91,3
	999	82,0
	0808 20 50	388
512		64,1
528		68,2
999		69,9

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2081/2003 van de Commissie (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 504/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004

tot vaststelling van een verlagingcoëfficiënt voor de afgifte van restitutiecertificaten voor goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen, zoals bedoeld in artikel 8, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uit de mededelingen die de lidstaten overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Verordening 1520/2000 hebben gedaan, blijkt dat in totaal voor 1 340 535 305 EUR restitutiecertificaten zijn aangevraagd, terwijl voor de

periode vanaf 1 april 2004 in totaal slechts 59 812 118 EUR beschikbaar is, zoals vastgesteld in artikel 8, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1520/2000.

- (2) Daarom wordt een verlagingcoëfficiënt berekend op basis van artikel 8, leden 3 en 4, van Verordening (EG) nr. 1520/2000. Deze coëfficiënt dient te worden toegepast op de bedragen die middels een restitutiecertificaat voor de periode vanaf 1 april 2004 zijn aangevraagd, zoals vastgesteld in artikel 8, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1520/2000,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op de bedragen waarvoor restitutiecertificaten voor de periode vanaf 1 april 2004 zijn aangevraagd, wordt een verlagingcoëfficiënt van 0,956 toegepast.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2580/2000 (PB L 298 van 25.11.2000, blz. 5).

⁽²⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 307/2004 (PB L 52 van 21.2.2004, blz. 35).

**VERORDENING (EG) Nr. 505/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004**

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, onder a), en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 27, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de prijzen van de in artikel 1, lid 1, onder a), c), d), f), g) en h), van die verordening vermelde producten in de internationale handel en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een uitvoerrestitutie wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in bijlage V van die verordening worden genoemd. Bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽²⁾, zijn de producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1260/2001.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (3) In artikel 27, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 alsmede in artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouwovereenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor ditzelfde product dat in onverwerkte toestand wordt uitgevoerd.
- (4) De bij deze verordening vastgestelde restituties kunnen vooraf worden vastgesteld, aangezien op dit moment niet bekend is hoe de markt zich de komende maanden zal ontwikkelen.

(5) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van lange termijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

(6) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1039/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Estland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Estland ⁽³⁾, Verordening (EG) nr. 1086/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Slovenië en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Slovenië ⁽⁴⁾, Verordening (EG) nr. 1087/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Letland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Letland ⁽⁵⁾, Verordening (EG) nr. 1088/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Litouwen en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Litouwen ⁽⁶⁾, Verordening (EG) nr. 1089/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Slowaakse Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Slowaakse Republiek ⁽⁷⁾ en Verordening (EG) nr. 1090/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Tsjechische Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Tsjechische Republiek ⁽⁸⁾ komen met ingang van 1 juli 2003 verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of Tsjechië niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2196/2003 van de Commissie (PB L 328 van 17.12.2003, blz. 17).

⁽²⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 740/2003 (PB L 106 van 29.4.2003, blz. 12).

⁽³⁾ PB L 151 van 19.6.2003, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 19.

⁽⁶⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 38.

⁽⁷⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 56.

⁽⁸⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 73.

- (7) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Hongarije en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Hongarije ⁽¹⁾, komen met ingang van 1 juli 2003 de in artikel 1, lid 2, van die verordening genoemde producten die naar Hongarije worden uitgevoerd, niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.
- (8) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1890/2003 van de Raad van 27 oktober 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Malta en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Malta ⁽²⁾ komen met ingang van 1 november 2003 de verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Malta niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.
- (9) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.

- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde en in artikel 1, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde basisproducten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage V bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals is aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 146 van 13.6.2003, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 278 van 29.10.2003, blz. 1.

BIJLAGE

Restituties die worden toegepast vanaf 19 maart 2004 voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

GN-code	Omschrijving	Restituties in EUR/100 kg ⁽¹⁾	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
1701 99 10	Witte suiker	47,42	47,42

⁽¹⁾ Vanaf 1 juli 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen die naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of de Tsjechische Republiek worden uitgevoerd en op de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 999/2003 bedoelde goederen wanneer deze naar Hongarije worden uitgevoerd. Vanaf 1 november 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen die naar Malta worden uitgevoerd.

**VERORDENING (EG) Nr. 506/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004**

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze beide verordeningen bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd.
- (2) In Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld naar gelang van het geval in bijlage B bij Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bijlage B bij Verordening (EG) nr. 3072/95.
- (3) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (4) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van langetermijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.
- (5) Ingevolge de regeling tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika met betrekking tot de uitvoer van deegwaren uit de Gemeenschap naar de Verenigde Staten, goedgekeurd bij Besluit 87/482/EEG van de Raad ⁽⁴⁾, dient de restitutie voor goederen van de GN-codes 1902 11 00 en 1902 19 00 naar gelang van de bestemming te worden gedifferentieerd.
- (6) Overeenkomstig artikel 4, leden 3 en 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet een verlaagde restitutievoet worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met het bedrag van de restitutie bij de productie, dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie ⁽⁵⁾, van toepassing is op het verwerkte basisproduct, en dat geldig is tijdens de veronderstelde periode van de vervaardiging van de goederen.
- (7) Alcoholhoudende dranken worden geacht minder gevoelig te zijn voor de prijs van de granen die voor de vervaardiging ervan worden gebruikt. In Protocol 19 van het Verdrag betreffende de toetreding van het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken wordt evenwel bepaald dat de noodzakelijke maatregelen moeten worden vastgesteld om het gebruik van granen uit de Gemeenschap voor de vervaardiging van alcoholhoudende dranken uit granen te vergemakkelijken. Daarom moet de restitutie die wordt toegepast op granen die in de vorm van alcoholhoudende dranken worden uitgevoerd, worden aangepast.
- (8) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1039/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Estland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Estland ⁽⁶⁾, Verordening (EG) nr. 1086/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Slovenië en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Slovenië ⁽⁷⁾, Verordening (EG) nr. 1087/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Letland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Letland ⁽⁸⁾, Verordening (EG) nr. 1088/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Litouwen en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Litouwen ⁽⁹⁾, Verordening (EG) nr. 1089/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1784/2003 (PB L 270 van 21.10.2003, blz. 78).

⁽²⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie (PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27).

⁽³⁾ PB L 117 van 15.7.2000, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 740/2003 (PB L 106 van 29.4.2003, blz. 12).

⁽⁴⁾ PB L 275 van 29.9.1987, blz. 36.

⁽⁵⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 112. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1786/2001 (PB L 242 van 12.9.2001, blz. 3).

⁽⁶⁾ PB L 151 van 19.6.2003, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 19.

⁽⁹⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 38.

overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Slowaakse Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Slowaakse Republiek ⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 1090/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Tsjechische Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Tsjechische Republiek ⁽²⁾ komen met ingang van 1 juli 2003 verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of Tsjechië niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.

- (9) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Hongarije en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Hongarije ⁽³⁾, komen met ingang van 1 juli 2003 de in artikel 1, lid 2, van die verordening genoemde producten die naar Hongarije worden uitgevoerd, niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.
- (10) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1890/2003 van de Raad van 27 oktober 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Malta en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Malta ⁽⁴⁾ komen met ingang van 1

november 2003 de verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Malta niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.

- (11) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (12) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of artikel 1, lid 1, van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 3072/95 en die worden uitgevoerd in de vorm van goederen vermeld in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92, respectievelijk bijlage B van Verordening (EG) nr. 3072/95, worden vastgesteld zoals in de bijlage bij deze verordening is opgenomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 73.

⁽³⁾ PB L 146 van 13.6.2003, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 278 van 29.10.2003, blz. 1.

BIJLAGE

Restituties die worden toegepast vanaf 19 maart 2004 voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct ⁽²⁾	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
1001 10 00	Harde tarwe: – in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika – in andere gevallen	— —	— —
1001 90 99	Zachte tarwe en mengkoren: – in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika – in andere gevallen: – – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾ – – in andere gevallen	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Rogge	—	—
1003 00 90	Gerst – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾ – in andere gevallen	— —	— —
1004 00 00	Haver	—	—
1005 90 00	Maïs, gebruikt in de vorm van: – zetmeel: – – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾ – – in andere gevallen – glucose, glucosestroop, maltodextrine, maltodextrinestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁵⁾ : – – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾ – – in andere gevallen – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾ – andere (als zodanig) Aardappelzetmeel van GN-code 1108 13 00 gelijkgesteld aan een verwerkingsproduct van maïs: – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾ – in andere gevallen	2,043 — 2,043 1,532 — 1,532 — 2,043 2,043 — 2,043	2,043 — 2,043 1,532 — 1,532 — 2,043 2,043 — 2,043

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct ⁽²⁾	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
ex 1006 30	Volwitte rijst: – rondkorrelig – halfflangkorrelig – langkorrelig	9,100 9,100 9,100	9,100 9,100 9,100
1006 40 00	Breukrijst	2,400	2,400
1007 00 90	Graansorgho m.u.v. hybriden van graansorgho, bestemd voor zaaidoeleinden	—	—

⁽¹⁾ Voor de landbouwproducten verkregen door verwerking van het basisproduct en/of gelijkgesteld, moeten de coëfficiënten vermeld in bijlage E bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie (PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1), worden gebruikt.

⁽²⁾ Vanaf 1 juli 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen die naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of Tsjechië worden uitgevoerd en op de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 999/2003 bedoelde goederen wanneer deze naar Hongarije worden uitgevoerd. Vanaf 1 november 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen die naar Malta worden uitgevoerd.

⁽³⁾ De betrokken goederen vallen onder GN-code 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Goederen opgenomen in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bedoeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2825/93.

⁽⁵⁾ Voor stropen van de GN-codes 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 60 90, verkregen door het mengen van glucose- en fructosestropen, geeft alleen glucosestroop recht op uitvoerrestitutie.

VERORDENING (EG) Nr. 507/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004

tot vaststelling van de aantallen dieren waarvoor gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om rechten op invoer die in maart 2004 zijn ingediend voor de invoer van jonge mannelijke mestrunderen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 977/2003 van de Commissie van 6 juni 2003 betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor de invoer van jonge mannelijke mestrunderen (1 juli 2003 – 30 juni 2004) ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 977/2003 is bepaald dat de aantallen dieren waarvoor per 6 februari 2004 geen invoercertificaten zijn aangevraagd, opnieuw worden toegewezen.
- (2) In artikel 1 van Verordening (EG) nr. 279/2004 van de Commissie ⁽³⁾, zijn de aantallen dieren vastgesteld die tot 30 juni 2004 onder bijzondere voorwaarden mogen worden ingevoerd.

- (3) De aantallen dieren waarvoor rechten op invoer zijn aangevraagd, overschrijden de beschikbare aantallen. Krachtens artikel 9, lid 6, en artikel 4, lid 5, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 977/2003, dient derhalve een uniform percentage te worden vastgesteld waarmee de gevraagde aantallen worden verminderd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan elke overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 977/2003 ingediende aanvraag voor toekenning van rechten op invoer, wordt gevolg gegeven voor ten hoogste 0,5328 % van het gevraagde aantal dieren.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 (PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 141 van 7.6.2003, blz. 5. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1361/2003 (PB L 194 van 1.8.2003, blz. 38).

⁽³⁾ PB L 47 van 18.2.2004, blz. 25. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 467/2004 (PB L 77 van 13.3.2004, blz. 30).

**VERORDENING (EG) Nr. 508/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004**

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽³⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze verordeningen genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 moeten de restituties worden vastgesteld met inachtneming van de bestaande situatie en de vooruitzichten voor de ontwikkeling, enerzijds van de beschikbare hoeveelheden granen, rijst en breukrijst, evenals van hun prijzen op de markt van de Gemeenschap, en anderzijds van de prijzen van granen, rijst en breukrijst en de producten in de sector granen op de wereldmarkt. Krachtens deze artikelen moeten ook waarborgen worden geschapen dat op de graan- en rijstmarkten een evenwichtige toestand heerst en een natuurlijke ontwikkeling op het gebied van de prijzen en de handel plaatsvindt en moet bovendien rekening worden gehouden met het economische aspect van de bedoelde uitvoer en de noodzaak verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden.
- (3) Verordening (EG) nr. 1518/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, betreffende de regeling voor de invoer en de uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten heeft in artikel 4 de specifieke criteria vastgesteld waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de restitutie voor deze producten.
- (4) Het is wenselijk de aan bepaalde verwerkte producten toe te kennen restitutie, al naar gelang van het product, hoger of lager vast te stellen volgens het asgehalte, het

gehalte aan ruwe celstof, het gehalte aan doppen, het eiwitgehalte, het vetgehalte of het zetmeelgehalte, daar deze gehalten van bijzondere betekenis zijn voor de hoeveelheid basisproduct die werkelijk voor de vervaardiging van het verwerkte product is gebruikt.

- (5) Ten aanzien van maniokwortel en andere tropische wortels en knollen en het daarvan vervaardigde meel, behoeft het economische aspect van de uitvoeren die zouden kunnen worden overwogen, in het bijzonder gezien de aard en de herkomst van deze producten, op het ogenblik geen vaststelling van een restitutie bij uitvoer. Voor bepaalde verwerkte producten is het, gezien het geringe aandeel van de Gemeenschap aan de wereldhandel, op het ogenblik niet noodzakelijk een restitutie bij uitvoer vast te stellen.
- (6) De situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere producten kunnen een differentiatie van de restitutie, naar gelang van de bestemming, nodig maken.
- (7) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan in de tussentijd worden gewijzigd.
- (8) Bepaalde verwerkte producten op basis van maïs kunnen een warmtebehandeling ondergaan, waardoor een restitutie zou kunnen worden uitgekeerd die niet overeenstemt met de kwaliteit van het product. Duidelijk moet worden aangegeven dat deze producten, die voorgegelaatineerd zetmeel bevatten, niet in aanmerking komen voor uitvoerrestituties.
- (9) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde producten, waarop Verordening (EG) nr. 1518/95 van toepassing is, worden vastgesteld in overeenstemming met de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 van de Commissie (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽⁴⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 55. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2993/95 van de Commissie (PB L 312 van 23.12.1995, blz. 25).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	28,60	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	23,49
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	24,52	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	24,52	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C11	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	5,11
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	36,77	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	28,60	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	24,52	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	24,52	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	32,69
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	32,69
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	32,69
1103 20 60 9000	C12	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	32,69
1103 20 20 9000	C11	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	36,48
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	36,48
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	32,02
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	24,52
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	32,69	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	32,02
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	26,56	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	24,52
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	24,52
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	32,02
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	24,52
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	33,56
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	23,29
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	24,52
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	30,65				

⁽¹⁾ Er worden geen restituties toegekend voor producten die een warmtebehandeling hebben ondergaan waardoor het zetmeel is voorgegelatineerd.

⁽²⁾ De restituties worden toegekend overeenkomstig de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2730/75 van de Raad (PB L 281 van 1.11.1975, blz. 20).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2081/2003 (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11).

De andere bestemmingen zijn als volgt gedefinieerd:

C10 Alle bestemmingen, uitgezonderd Cyprus, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Litouwen, Letland, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije

C11 Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Cyprus, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Litouwen, Letland, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije

C12 Alle bestemmingen, uitgezonderd Cyprus, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Litouwen, Letland, Malta, Polen, Roemenië, Slovenië en Slowakije

C13 Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Cyprus, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Litouwen, Letland, Malta, Polen, Roemenië, Slovenië en Slowakije

**VERORDENING (EG) Nr. 509/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004**

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽³⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin

rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktten, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 39/2004 van de Commissie (PB L 6 van 10.1.2004, blz. 16).

⁽²⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 79/2003 (PB L 13 van 18.1.2003, blz. 4).

⁽³⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 18 maart 2004 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	6,37	0,22	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,98	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgesteld bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

**VERORDENING (EG) Nr. 510/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004**

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder a), van die verordening genoemde producten en de prijzen voor deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens Verordening (EEG) nr. 1260/2001 moeten de restituties voor witte suiker en ruwe suiker, welke niet gedenatureerd en in onveranderde vorm uitgevoerd zijn, vastgesteld worden rekening houdend met de toestand op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor suiker, en vooral met de in artikel 28 van genoemde verordening bedoelde prijs- en kostenelementen. Volgens dit artikel moet eveneens met het economische aspect van de voorgenomen uitvoertransactie rekening worden gehouden.
- (3) Voor ruwe suiker moet de restitutie vastgesteld worden voor de standaardkwaliteit die bepaald is in bijlage I, punt II, van Verordening (EG) nr. 1260/2001. Deze restitutie werd bovendien vastgesteld overeenkomstig artikel 28, lid 4, van deze verordening. Kandjijsuiker werd omschreven in Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽²⁾. Het aldus berekende restitutiebedrag voor gearomatiseerde suiker en suiker waaraan kleurstoffen zijn toegevoegd, moet gelden voor de hoeveelheid sacharose in de betreffende suiker en bijgevolg worden vastgesteld per percent sacharosegehalte.
- (4) In bijzondere gevallen kan het bedrag van de restitutie worden vastgesteld bij besluiten van verschillende aard.
- (5) De restitutie moet elke twee weken worden vastgesteld. De restitutie kan tussentijds gewijzigd worden.
- (6) Krachtens artikel 27, lid 5, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan de restitutie voor de in artikel 1 van deze verordening genoemde producten naar bestemming variëren indien dat vanwege de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten noodzakelijk is.
- (7) De aanzienlijke en snelle toename van de preferentiële invoer van suiker uit de westelijke Balkanlanden sedert begin 2001 en de uitvoer van suiker uit de Gemeenschap naar die landen lijken grotendeels kunstmatig te zijn.
- (8) Ter voorkoming van misbruiken waarbij producten van de suikersector waarvoor een uitvoerrestitutie is toegekend, weer in de Gemeenschap worden ingevoerd, mag voor geen van de westelijke Balkanlanden een restitutie worden vastgesteld voor de in deze verordening bedoelde producten.
- (9) In het handelsverkeer tussen de Gemeenschap enerzijds en de Tsjechische Republiek, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, hierna de „nieuwe lidstaten” genoemd, anderzijds, van bepaalde producten van de suikersector, zijn nog invoerrechten en uitvoerrestituties van toepassing en de uitvoerrestituties liggen aanzienlijk hoger dan de invoerrechten. In afwachting van de toetreding van die landen tot de Gemeenschap op 1 mei 2004 kan het grote verschil tussen het niveau van de rechten die worden gegeven bij invoer en dat van de restituties die worden toegekend bij uitvoer van de betrokken producten leiden tot speculatieve goederenbewegingen.
- (10) Ter voorkoming van misbruiken waarbij producten van de suikersector waarvoor een uitvoerrestitutie is toegekend, weer in de Gemeenschap worden ingevoerd of binnengebracht, mag voor geen van de nieuwe lidstaten een heffing of een restitutie worden vastgesteld voor de in deze verordening bedoelde producten.
- (11) Op grond van bovenstaande overwegingen en van de huidige situatie van de suikermarkt, en met name van de noteringen of prijzen van suiker in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, dienen de restituties op een passend niveau te worden vastgesteld.
- (12) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1260/2001 genoemde producten, welke niet gedenatureerd zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 39/2004 van de Commissie (PB L 6 van 10.1.2004, blz. 16).

⁽²⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

RESTITUTIES BIJ UITVOER VAN WITTE SUIKER EN RUWE SUIKER IN ONVERANDERDE FORM VAN TOEPASSING VANAF 19 MAART 2004

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	43,62 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	43,62 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	43,62 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	43,62 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,4742
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	47,42
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	47,42
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	47,42
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,4742

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 van de Commissie (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

S00: alle bestemmingen (derde landen, andere gebieden, bevoorrading en met uitvoer uit de Gemeenschap gelijkgestelde bestemmingen) met uitzondering van Albanië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Servië en Montenegro (met inbegrip van Kosovo, zoals gedefinieerd in Resolutie 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999), de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, de Tsjechische Republiek, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije; de uitzondering geldt niet voor suiker die verwerkt is in producten als bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad (PB L 297 van 22.11.1996, blz. 29).

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001.

**VERORDENING (EG) Nr. 511/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004**

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bepaalt dat het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening genoemde producten en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd kan worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Volgens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽²⁾ is de restitutie voor 100 kg van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten die worden uitgevoerd, gelijk aan het basisbedrag, vermenigvuldigd met het sacharosegehalte, in voorkomend geval verhoogd met het gehalte aan andere als sacharose berekende suikersoorten. Dit sacharosegehalte van het betrokken product wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.
- (3) Volgens artikel 30, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 moet het basisbedrag van de restitutie voor sorbose, uitgevoerd in ongewijzigde staat, gelijk zijn aan het basisbedrag van de restitutie, verminderd met een honderdste van de restitutie bij de productie die, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1265/2001 van de Commissie van 27 juni 2001 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad, wat de productierestitutie voor bepaalde in de chemische industrie gebruikte producten van de sector suiker betreft ⁽³⁾, geldt voor de in de bijlage bij deze laatste verordening vermelde producten.
- (4) Volgens artikel 30, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 moet het basisbedrag van de restitutie voor de overige in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde en in onveranderde vorm uitgevoerde producten gelijk zijn aan het honderdste deel van het bedrag dat wordt bepaald met inachtneming van enerzijds het verschil tussen de interventieprijs voor witte suiker die gedurende de maand waarvoor het basis-

bedrag wordt vastgesteld, geldt voor de niet-deficitaire gebieden van de Gemeenschap, en de voor witte suiker op de wereldmarkt geconstateerde noteringen of prijzen, en anderzijds de noodzaak om een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisproducten uit de Gemeenschap met het oog op de uitvoer van verwerkte producten naar derde landen en het gebruik van de tot het veredelingsverkeer toegelaten producten uit deze landen.

- (5) Volgens artikel 30, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan de toepassing van het basisbedrag beperkt worden tot bepaalde in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde producten.
- (6) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan een restitutie worden vastgesteld bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder f), g) en h), van die verordening genoemde producten. Het niveau van de restitutie moet worden vastgesteld voor 100 kg droge stof, waarbij rekening wordt gehouden met de restitutie bij uitvoer voor de producten van GN-code 1702 30 91, de restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde producten en met de economische aspecten van de betrokken uitvoer. Voor de onder f) en g) van voornoemd lid 1 bedoelde producten wordt de restitutie slechts toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 en wordt voor de onder h) bedoelde producten de restitutie alleen toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95.
- (7) De bovengenoemde restituties dienen maandelijks vastgesteld te worden. Zij kunnen tussentijds worden gewijzigd.
- (8) Krachtens artikel 27, lid 5, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kunnen de situatie op de wereldmarkt of specifieke vereisten van bepaalde markten het noodzakelijk maken de restitutie voor de in artikel 1 van deze verordening genoemde producten te differentiëren naar gelang van hun bestemming.
- (9) De aanzienlijke en snelle toename van de preferentiële invoer van suiker van herkomst uit de westelijke Balkanlanden sinds het begin van 2001 en de uitvoer van suiker van de Gemeenschap naar die landen lijken een zeer kunstmatig verschijnsel te zijn.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2196/2003 (PB L 328 van 17.12.2003, blz. 17).

⁽²⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 63.

- (10) Om eventuele misbruiken door wederinvoer in de Europese Unie van producten van de suikersector waarvoor een uitvoerrestitutie is verleend te voorkomen, is het dienstig voor de westelijke Balkanlanden als geheel geen restituties voor de in deze verordening bedoelde producten vast te stellen.
- (11) In het handelsverkeer tussen de Gemeenschap enerzijds en de Tsjechische Republiek, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, hierna de „nieuwe lidstaten” genoemd, anderzijds, van bepaalde producten van de suikersector, zijn nog invoerrechten en uitvoerrestituties van toepassing en de uitvoerrestituties liggen aanzienlijk hoger dan de invoerrechten. In afwachting van de toetreding van die landen tot de Gemeenschap op 1 mei 2004 kan het grote verschil tussen het niveau van de rechten die worden geheven bij invoer en dat van de restituties die worden toegekend bij uitvoer van de betrokken producten, leiden tot speculatieve goederenbewegingen.
- (12) Ter voorkoming van misbruiken waarbij producten van de suikersector waarvoor een uitvoerrestitutie is toegekend, weer in de Gemeenschap worden ingevoerd of

binnengebracht, mag voor geen van de nieuwe lidstaten een heffing of een restitutie worden vastgesteld voor de in deze verordening bedoelde producten.

- (13) Gelet op deze feiten dienen de restituties voor de betrokken producten te worden vastgesteld op een passend niveau.
- (14) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder d), f), g) en h), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

RESTITUTIES BIJ UITVOER IN ONGEWIJZIGDE STAAT VOOR STROPEN EN BEPAALDE ANDERE PRODUCTEN VAN DE SUIKERSECTOR, VAN TOEPASSING MET INGANG VAN 19 MAART 2004

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg droge stof	47,42 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg droge stof	47,42 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg droge stof	90,09 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4742 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg droge stof	47,42 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4742 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4742 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4742 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg droge stof	47,42 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4742 ⁽³⁾

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2081/2003 (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

S00: alle bestemmingen (derde landen, andere gebieden, bevoorrading en met uitvoer uit de Gemeenschap gelijkgestelde bestemmingen) met uitzondering van Albanië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Servië en Montenegro, met inbegrip van Kosovo, als omschreven in resolutie nr. 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999) de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, de Tsjechische Republiek, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije; de uitzondering geldt niet voor suiker die verwerkt is in producten als bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad (PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29).

⁽¹⁾ Alleen geldig voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽²⁾ Alleen geldig voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽³⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op stropen met een zuiverheid van minder dan 85 % (Verordening (EG) nr. 2135/95). Het sacharosegehalte wordt overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.

⁽⁴⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op het in de bijlage, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 3513/92 van de Commissie (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 12) bedoelde product.

VERORDENING (EG) Nr. 512/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004

tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen van witte suiker voor de 23e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1290/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 27, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1290/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 inzake een permanente inschrijving voor het verkoopseizoen 2003/2004 voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽²⁾, worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer naar bepaalde derde landen van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1290/2003 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving,

waarbij met name rekening wordt gehouden met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

- (3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de 23e deelinschrijving.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 23e deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1290/2003, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen vastgesteld op 50,557 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 39/2004 van de Commissie (PB L 6 van 10.1.2004, blz. 16).

⁽²⁾ PB L 181 van 19.7.2003, blz. 7.

**VERORDENING (EG) Nr. 513/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004**

**betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit
Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen ⁽³⁾, onverlet laat,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2286/2002 van de Raad van 10 december 2002 tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1706/98 ⁽¹⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2247/2003 van de Commissie van 19 december 2003 houdende bepalingen ter uitvoering, in de sector rundvlees, van Verordening (EG) nr. 2286/2002 van de Raad tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2247/2003 kunnen voor producten van de sector rundvlees invoercertificaten worden afgegeven. De invoer mag evenwel de voor ieder van de betrokken uitvoerende derde landen vastgestelde hoeveelheid niet overschrijden.
- (2) Voor producten van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië overstijgen de hoeveelheden, uitgedrukt in vlees zonder been, waarvoor van 1 tot en met 10 maart 2004 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2247/2003 certificaten zijn aangevraagd, niet de voor deze landen beschikbare hoeveelheden. Bijgevolg kunnen voor de aangevraagde hoeveelheden invoercertificaten worden afgegeven.
- (3) De hoeveelheden, waarvoor met ingang van 1 april 2004 certificaten kunnen worden aangevraagd binnen de totale hoeveelheid van 52 100 ton, dienen te worden vastgesteld.
- (4) Er dient op te worden gewezen dat deze verordening Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hieronder vermelde lidstaten geven op 21 maart 2004 voor de onderstaande hoeveelheden producten van de sector rundvlees, uitgedrukt in vlees zonder been, van oorsprong uit sommige staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, invoercertificaten af voor de daarbij vermelde landen van oorsprong:

Verenigd Koninkrijk:

- 20 ton van oorsprong uit Swaziland,
- 600 ton van oorsprong uit Namibië;

Duitsland:

- 300 ton van oorsprong uit Botswana.
- 190 ton van oorsprong uit Namibië.

Artikel 2

Certificaataanvragen kunnen overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2247/2003 in de eerste tien dagen van de maand april 2004 worden ingediend voor de volgende hoeveelheden rundvlees zonder been:

Botswana:	17 606 ton,
Kenia:	142 ton,
Madagaskar:	7 579 ton,
Swaziland:	3 299 ton,
Zimbabwe:	9 100 ton,
Namibië:	11 965 ton.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 21 maart 2004.

⁽¹⁾ PB L 348 van 21.12.2002, blz. 5.
⁽²⁾ PB L 333 van 20.12.2003, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 302 van 31.12.1972, blz. 28. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 36).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

VERORDENING (EG) Nr. 514/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004
tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van sorgho in het kader van de
inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 699/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van sorgho in Spanje is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 238/2004 van de Commissie ⁽²⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽³⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 besluiten een maximumverlaging van het recht bij invoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95 genoemde criteria. Er wordt gegund aan elke inschrijver wiens offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumverlaging van het recht bij invoer.

(3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 12 tot en met 18 maart 2004 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 238/2004 worden meegedeeld, wordt de maximumverlaging van het recht bij invoer van sorgho vastgesteld op 8,93 EUR/t voor een globale maximumhoeveelheid van 34 700 t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 40 van 12.2.2004, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 (PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13).

VERORDENING (EG) Nr. 515/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004

betreffende de offertes voor de invoer van maïs die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2315/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs, van herkomst uit derde landen, in Portugal opengesteld bij Verordening (EG) nr. 2315/2003 van de Commissie ⁽²⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽³⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond van de meegedeelde offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.

(3) Met name rekening houdend met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95 genoemde criteria, is het niet wenselijk een maximumverlaging van het recht vast te stellen.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 12 tot en met 18 maart 2004 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2315/2003 bedoelde inschrijving voor de verlaging van het recht bij invoer van maïs.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 342 van 30.12.2003, blz. 34.

⁽³⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 (PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13).

VERORDENING (EG) Nr. 516/2004 VAN DE COMMISSIE
van 18 maart 2004

betreffende de offertes voor de uitvoer van haver, die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1814/2003 van de Commissie van 15 oktober 2003 betreffende een bijzondere interventie-maatregel voor granen in Finland en Zweden voor het verkoopseizoen 2003/2004 ⁽³⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer uit Finland en Zweden van in die landen geproduceerde haver naar alle derde landen met uitzondering van Bulgarije, Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, de Tsjechische Republiek, Roemenië, Slowakije en Slovenië is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1814/2003.

(2) Overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1814/2003 kan de Commissie, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92, op grond van de meegedeelde offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.

(3) Het is met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde criteria, niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die in de periode van 12 tot en met 18 maart 2004 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1814/2003 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van haver.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1431/2003 (PB L 203 van 12.8.2003, blz. 16).

⁽³⁾ PB L 265 van 16.10.2003, blz. 25.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 19 februari 2004

betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van het Protocol inzake persistente organische verontreinigende stoffen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand

(2004/259/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1, in samenhang met artikel 300, lid 2, eerste alinea, eerste zin, en artikel 300, lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De internationale bevordering van maatregelen tegen regionale of mondiale milieuproblemen is, overeenkomstig artikel 174 van het Verdrag, een van de doelstellingen van het beleid van de Gemeenschap op milieugebied.
- (2) De Gemeenschap heeft op 24 juni 1998 te Aarhus het Protocol inzake persistente organische verontreinigende stoffen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand (hierna „het protocol” te noemen) ondertekend.
- (3) Het doel van het protocol is het beheersen, terugdringen of elimineren van lozingen, emissies en verliezen van persistente organische verontreinigende stoffen die ten gevolge van hun grensoverschrijdende verplaatsing door de lucht over lange afstand aanzienlijke nadelige gevolgen hebben voor de volksgezondheid of het milieu.

(4) Het protocol voorziet in beginsel in staking of beperking van de productie en het gebruik van dertien stoffen die als persistente organische verontreinigende stoffen worden beschouwd. Daarnaast moeten de partijen doeltreffende maatregelen nemen om de totale jaarlijkse emissies van bepaalde stoffen te beperken of te stabiliseren.

(5) Het protocol staat open voor bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door staten en door regionale organisaties voor economische integratie die partij zijn bij het Verdrag.

(6) Aangezien de meeste bepalingen van het protocol betrekking hebben op de bescherming van het milieu en van de volksgezondheid, dient artikel 175, lid 1, in samenhang met artikel 300 als rechtsgrondslag te worden gekozen.

(7) Het protocol draagt bij tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het milieubeleid van de Gemeenschap. Het is derhalve dienstig dat de Gemeenschap dit protocol zo spoedig mogelijk goedkeurt.

(8) De Gemeenschap heeft reeds instrumenten op het gebied van de bij het protocol geregelde aangelegenheden aangenomen, onder meer Richtlijn 79/117/EEG houdende verbod van het op de markt brengen en het gebruik van bestrijdingsmiddelen bevattende bepaalde actieve stoffen ⁽³⁾, en Richtlijn 96/59/EG betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 20 november 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 29 oktober 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 33 van 8.2.1979, blz. 36. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn (EG) nr. 807/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 36).

⁽⁴⁾ PB L 243 van 24.9.1996, blz. 31.

BESLUIT:

Artikel 1

Het protocol inzake persistente organische verontreinigende stoffen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het protocol wordt aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de persoon/personen aan te wijzen die bevoegd is/zijn de akte van goedkeuring overeenkomstig artikel 16 van het protocol namens de Europese Gemeenschap bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties neder te leggen.

Gedaan te Brussel, 19 februari 2004.

Voor de Raad

De voorzitter

M. McDOWELL

PROTOCOL**inzake persistente organische verontreinigende stoffen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand**

DE PARTIJEN,

VASTBESLOTEN het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand uit te voeren,

ERKENNEND dat emissies van veel persistente organische verontreinigende stoffen over internationale grenzen heen worden meegevoerd en in Europa, Noord-Amerika en het noordpoolgebied, ver van hun plaats van oorsprong, worden gedeponeed en dat de atmosfeer het belangrijkste transportmedium vormt,

ZICH ERVAN BEWUST dat persistente organische verontreinigende stoffen onder natuurlijke omstandigheden degradatie-resistent zijn en in verband zijn gebracht met schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid en het milieu,

BEZORGD over het feit dat persistente organische verontreinigende stoffen door biomagnificatie op hogere trofische niveaus concentraties kunnen bereiken die de gezondheid van daaraan blootgestelde dieren en mensen kunnen aantasten,

ERKENNEND dat de arctische ecosystemen en vooral de inheemse bevolking, die van arctische vissoorten en zoogdieren leeft, ten gevolge van de biomagnificatie van persistente organische verontreinigende stoffen, bijzonder bedreigd zijn,

INDACHTIG het feit dat maatregelen ter beheersing van emissies van persistente organische verontreinigende stoffen tevens zouden bijdragen tot de bescherming van het milieu en de volksgezondheid in gebieden buiten de regio van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties, met inbegrip van de arctische en internationale wateren,

MET HET VASTE VOORNEMEN voorzorgsmaatregelen te treffen teneinde emissies van persistente organische verontreinigende stoffen voor te zijn, deze te vermijden of tot een minimum terug te brengen, rekening houdend met de toepassing van de preventieve aanpak, zoals bedoeld in beginsel 15 van de Verklaring van Rio inzake milieu en ontwikkeling,

NOGMAALS BEVESTIGEND dat de staten, overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties en de beginselen van internationaal recht, het soevereine recht hebben hun eigen hulpbronnen te exploiteren volgens hun eigen milieu- en ontwikkelingsbeleid alsmede ervoor verantwoordelijk zijn dat activiteiten die onder hun rechtsmacht of toezicht worden verricht, geen schade veroorzaken aan het milieu van andere staten of van gebieden die buiten de grenzen van de nationale rechtsmacht vallen,

WIJZEND op de noodzaak van een mondiaal optreden met betrekking tot persistente organische verontreinigende stoffen en herinnerend aan de rol die regionale overeenkomsten volgens hoofdstuk 9 van Agenda 21 moeten vervullen bij het terugdringen in de gehele wereld van grensoverschrijdende luchtverontreiniging en met name de rol van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties die haar regionale ervaring met andere regio's van de wereld moet delen,

ERKENNEND dat er subregionale, regionale en mondiale regelingen bestaan, waaronder internationale overeenkomsten betreffende het beheer van gevaarlijke afvalstoffen, het grensoverschrijdende verkeer en de verwijdering daarvan, met name het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan,

OVERWEGENDE dat het gebruik van bepaalde bestrijdingsmiddelen, de vervaardiging en het gebruik van bepaalde chemische stoffen en de onopzettelijke vorming van bepaalde stoffen bij afvalverbranding, stoken, metaalproductie en mobiele bronnen de belangrijkste oorzaken van luchtverontreiniging vormen die tot de accumulatie van persistente organische verontreinigende stoffen bijdragen,

ZICH ERVAN BEWUST dat technieken en beheerspraktijken beschikbaar zijn om emissies van persistente organische verontreinigende stoffen in de lucht terug te dringen,

ZICH BEWUST van de noodzaak van een kosteneffectieve regionale aanpak voor de bestrijding van luchtverontreiniging,

WIJZEND op de belangrijke bijdrage van de particuliere en de niet-gouvernementele sector aan de kennis van de effecten van persistente organische verontreinigende stoffen, beschikbare alternatieven en bestrijdingstechnieken alsook op de rol die zij mede spelen bij de terugdringing van emissies van persistente organische verontreinigende stoffen,

IN AANMERKING NEMEND dat maatregelen ter vermindering van emissies van persistente organische verontreinigende stoffen niet als middel tot willekeurige of ongerechtvaardigde discriminatie of als verkapte beperking van de internationale concurrentie of handel mogen dienen,

IN OVERWEGING NEMEND de bestaande wetenschappelijke en technische gegevens inzake emissies, atmosferische processen en gevolgen van persistente organische verontreinigende stoffen voor de volksgezondheid en het milieu, alsook inzake de bestrijdingskosten en erkennend dat het noodzakelijk is de wetenschappelijke en technische samenwerking voort te zetten teneinde nog meer inzicht in deze problemen te verwerven,

ERKENNEND de maatregelen inzake persistente organische verontreinigende stoffen die reeds door bepaalde partijen op nationaal niveau en/of in het kader van andere internationale verdragen zijn genomen,

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit protocol wordt verstaan onder:

1. „Verdrag”: het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, aangenomen te Genève op 13 november 1979;
2. „EMEP”: het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa;
3. „uitvoerend orgaan”: het uitvoerend orgaan voor het Verdrag, opgericht ingevolge artikel 10, lid 1, van het Verdrag;
4. „Commissie”: de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties;
5. „partijen”: tenzij in de context anders bedoeld, de partijen bij dit protocol;
6. „geografische reikwijdte van het EMEP”: het gebied, zoals omschreven in artikel 1, punt 4, van het protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand aangaande de langlopende financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP), aangenomen te Genève op 28 september 1984;
7. „persistente organische verontreinigende stoffen (POP's)": organische stoffen die i) toxische eigenschappen hebben, ii) persistent zijn, iii) bioaccumuleren, iv) vatbaar zijn voor grensoverschrijdend transport in de lucht over lange afstand en depositie en v) zowel in de nabijheid van hun bron als ver daarvandaan belangrijke schadelijke effecten op de volksgezondheid en het milieu kunnen veroorzaken;
8. „stof”: een afzonderlijke chemische stof of een aantal chemische stoffen die een specifieke groep vormen op grond van het feit dat zij a) soortgelijke eigenschappen hebben en samen in het milieu worden uitgestoten of b) een mengsel vormen dat normaliter als één artikel in de handel wordt gebracht;
9. „emissie”: vrijkoming van een stof in de atmosfeer vanuit een punt of een diffuse bron;
10. „stationaire bron”: alle vaste gebouwen, constructies, faciliteiten, installaties of apparaten die een persistente organische verontreinigende stof direct of indirect in de atmosfeer uitstoten of kunnen uitstoten;
11. „belangrijke categorie van stationaire bronnen”: een in bijlage VIII vermelde categorie van stationaire bronnen;
12. „nieuwe stationaire bron”: een stationaire bron met de bouw of ingrijpende wijziging waarvan een aanvang is gemaakt na het verstrijken van twee jaar na de datum van inwerkingtreding van: i) dit protocol of ii) een amendement op bijlage III of VIII, waarbij de stationaire bron enkel en alleen krachtens dat amendement aan de bepalingen van dit protocol wordt onderworpen. Het is aan de

bevoegde nationale autoriteiten om te beslissen of een wijziging al dan niet ingrijpend is, rekening houdend met factoren zoals de voordelen van de wijziging in milieuo-pzicht.

Artikel 2

Doel

Het doel van dit protocol is het beheersen, terugdringen of uitschakelen van lozingen, emissies en verliezen van persistente organische verontreinigende stoffen.

Artikel 3

Fundamentele verplichtingen

1. Behalve wanneer overeenkomstig artikel 4 in specifieke vrijstellingen is voorzien, nemen de partijen doeltreffende maatregelen:
 - a) tot staking van de productie en het gebruik van de in bijlage I vermelde stoffen in overeenstemming met de daarin vermelde uitvoeringsvoorschriften;
 - b) i) teneinde ervoor te zorgen dat, wanneer de in bijlage I vermelde stoffen worden vernietigd of verwijderd, die vernietiging of verwijdering op een milieuvriendelijke manier wordt verricht, rekening houdend met desbetreffende subregionale, regionale en mondiale regelingen inzake het beheer van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan, met name het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan,
 - ii) teneinde er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de verwijdering van in bijlage I vermelde stoffen in eigen land geschiedt, rekening houdend met relevante milieuo-verwegingen;
 - iii) teneinde ervoor te zorgen dat het grensoverschrijdende verkeer van de in bijlage I vermelde stoffen op een milieuvriendelijke manier wordt uitgevoerd, rekening houdend met desbetreffende subregionale, regionale en mondiale regelingen betreffende de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen, met name het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan;
 - c) ter beperking van het gebruik van de in bijlage II vermelde stoffen tot de beschreven toepassingen, in overeenstemming met de daarin vermelde uitvoeringsvoorschriften.
2. De in lid 1, onder b), vermelde voorschriften worden voor elke stof van kracht op de datum waarop de productie of het gebruik van die stof wordt gestaakt, naar gelang van welk tijdstip het laatst is.
3. Voor in bijlage I, II of III vermelde stoffen ontwikkelen de partijen passende strategieën ter bepaling van nog in gebruik zijnde artikelen en van afvalstoffen die dergelijke stoffen bevatten, en nemen zij geschikte maatregelen om ervoor te zorgen dat die afvalstoffen en die artikelen, wanneer ze afval worden, op een milieuvriendelijke manier worden vernietigd of verwijderd.

4. Voor de toepassing van de leden 1 tot en met 3 worden de termen afval, verwijdering en milieuvriendelijk uitgelegd op een wijze die consistent is met het gebruik van die termen in het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan.

5. De partijen:

a) verminderen de totale jaarlijkse emissies van elke in bijlage III vermelde stof ten opzichte van het emissieniveau in een overeenkomstig die bijlage vastgesteld referentiejaar door het nemen van doeltreffende maatregelen die aan hun bijzondere omstandigheden zijn aangepast;

b) passen uiterlijk op de in bijlage VI vermelde tijdstippen het volgende toe:

i) de beste beschikbare technieken, rekening houdend met bijlage V, op elke nieuwe stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen waarvoor de beste beschikbare technieken in bijlage V zijn bepaald;

ii) ten minste even strenge als de in bijlage IV vermelde grenswaarden op elke nieuwe stationaire bron binnen een in die bijlage vermelde categorie, rekening houdend met bijlage V. Bij wijze van alternatief kan een partij andere strategieën voor emissievermindering toepassen die in totaal gelijkwaardige emissieniveaus opleveren;

iii) de beste beschikbare technieken, rekening houdend met bijlage V, op elke bestaande stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen waarvoor in bijlage V de beste beschikbare technieken zijn bepaald, voorzover dit technisch uitvoerbaar en economisch verantwoord is. Bij wijze van alternatief kan een partij andere strategieën voor emissievermindering toepassen die in totaal tot een gelijkwaardige emissievermindering leiden;

iv) ten minste even strenge als de in bijlage IV vermelde grenswaarden op elke bestaande stationaire bron binnen een in die bijlage vermelde categorie, voorzover dit technisch uitvoerbaar en economisch verantwoord is, rekening houdend met bijlage V. Bij wijze van alternatief kan een partij andere strategieën voor emissievermindering toepassen die in totaal tot een gelijkwaardige emissievermindering leiden;

v) effectieve maatregelen ter beheersing van emissies van mobiele bronnen, rekening houdend met bijlage VII.

6. In het geval van huisbrandbronnen hebben de in lid 5, onder b), i) en iii), vermelde verplichtingen betrekking op de gezamenlijke stationaire bronnen in die categorie.

7. Een partij die na toepassing van lid 5, onder b), voor een in bijlage III vermelde stof niet aan het in lid 5, onder a), vereiste kan voldoen, wordt vrijgesteld van de in lid 5, onder a), bedoelde verplichtingen voor die stof.

8. De partijen maken voor de in bijlage III vermelde stoffen emissie-inventarissen op en houden deze bij en verzamelen beschikbare informatie betreffende de productie en de verkoop van de in de bijlagen I en II vermelde stoffen, waarbij partijen binnen de geografische reikwijdte van het EMEP ten minste de door het bestuursorgaan van het EMEP opgegeven methoden en resolutie in tijd en ruimte toepassen en partijen buiten de geografische reikwijdte van het EMEP als richtsnoer de methoden gebruiken die in het kader van het werkschema van het uitvoerend orgaan zijn uitgewerkt. Voor het verstrekken van deze informatie gelden de voorschriften van artikel 9 inzake verslaglegging.

Artikel 4

Vrijstellingen

1. Artikel 3, lid 1, is niet van toepassing op hoeveelheden van een stof die voor laboratoriumonderzoek of als referentie-standaard worden gebruikt.

2. Een partij kan met betrekking tot een bepaalde stof vrijstelling van artikel 3, lid 1, onder a) en c), verlenen, mits de vrijstelling niet wordt verleend of gebruikt op een manier die de doelstellingen van dit protocol doorkruist, en uitsluitend voor de volgende doeleinden en onder de volgende voorwaarden:

a) voor ander dan in lid 1 bedoeld onderzoek, indien:

i) niet wordt verwacht dat tijdens het voorgenomen gebruik en de latere verwijdering een significante hoeveelheid van de stof in het milieu terecht zal komen;

ii) de doelstellingen en parameters van dat onderzoek door de partij moeten worden beoordeeld en goedgekeurd;

iii) ingeval een significante hoeveelheid van een stof in het milieu vrijkomt, de vrijstelling onmiddellijk vervalt, passende maatregelen worden getroffen om de gevolgen van de vrijkoming te verhelpen en, voordat opnieuw onderzoek mag worden verricht, wordt overgegaan tot een evaluatie van de opsluitingsmaatregelen;

b) voor het vereiste beheer van een noodsituatie in verband met de volksgezondheid, indien:

i) de partij niet over geschikte alternatieve maatregelen beschikt om de situatie te verhelpen;

ii) de maatregelen in verhouding staan tot de omvang en de ernst van de noodsituatie;

iii) passende voorzorgsmaatregelen zijn getroffen om de volksgezondheid en het milieu te beschermen en ervoor te zorgen dat de stof niet wordt gebruikt buiten het geografische gebied waarvoor de noodsituatie geldt;

iv) de vrijstelling wordt verleend voor een termijn die niet langer is dan de duur van de noodsituatie;

v) na afloop van de noodsituatie eventuele resterende voorraden van de stof worden onderworpen aan de bepalingen van artikel 3, lid 1, onder b);

- c) voor een minder belangrijke toepassing die door de partij essentieel wordt geacht indien:
- i) de vrijstelling wordt verleend voor ten hoogste vijf jaar;
 - ii) de partij niet eerder krachtens dit artikel een desbetreffende vrijstelling heeft verleend;
 - iii) voor het voorgenomen gebruik geen geschikte alternatieven voorhanden zijn;
 - iv) de partij een raming heeft gemaakt van de uit de vrijstelling voortvloeiende emissie van de stof en de bijdrage daarvan aan de totale emissies van de stof afkomstig van de partijen;
 - v) adequate voorzorgsmaatregelen worden getroffen om ervoor te zorgen dat de emissies in het milieu tot een minimum worden beperkt;
 - vi) na afloop van de vrijstelling eventuele resterende voorraden van de stof worden onderworpen aan de bepalingen van artikel 3, lid 1, onder b).

3. De partijen verstrekken uiterlijk 90 dagen na het verlenen van een vrijstelling overeenkomstig lid 2 het secretariaat ten minste de volgende gegevens:

- a) de chemische naam van de stof waarvoor de vrijstelling geldt;
- b) het doel waarvoor de vrijstelling is verleend;
- c) de voorwaarden waaronder de vrijstelling is verleend;
- d) de termijn waarvoor de vrijstelling is verleend;
- e) de personen of de organisatie waarvoor de vrijstelling geldt;
- f) voor een krachtens lid 2, onder a) en c), verleende vrijstelling, een raming van de uit de vrijstelling voortvloeiende emissie van de stof en een evaluatie van de bijdrage daarvan aan de totale emissies van de stof afkomstig van de partijen.

4. Het secretariaat stelt de uit hoofde van lid 3 ontvangen informatie ter beschikking van alle partijen.

Artikel 5

Uitwisseling van informatie en technologie

De partijen scheppen, in overeenstemming met hun nationale wetten, voorschriften en gewoonten, gunstige voorwaarden voor het vergemakkelijken van de uitwisseling van informatie en technologie ter vermindering van de productie en emissie van persistente organische verontreinigende stoffen en tot ontwikkeling van kosteneffectieve alternatieven, met name door het bevorderen van:

- a) contacten en samenwerking tussen daarvoor in aanmerking komende organisaties en personen in de particuliere en de openbare sector die technologie, ontwerp- en constructiediensten, apparatuur of financiële middelen kunnen verschaffen;
- b) uitwisseling van en toegang tot informatie over de ontwikkeling en toepassing van alternatieven voor persistente organische verontreinigende stoffen alsook over de beoordeling van de risico's van dergelijke alternatieven voor de volksgezondheid en het milieu en informatie over de economische en sociale kosten van die alternatieven;
- c) opstelling en regelmatige bijwerking van de lijsten van hun aangewezen instanties die bij soortgelijke werkzaamheden in andere internationale forums zijn betrokken;

- d) uitwisseling van informatie over werkzaamheden in andere internationale forums.

Artikel 6

Bewustmaking van het publiek

De partijen bevorderen, in overeenstemming met hun nationale wetten, voorschriften en gewoonten, het verstrekken van informatie aan het grote publiek, met inbegrip van personen die directe gebruikers van persistente organische verontreinigende stoffen zijn. Deze informatie kan onder andere het volgende omvatten:

- a) informatie, met inbegrip van etikettering, inzake risicobeoordeling en gevaren;
- b) informatie over risicovermindering;
- c) informatie tot aanmoediging van het staken of het verminderen van het gebruik van persistente organische verontreinigende stoffen, met inbegrip van, voorzover van toepassing, informatie over geïntegreerd beheer van plagen, geïntegreerd gewasbeheer en de economische en sociale gevolgen van het staken of verminderen van het gebruik;
- d) informatie over alternatieven voor persistente organische verontreinigende stoffen alsmede beoordeling van de risico's van dergelijke alternatieven voor de volksgezondheid en het milieu en informatie over de economische en sociale gevolgen van die alternatieven.

Artikel 7

Strategieën, beleidslijnen, programma's, maatregelen en informatie

1. De partijen stellen, uiterlijk zes maanden na de datum waarop dit protocol in werking treedt, strategieën, beleidslijnen en programma's op teneinde hun verplichtingen ingevolge dit protocol na te komen.

2. De partijen:

- a) moedigen de toepassing aan van economisch verantwoorde en milieuvriendelijke beheerstechnieken, met inbegrip van de beste milieupraktijken, met betrekking tot alle aspecten van gebruik, productie, vrijgeving, verwerking, distributie, behandeling, vervoer en terugwinning van stoffen die aan dit protocol zijn onderworpen en van geproduceerde artikelen, mengsels of oplossingen die dergelijke stoffen bevatten;
- b) stimuleren de implementatie van andere beheersprogramma's ter vermindering van emissies van persistente organische verontreinigende stoffen, met inbegrip van vrijwillige programma's en economische instrumenten;
- c) nemen de invoering van extra beleidsmaatregelen in overweging die aan hun bijzondere omstandigheden zijn aangepast en waarbij ook gebruik kan worden gemaakt van een niet-regelgevende aanpak;
- d) stellen op een economisch verantwoorde wijze alles in het werk om de niveaus te verminderen van aan dit protocol onderworpen stoffen die als verontreinigingen voorkomen in andere stoffen, chemische producten of geproduceerde artikelen, zodra het belang van de bron is vastgesteld;

e) houden in hun programma's voor het beoordelen van stoffen rekening met de eigenschappen zoals bedoeld in lid 1 van besluit 1998/2 van het uitvoerend orgaan betreffende de te verstrekken informatie en de procedures voor het opnemen van stoffen in bijlage I, II of III, met inbegrip van eventuele wijzigingen;

3. De partijen kunnen strengere maatregelen nemen dan die welke in dit protocol zijn voorgeschreven.

Artikel 8

Onderzoek, ontwikkeling en monitoring

De partijen stimuleren onderzoek, ontwikkeling, monitoring en samenwerking met betrekking, maar niet beperkt tot:

- a) emissies, transport over lange afstand en depositieniveaus en modellen daarvan, bestaande niveaus in het biotische en abiotische milieu, formulering van procedures voor harmonisatie van desbetreffende methodologieën;
- b) banen en inventarissen van verontreinigende stoffen in representatieve ecosystemen;
- c) relevante effecten op de volksgezondheid en het milieu, met kwantificering van die effecten;
- d) beste beschikbare technieken en praktijken, met inbegrip van landbouwpraktijken, en momenteel door de partijen toegepaste of ontwikkelde technieken en praktijken voor emissiebeheersing;
- e) methoden die het mogelijk maken bij de beoordeling van alternatieve beheersingsstrategieën rekening te houden met sociaal-economische factoren;
- f) een op de effecten gebaseerde aanpak waarbij rekening wordt gehouden met relevante informatie, met inbegrip van informatie die ingevolge de punten a) tot en met e) is verkregen, inzake gemeten of tot een model verwerkte milieuniveaus, banen en effecten op de volksgezondheid en het milieu, teneinde toekomstige geoptimaliseerde beheersingsstrategieën te formuleren, waarbij eveneens rekening wordt gehouden met economische en technologische factoren;
- g) methoden voor het rammen van nationale emissies en prognosticeren van toekomstige emissies van afzonderlijke persistente organische verontreinigende stoffen en voor het beoordelen van de wijze waarop die ramingen en prognoses kunnen worden gebruikt om toekomstige verplichtingen te formuleren;
- h) niveaus van aan dit protocol onderworpen stoffen die als verontreinigingen voorkomen in andere stoffen, chemische producten of geproduceerde artikelen en het belang van deze niveaus voor het transport over lange afstand, alsook technieken ter vermindering van niveaus van deze verontreinigingen en ook niveaus van persistente organische verontreinigende stoffen die ontstaan tijdens de levenscyclus van hout dat met pentachloorfenol is behandeld.

Prioriteit moet worden gegeven aan onderzoek naar stoffen waarvan wordt aangenomen dat zij naar alle waarschijnlijkheid zullen worden onderworpen aan de procedures van artikel 14, lid 6.

Artikel 9

Verslaglegging

1. Met inachtneming van de wetgeving betreffende de vertrouwelijkheid van commerciële informatie:

- a) verstrekt elke partij, via de uitvoerend secretaris van de Commissie, met een tijdens een zitting van het uitvoerend orgaan door de partijen vastgestelde regelmaat, aan het uitvoerend orgaan informatie over de maatregelen die zij heeft genomen om dit protocol ten uitvoer te leggen;
- b) verstrekt elke partij binnen de geografische reikwijdte van het EMEP, via de uitvoerend secretaris van de Commissie, met een door het bestuursorgaan van het EMEP vast te stellen en tijdens een zitting van het uitvoerend orgaan door de partijen goedgekeurde regelmaat, aan het EMEP informatie over de emissieniveaus van persistente organische verontreinigende stoffen, waarbij ten minste wordt uitgegaan van de methoden en de resolutie in tijd en ruimte zoals aangegeven door het bestuursorgaan van het EMEP. Partijen in gebieden buiten de geografische reikwijdte van het EMEP stellen soortgelijke informatie beschikbaar indien het uitvoerend orgaan daarom verzoekt. Elke partij verstrekt eveneens informatie over de emissieniveaus van de in bijlage III vermelde stoffen voor het in die bijlage genoemde referentiejaar.

2. De overeenkomstig lid 1, onder a), te verstrekken informatie moet in overeenstemming zijn met het tijdens een zitting van het uitvoerend orgaan door de partijen aan te nemen besluit betreffende vorm en inhoud. De bepalingen van dit besluit worden indien nodig nader bezien, teneinde na te gaan of aanvullende elementen betreffende de vorm of de inhoud van de informatie in de rapporten moeten worden opgenomen.

3. Tijdig voor elke jaarlijkse zitting van het uitvoerend orgaan verstrekt het EMEP informatie over het transport over lange afstand en de depositie van persistente organische verontreinigende stoffen.

Artikel 10

Toetsingen door de partijen op zittingen van het uitvoerend orgaan

1. Op zittingen van het uitvoerend orgaan toetsen de partijen overeenkomstig artikel 10, lid 2, onder a), van het Verdrag de door de partijen, het EMEP en andere daarvan afhankelijke instanties verstrekte informatie en de verslagen van het implementatiecomité, zoals bedoeld in artikel 11 van dit protocol.

2. Op zittingen van het uitvoerend orgaan onderwerpen de partijen de voortgang in het nakomen van de in dit protocol vermelde verplichtingen aan een toetsing.

3. Op zittingen van het uitvoerend orgaan onderwerpen de partijen de adequaatheid en de doeltreffendheid van de in dit protocol vermelde verplichtingen aan een toetsing. Bij de toetsingen wordt rekening gehouden met de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens over de gevolgen van de depositie van persistente organische verontreinigende stoffen, evaluaties van technologische ontwikkelingen, veranderende economische omstandigheden en de nakoming van de verplichtingen inzake emissieniveaus. De procedures, de methoden en het tijdschema voor deze toetsingen worden nader bepaald door de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan. De eerste dergelijke toetsing dient uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van dit protocol te zijn afgerond.

Artikel 11

Naleving

De naleving door elke partij van haar uit dit protocol voortvloeiende verplichtingen wordt op gezette tijden getoetst. Het bij besluit 1997/2 van het uitvoerend orgaan op zijn vijftiende zitting ingestelde implementatiecomité is belast met die toetsingen en brengt verslag uit aan de partijen op zittingen van het uitvoerend orgaan overeenkomstig de bepalingen van de bijlage bij dat besluit, met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan.

Artikel 12

Regeling van geschillen

1. In geval van een geschil tussen twee of meer partijen betreffende de uitlegging of toepassing van dit protocol trachten de betrokken partijen het geschil te regelen door middel van onderhandelingen of op een andere vreedzame wijze van hun eigen keuze. De partijen bij het geschil stellen het uitvoerend orgaan in kennis van hun geschil.

2. Bij de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dan wel toetreding tot dit protocol of op enig tijdstip daarna kan een partij die geen regionale organisatie voor economische integratie is, in een schriftelijke bij de depositaris ingediende akte verklaren dat zij, met betrekking tot een geschil betreffende de uitlegging of toepassing van het protocol, beide onderstaande wijzen van geschillenregeling of één daarvan ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst als dwingend erkent ten opzichte van elke partij die dezelfde verplichting aanvaardt:

- a) voorlegging van het geschil aan het Internationale Gerechtshof;
- b) arbitrage in overeenstemming met procedures die zo spoedig mogelijk door de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan moeten worden aangenomen in een bijlage inzake arbitrage.

Een partij die een regionale organisatie voor economische integratie is, kan een verklaring van gelijke strekking met betrekking tot arbitrage afleggen in overeenstemming met de onder b) bedoelde procedures.

3. Een ingevolge lid 2 afgelegde verklaring blijft van kracht totdat zij overeenkomstig haar bepalingen haar geldigheid verliest dan wel tot drie maanden nadat een schriftelijke kennisgeving van opzegging is nedergelegd bij de depositaris.

4. Een nieuwe verklaring, een kennisgeving van opzegging of het vervallen van de geldigheid van een verklaring zijn op generlei wijze van invloed op de procedure voor het Internationale Gerechtshof of het scheidsgerecht, tenzij de partijen bij het geschil iets anders overeenkomen.

5. Indien de partijen bij het geschil niet dezelfde wijze van geschillenregeling overeenkomstig lid 2 hebben aanvaard en zij er na twaalf maanden, te rekenen vanaf de kennisgeving van de ene partij aan de andere dat tussen hen een geschil bestaat, niet in zijn geslaagd hun geschil op de in lid 1 bedoelde wijzen te regelen, wordt het geschil op verzoek van een van de partijen bij het geschil onderworpen aan een verzoening.

6. Voor de toepassing van lid 5 wordt een verzoeningscommissie opgericht. De commissie bestaat uit een gelijk aantal leden, die zijn benoemd door elke betrokken partij of, wanneer bij de verzoening betrokken partijen eenzelfde belang hebben, door de groep die datzelfde belang heeft, en een voorzitter die door de aldus benoemde leden gezamenlijk is gekozen. De commissie doet uitspraak in de vorm van een aanbeveling, die de partijen te goeder trouw in overweging nemen.

Artikel 13

Bijlagen

De bijlagen bij dit protocol vormen een integrerend deel van het protocol. De bijlagen V en VII dragen het karakter van een aanbeveling.

Artikel 14

Wijzigingen

1. Elke partij kan wijzigingen in dit protocol voorstellen.

2. Voorgestelde wijzigingen worden schriftelijk ingediend bij de uitvoerend secretaris van de Commissie, die ze aan alle partijen bekendmaakt. De partijen bespreken de voorgestelde wijzigingen op de eerstvolgende zitting van het uitvoerend orgaan, op voorwaarde dat deze voorstellen ten minste 90 dagen van tevoren door de uitvoerend secretaris aan de partijen zijn toegezonden.

3. Wijzigingen in dit protocol en in de bijlagen I tot en met IV, VI en VIII worden bij consensus aangenomen door de partijen die aanwezig zijn op een zitting van het uitvoerend orgaan, en worden voor de partijen die ze hebben aanvaard van kracht op de negentigste dag na de datum waarop twee derde van de partijen zijn akte van aanvaarding daarvan heeft nedergelegd bij de depositaris. Voor elke andere partij worden wijzigingen van kracht op de negentigste dag na de datum waarop die partij haar akte van aanvaarding daarvan heeft nedergelegd.

4. Wijzigingen in de bijlagen V en VII worden bij consensus aangenomen door de partijen die aanwezig zijn op een zitting van het uitvoerend orgaan. Na het verstrijken van 90 dagen na de datum van bekendmaking daarvan aan alle partijen door de uitvoerend secretaris van de Commissie wordt een wijziging in bedoelde bijlagen van kracht voor de partijen die geen kennisgeving zoals bedoeld in lid 5 bij de depositaris hebben ingediend, op voorwaarde dat ten minste 16 partijen niet een dergelijke kennisgeving hebben ingediend.

5. Een partij die een wijziging in bijlage V of VII niet kan goedkeuren, stelt de depositaris daarvan schriftelijk in kennis binnen 90 dagen na de datum van bekendmaking van de aanneming. De depositaris stelt alle partijen onverwijld in kennis van de ontvangst van dergelijke kennisgevingen. Een partij kan te allen tijde een aanvaarding in de plaats stellen van haar eerdere kennisgeving en na nederlegging van een akte van aanvaarding bij de depositaris wordt de wijziging in die bijlage dan terstond van kracht voor die partij.

6. Indien een voorstel tot wijziging van bijlage I, II of III betrekking heeft op de toevoeging van een stof aan dit protocol:

- a) verstrekt de indiener van het voorstel het uitvoerend orgaan de informatie, zoals bedoeld in besluit 1998/2 van het uitvoerend orgaan, met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan;
- b) beoordelen de partijen het voorstel overeenkomstig de procedures van besluit 1998/2 van het uitvoerend orgaan, met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan.

7. Besluiten tot wijziging van besluit 1998/2 van het uitvoerend orgaan worden door de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan bij consensus genomen en worden 60 dagen na de datum van aanneming van kracht.

Artikel 15

Ondertekening

1. Dit protocol staat open voor ondertekening te Aarhus (Denemarken) van 24 tot en met 25 juni 1998, vervolgens op de zetel van de Verenigde Naties te New York tot 21 december 1998 door staten die lid zijn van de Commissie, alsmede staten die een raadgevende status bij de Commissie hebben, overeenkomstig paragraaf 8 van Resolutie 36 (IV) van de Economische en Sociale Raad van 28 maart 1947, en door regionale organisaties voor economische integratie, die door soevereine staten die lid zijn van de Commissie, zijn opgericht en die bevoegd zijn te onderhandelen over internationale verdragen met betrekking tot onder dit protocol vallende aangelegenheden en deze verdragen te sluiten en toe te passen, mits de betrokken staten en organisaties partij bij het Verdrag zijn.

2. Deze regionale organisaties voor economische integratie oefenen, wanneer het aangelegenheden betreft die onder hun bevoegdheden vallen, zelf de rechten uit en vervullen zelf de taken die door dit protocol aan de lidstaten worden toegekend. In deze gevallen mogen de lidstaten van deze organisaties deze rechten niet afzonderlijk uitoefenen.

Artikel 16

Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding

1. Dit protocol behoeft bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door de ondertekenaars.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit protocol hebben ondertekend.

Gedaan te Aarhus (Denemarken), de vierentwintigste juni negentienhonderdachtennegentig.

2. Dit protocol staat met ingang van 21 december 1998 open voor toetreding door de staten en organisaties die aan de eisen van artikel 15, lid 1, voldoen.

Artikel 17

Depositaris

De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, die de taken van depositaris verricht.

Artikel 18

Inwerkingtreding

1. Dit protocol treedt in werking op de negentigste dag volgende op de datum waarop de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding is nedergelegd.

2. Voor elke in artikel 15, lid 1, bedoelde staat of organisatie die dit protocol bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt of hiertoe toetreedt na de nederlegging van de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, treedt het protocol in werking op de negentigste dag volgend op de datum van nederlegging door deze partij van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

Artikel 19

Opzegging

Vijf jaar na de datum waarop dit protocol voor een partij in werking is getreden, kan deze partij dit protocol te allen tijde opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris. De opzegging wordt van kracht op de negentigste dag na de datum waarop de depositaris de kennisgeving heeft ontvangen, of op een in de kennisgeving van opzegging aangegeven latere datum.

Artikel 20

Authentieke teksten

Het origineel van dit protocol, waarvan de Engelse, de Franse en de Russische tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

BIJLAGE I

STOFFEN WAARVAN DE PRODUCTIE EN HET GEBRUIK WORDEN GESTAAKT

Tenzij in dit protocol iets anders wordt vermeld, is deze bijlage niet van toepassing op onderstaande stoffen wanneer deze voorkomen: i) als verontreinigingen in producten of ii) in artikelen die op de uitvoeringsdatum reeds vervaardigd of in gebruik zijn of iii) als tot de locatie beperkte chemische tussenproducten bij de vervaardiging van één of meer stoffen en derhalve chemisch worden omgezet. Tenzij iets anders wordt vermeld, treedt elke onderstaande verplichting in werking op de datum waarop het protocol van kracht wordt.

Stof	Uitvoeringsvoorschriften	
	Staking van	Voorwaarden
Aldrin CAS: 309-00-2	Productie	Geen
	Gebruik	Geen
Chloordaan CAS: 57-74-9	Productie	Geen
	Gebruik	Geen
Chloordecon CAS: 143-50-0	Productie	Geen
	Gebruik	Geen
DDT CAS: 50-29-3	Productie	<ol style="list-style-type: none"> 1. De productie wordt gestaakt binnen een jaar nadat de partijen het erover eens zijn dat er geschikte alternatieven voor DDT beschikbaar zijn met het oog op de bescherming van de volksgezondheid tegen ziekten als malaria en encefalitis. 2. Teneinde de productie van DDT zo spoedig mogelijk te kunnen staken, evalueren de partijen uiterlijk één jaar na de datum waarop dit protocol van kracht wordt en daarna periodiek, indien nodig, in overleg met de Wereldgezondheidsorganisatie, de Voedsel en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties en het Milieuprogramma van de Verenigde Naties de beschikbaarheid en bruikbaarheid van alternatieven en bevorderen zij indien van toepassing de verkoop van veiliger en economisch verantwoorde alternatieven voor DDT.
	Gebruik	Geen, behalve zoals gespecificeerd in bijlage II.
Dieldrin CAS: 60-57-1	Productie	Geen
	Gebruik	Geen
Endrin CAS: 72-20-8	Productie	Geen
	Gebruik	Geen
Heptachloor CAS: 76-44-8	Productie	Geen
	Gebruik	Mag uitsluitend door bevoegd personeel worden gebruikt voor de bestrijding van diefmieren in gesloten industriële elektrische aansluitkasten. Deze toepassing wordt uiterlijk twee jaar na de datum waarop dit protocol van kracht wordt opnieuw beoordeeld.
Hexabroombifenyyl CAS: 36355-01-8	Productie	Geen
	Gebruik	Geen
Hexachloorbenzeen CAS: 118-74-1	Productie	Mag uitsluitend worden geproduceerd voor een beperkte toepassing, zoals gespecificeerd in een verklaring die bij ondertekening of toetreding door een land met een economie in overgang wordt nedergelegd.
	Gebruik	Mag uitsluitend worden gebruikt voor een beperkte toepassing, zoals gespecificeerd in een verklaring die bij ondertekening of toetreding door een land met een economie in overgang wordt nedergelegd.

Stof	Uitvoeringsvoorschriften	
	Staking van	Voorwaarden
Mirex CAS: 2385-85-5	Productie	Geen
	Gebruik	Geen
PCB's (a)	Productie	Mag uitsluitend worden geproduceerd door landen met een economie in overgang, die hun productie zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 31 december 2005 dienen te staken en die in een verklaring die tegelijk met hun akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding wordt nedergelegd, bevestigen dat zij het voornemen hebben dit te doen.
	Gebruik	Geen, behalve zoals gespecificeerd in bijlage II.
Toxafeen CAS: 8001-35-2	Productie	Geen
	Gebruik	Geen

a: De partijen komen overeen de productie en het gebruik van polychloorterfenylen en „Ugilecs” in het kader van het protocol uiterlijk op 31 december 2004 opnieuw te evalueren.

BIJLAGE II

STOFFEN WAARVOOR GEBRUIKSBEPERKINGEN WORDEN INGEVOERD

Tenzij in dit protocol iets anders wordt vermeld, is deze bijlage niet van toepassing op onderstaande stoffen wanneer deze voorkomen: i) als verontreinigingen in producten of ii) in artikelen die op de uitvoeringsdatum reeds vervaardigd of in gebruik zijn of iii) als tot de locatie beperkte chemische tussenproducten bij de vervaardiging van één of meer stoffen en derhalve chemisch worden omgezet. Tenzij iets anders wordt vermeld, treedt elke onderstaande verplichting in werking op de datum waarop het protocol van kracht wordt.

Stof	Uitvoeringsvoorschriften	
	Gebruiksbeperkingen	Voorwaarden
DDT CAS: 50-29-3	<ol style="list-style-type: none"> Voor de bescherming van de volksgezondheid tegen ziekten als malaria en encefalitis. Als chemisch tussenproduct voor de productie van dicofol. 	<ol style="list-style-type: none"> Uitsluitend toegestaan als onderdeel van een strategie voor geïntegreerde plaagbestrijding, uitsluitend voorzover nodig en uitsluitend tot één jaar na de datum waarop de productie overeenkomstig bijlage I wordt gestaakt. Het gebruik wordt uiterlijk twee jaar na de datum waarop dit protocol van kracht wordt opnieuw geëvalueerd.
HCH CAS: 608-73-1	<p>Technisch HCH (d.w.z. een mengsel van HCH-isomeren) mag uitsluitend als tussenproduct bij de chemische fabricage worden gebruikt.</p> <p>Producten met minimaal 99 % van de gamma-isomeer van HCH (lindaan, CAS: 58-89-9) mogen alleen voor de volgende toepassingen worden gebruikt:</p> <ol style="list-style-type: none"> Behandeling van zaad. Opbrengen op de bodem, onmiddellijk gevolgd door inmenging in de bovenste bovenlaag. Beroepsmatige sanering en industriële behandeling van zaaghout, stammen en rondhout. Lokaal gebruikte insecticiden voor de volksgezondheid en veterinaire toepassingen. Gebruik voor boomzaailingen maar niet vanuit de lucht, gebruik voor grasvelden op kleine schaal en zowel binnen als buiten gebruik voor boomkwekerijen en siergewassen. Gebruik binnenshuis in de industrie en in woningen. 	<p>Alle beperkte toepassingen van lindaan worden uiterlijk twee jaar na de datum van vankrachtwording in het kader van het protocol opnieuw geëvalueerd.</p>
PCB's (*)	<p>PCB's die op de datum van vankrachtwording in gebruik zijn of overeenkomstig de bepalingen van bijlage I in de periode tot en met 31 december 2005 worden geproduceerd.</p>	<p>De partijen doen hun uiterste best om te komen tot:</p> <ol style="list-style-type: none"> de staking van het gebruik van identificeerbare PCB's in apparatuur (transformatoren, condensatoren of andere apparatuur die vloeistofresten bevat) met een volume van meer dan 5 dm³ en een PCB-concentratie van 0,05 % of meer, en wel zo spoedig mogelijk maar uiterlijk op 31 december 2010 of 31 december 2015 voor landen met een economie in overgang; de vernietiging of neutralisatie, op een voor het milieu verantwoorde wijze, van alle onder a) bedoelde vloeibare PCB's en andere vloeistoffen die PCB's bevatten in een concentratie van meer dan 0,005 % en zich niet in apparatuur bevinden, en wel zo spoedig mogelijk maar uiterlijk op 31 december 2015 of 31 december 2020 voor landen met een economie in overgang;

Stof	Uitvoeringsvoorschriften	
	Gebruiksbeperkingen	Voorwaarden
		c) de ontsmetting of verwijdering van de onder a) bedoelde apparatuur op een voor het milieu verantwoorde wijze.

a) De partijen komen overeen de productie en het gebruik van polychloorterfenylen en „Ugilecs” in het kader van het protocol uiterlijk op 31 december 2004 opnieuw te evalueren.

BIJLAGE III

IN ARTIKEL 3, LID 5, ONDER a), BEDOELDE STOFFEN EN HET REFERENTIEJAAR VOOR DE VERPLICHTING

Stof	Referentiejaar
PAK's ^(a)	1990 of een ander jaar in de periode van 1985 tot en met 1995, zoals bij bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een partij bepaald.
Dioxinen/furanen ^(b)	1990 of een ander jaar in de periode van 1985 tot en met 1995, zoals bij bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een partij bepaald.
Hexachloorbenzeen	1990 of een ander jaar in de periode van 1985 tot en met 1995, zoals bij bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een partij bepaald.

(a) Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's): met het oog op emissie-inventarissen worden de volgende vier indicatorstoffen gebruikt: benzo(a)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(k)fluorantheen en indeno(1,2,3-cd)pyreen.

(b) Dioxinen en furanen (PCDD/F): polychloordibenzo-p-dioxinen (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's) zijn tricyclische aromatische verbindingen die bestaan uit twee benzeenringen die met elkaar verbonden zijn door twee zuurstofatomen in PCDD's en één zuurstofatoom in PCDF's en waarvan de waterstofatomen kunnen worden vervangen door maximaal acht chlooratomen.

BIJLAGE IV

GRENSWAARDEN VOOR PCDD/F UIT BELANGRIJKE STATIONAIRE BRONNEN**I. Inleiding**

1. Bijlage III van dit protocol bevat een definitie van dioxinen en furanen (PCDD/F).
2. De grenswaarden worden uitgedrukt in ng/m^3 of mg/m^3 onder standaardomstandigheden (273,15 K, 101,3 kPa, droog gas).
3. De grenswaarden gelden voor de normale bedrijfsomstandigheden, met inbegrip van de procedures voor opstarten en stilleggen, tenzij voor deze situaties specifieke grenswaarden zijn vastgesteld.
4. Bemonstering en analyse van alle verontreinigende stoffen gebeurt volgens de normen die zijn vastgesteld door de Europese Commissie voor Normalisatie (CEN), de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) of de dienovereenkomstige referentiemethoden van de Verenigde Staten of Canada. In afwachting van de ontwikkeling van CEN- of ISO-normen worden nationale normen gebruikt.
5. Voor controledoeleinden moet bij de interpretatie van de meetresultaten in vergelijking met de grenswaarden ook rekening worden gehouden met de onnauwkeurigheid van de meetmethode. Als het resultaat van de meting, vermindert met de onnauwkeurigheid van de meetmethode, niet hoger ligt dan de grenswaarde, wordt geacht aan de grenswaarde te zijn voldaan.
6. De emissie van de verschillende congenere van PCDD/F wordt vermeld in toxiciteitequivalenten (TE), in vergelijking met 2,3,7,8-TCDD, waarbij gebruik wordt gemaakt van het systeem dat in 1988 is voorgesteld door het Committee on the Challenges of Modern Society van de NAVO (NATO-CCMS).

II. Grenswaarden voor belangrijke stationaire bronnen

7. Voor de verschillende soorten verbrandingsovens gelden, uitgaande van een zuurstofconcentratie in de rookgassen van 11 %, de volgende grenswaarden:
 - Vast stedelijk afval (verbranding van meer dan 3 t per uur)
0,1 $\text{ng TE}/\text{m}^3$.
 - Vast medisch afval (verbranding van meer dan 1 t per uur)
0,5 $\text{ng TE}/\text{m}^3$.
 - Gevaarlijk afval (verbranding van meer dan 1 t per uur)
0,2 $\text{ng TE}/\text{m}^3$.
-

BIJLAGE V

BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN VOOR DE BEPERKING VAN DE EMISSIE VAN PERSISTENTE ORGANISCHE VERONTREINIGENDE STOFFEN DOOR BELANGRIJKE STATIONAIRE BRONNEN**I. Inleiding**

1. Deze bijlage is bedoeld om de partijen bij het Verdrag richtsnoeren te geven bij de bepaling van de beste beschikbare technieken zodat ze kunnen voldoen aan de verplichtingen in artikel 3, lid 5, van het protocol.
2. Onder „beste beschikbare technieken” (BBT) wordt verstaan: het meest doeltreffende en geavanceerde ontwikkelingsstadium van de activiteiten en exploitatiemethoden, waarbij de praktische bruikbaarheid van speciale technieken om in beginsel het uitgangspunt voor de emissiegrenswaarden te vormen, is aangetoond, met het doel emissies en effecten op het milieu in zijn geheel te voorkomen of, wanneer dat niet mogelijk blijkt, algemeen te beperken:

- onder „technieken” wordt verstaan: zowel de toegepaste technieken als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld;
- onder „beschikbare” technieken wordt verstaan: op een zodanige schaal ontwikkeld dat de betrokken technieken, kosten en baten in aanmerking genomen, economisch en technisch haalbaar in de betrokken industriële context kunnen worden toegepast, onafhankelijk van de vraag of die technieken al dan niet op het grondgebied van de betrokken lidstaat worden toegepast of geproduceerd, mits zij voor de exploitant op redelijke voorwaarden toegankelijk zijn;
- onder „best” wordt verstaan: het meest doeltreffend voor het bereiken van een hoog algemeen niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel.

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken moet in het algemeen of in specifieke gevallen bijzondere aandacht worden besteed aan onderstaande factoren, waarbij rekening moet worden gehouden met de te verwachten kosten en baten van een maatregel en het voorzorg- en het preventiebeginsel:

- het gebruik van technologie die weinig afval oplevert;
- het gebruik van minder gevaarlijke stoffen;
- de bevordering van terugwinning en recycling van stoffen die tijdens het proces ontstaan en worden gebruikt, en van afvalstoffen;
- vergelijkbare procédés, installaties of exploitatiemethoden die met succes op industriële schaal zijn beproefd;
- de vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis;
- de aard, de effecten en de omvang van de emissie;
- de data van ingebruikneming van de nieuwe of bestaande installaties;
- de tijd die nodig is voor het omschakelen op een betere beschikbare techniek;
- het verbruik en de aard van de grondstoffen (met inbegrip van water) die bij het proces worden gebruikt en de energie-efficiëntie daarvan;
- de noodzaak om de algehele milieueffecten en milieurisico's van de emissie te voorkomen of tot een minimum te beperken;
- de noodzaak om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu tot een minimum te beperken.

Het is niet de bedoeling om aan de hand van het begrip „beste beschikbare technieken” bepaalde technieken of technologie voor te schrijven, maar om rekening te houden met de technische karakteristieken van de desbetreffende installatie, de geografische locatie en de plaatselijke milieusituatie.

3. De informatie over de effectiviteit en de kosten van beperkende maatregelen is gebaseerd op documenten die door de Task force en de Voorbereidende werkgroep voor POP's zijn ontvangen en geëvalueerd. Tenzij iets anders wordt aangegeven, worden de vermelde technieken op basis van de ervaring in de praktijk als ingeburgerd beschouwd.
4. Er wordt voortdurend nieuwe ervaring opgedaan met nieuwe installaties waar technieken met een geringe emissie worden gebruikt, en de aanpassing van bestaande installaties. De bijlage zal dan ook periodiek moeten worden geëvalueerd en aangepast. De beste beschikbare technieken voor nieuwe installaties kunnen meestal ook voor bestaande installaties worden gebruikt, mits er een adequate overgangperiode is en de technieken worden aangepast.

5. In de bijlage is een aantal beperkende maatregelen met uiteenlopende kosten en efficiëntie opgenomen. Bij de keuze van maatregelen voor een specifiek geval zal rekening worden gehouden met een aantal factoren, zoals de economische situatie, de technologische infrastructuur en capaciteit, en eventuele reeds genomen maatregelen om de luchtverontreiniging te beperken.
6. De belangrijkste POP's die door stationaire bronnen worden uitgestoten zijn:
 - a) polychloordibenzo-p-dioxinen/furanen (PCDD/F);
 - b) hexachloorbenzeen (HCB);
 - c) polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's).Definities van deze stoffen zijn opgenomen in bijlage III.

II. Belangrijke stationaire bronnen van POP-uitstoot

7. PCDD/F worden uitgestoten door onvolledige verbranding of chemische reacties bij thermische processen waarbij organisch materiaal en chloor aanwezig zijn. Belangrijke stationaire bronnen van PCDD/F zijn:
 - a) afvalverbranding met inbegrip van bijstoken;
 - b) thermische metallurgische processen zoals de vervaardiging van aluminium en andere non-ferrometalen, ijzer en staal;
 - c) verbrandingsinstallaties die energie leveren;
 - d) huisbrandinstallaties;
 - e) specifieke chemische productieprocessen waarbij tussen- en nevenproducten vrijkomen.
8. Belangrijke stationaire bronnen van PAK-uitstoot zijn:
 - a) woningverwarming met hout en kolen;
 - b) open vuur, bijvoorbeeld bij vuilverbranding, bosbranden en afbranden na de oogst;
 - c) kooks- en anodeproductie;
 - d) aluminiumproductie (via het Soederberg-procédé);
 - e) installaties voor houtverduurzaming, behalve voor een partij waarvoor deze categorie geen significante bijdrage tot de totale uitstoot van PAK's (zoals gedefinieerd in bijlage III) levert.
9. De emissie van HCB vindt plaats bij hetzelfde soort thermische en chemische processen als waarbij PCDD/F wordt uitgestoten, en HCB ontstaat ook via een vergelijkbaar mechanisme. Belangrijke bronnen van HCB-emissie zijn:
 - a) installaties voor afvalverbranding met inbegrip van bijstoken;
 - b) thermische bronnen in de metallurgische industrie;
 - c) gebruik van gechloreerde brandstof in oveninstallaties.

III. Algemene aanpak bij de beperking van de emissie van POP's

10. Er zijn verschillende manieren waarop de beperking of preventie van de emissie van POP's door stationaire bronnen kan worden aangepakt. Voorbeelden zijn de vervanging van de gebruikte materialen, wijzigingen in het procédé (waaronder onderhoud en bedrijfsvoering) en aanpassing van bestaande installaties. In de volgende lijst wordt een algemene indicatie gegeven van de beschikbare maatregelen, die afzonderlijk of gecombineerd kunnen worden toegepast:
 - a) vervanging van de gebruikte materialen wanneer dit POP's zijn of wanneer er een direct verband is tussen de materialen en de uitstoot van POP's door de bron;
 - b) een optimale milieuzorg zoals een goed beheer, preventieve onderhoudsprogramma's of wijzigingen in het procédé zoals gesloten systemen (bv. in kookfabrieken of het gebruik van inerte elektrodes voor elektrolyse);
 - c) wijziging van het procédé om voor volledige verbranding te zorgen, zodat de vorming van POP's wordt voorkomen, via de aanpassing van parameters zoals de verbrandingstemperatuur of de verblijfstijd;

- d) methoden voor de reiniging van rookgassen zoals thermische of katalytische verbranding of oxidatie, stofvangers of adsorptie;
 - e) behandeling van restmaterialen, afval en zuiveringsslib, bijvoorbeeld door verhitting of door ze inert te maken.
11. De voor de verschillende maatregelen in de tabellen 1, 2, 4, 5, 6, 8 en 9 vermelde emissieniveaus zijn meestal specifiek voor het desbetreffende geval. De emissieniveaus worden vermeld als percentage van de emissiegrenswaarden met conventionele technieken.
12. Kosten-batenoverwegingen kunnen worden gebaseerd op de totale kosten per jaar per eenheid emissiebeperking (inclusief investeringen en bedrijfskosten). De kosten van de beperking van de POP-emissie moeten ook worden bezien binnen het kader van de algehele economische aspecten van het proces, zoals de effecten van de beperkende maatregelen en de productiekosten. Gezien de vele factoren die een rol spelen, zijn de cijfers voor de investeringen en de bedrijfskosten voor elk geval zeer specifiek.

IV. Technieken voor de beperking van de PCDD/F-emissie

A. Afvalverbranding

13. Afvalverbranding omvat de verbranding van stedelijk afval, gevaarlijk afval, medisch afval en zuiveringsslib.
14. De belangrijkste maatregelen om de emissie van PCDD/F door afvalverbrandingsinstallaties te beperken zijn:
- a) primaire maatregelen ten aanzien van het verbrande afval;
 - b) primaire maatregelen ten aanzien van de procestechnieken;
 - c) maatregelen voor de regulering van fysische parameters van het verbrandingsproces en de rookgassen (temperatuur, koelsnelheid, zuurstofgehalte, enz.);
 - d) rookgasreiniging;
 - e) behandeling van de restproducten van het reinigingsproces.
15. De primaire maatregelen ten aanzien van het verbrande afval, waarbij de materiaaltoevoer wordt aangepast door gehalogeneerde stoffen te vervangen door niet-gehalogeneerde stoffen, zijn niet geschikt voor de verbranding van stedelijk of gevaarlijk afval. In dat geval is het effectiever het verbrandingsproces aan te passen en secundaire maatregelen voor rookgasreiniging te nemen. De aanpassing van de materiaaltoevoer is een nuttige primaire maatregel om de hoeveelheid afval te beperken en heeft daarnaast als voordeel dat recycling mogelijk is. Dit kan leiden tot een indirecte beperking van de PCDD/F-uitstoot doordat er minder afval wordt verbrand.
16. De wijziging van procestechnieken om de verbrandingsomstandigheden te optimaliseren is een belangrijke en effectieve maatregel om de PCDD/F-uitstoot te beperken (meestal 850 °C of hoger, regulering van de zuurstoftoevoer afhankelijk van de verbrandingswaarde en de consistentie van het afval, een voldoende verblijfstijd -850 °C gedurende ongeveer twee seconden — en turbulentie van het gas, voorkomen van gedeelten met koud gas in de verbrandingsoven, enz.). Wervelbedverbranders leveren bij een lagere temperatuur dan 850 °C afdoende emissieresultaten op. Voor bestaande verbrandingsinstallaties houdt dit meestal in dat de installatie een nieuw ontwerp moet krijgen en/of moet worden vervangen, hetgeen niet in alle landen economisch verantwoord zal zijn. Het koolstofgehalte van de as moet tot een minimum worden beperkt.
17. Rookgasmaatregelen. De volgende maatregelen kunnen worden genomen om tot een redelijk effectieve daling van het PCDD/F-gehalte in de rookgassen te komen. De de novo-synthese gebeurt bij ongeveer 250 tot 450 °C. Deze maatregelen moeten eerst worden genomen voordat verder beperkingen mogelijk zijn om aan het eind van de schoorsteen tot de gewenste niveaus te komen:
- a) snelle afkoeling van de rookgassen (zeer effectief en betrekkelijk goedkoop);
 - b) toevoeging van remmers als triethanolamine of triethylamine (kan ook zorgen voor reductie van stikstof-oxiden), waarbij echter om veiligheidsredenen rekening moet worden gehouden met nevenreacties;
 - c) gebruik van systemen om stof op te vangen voor temperaturen tussen 800 en 1 000 °C, bijvoorbeeld keramische filters en cyclonen;
 - d) gebruik van elektrische ontladingssystemen bij lage temperatuur;
 - e) preventie van de afzetting van vliegias in het afvoersysteem voor de rookgassen.

18. Methoden voor reiniging van de rookgassen zijn:
- klassieke stofvangers om de hoeveelheid aan deeltjes gebonden PCDD/F te beperken;
 - selectieve katalytische reductie of selectieve niet-katalytische reductie;
 - adsorptie met actieve kool of kooks in vaste of wervelbedsystemen;
 - verschillende soorten adsorptiemethoden en geoptimaliseerde gaswassystemen met mengsels van actieve kool, martinovenkool, kalk en kalksteenoplossingen in reactoren met een vast bed, een bewegend bed en een wervelbed. De opvangefficiëntie voor gasvormig PCDD/F kan worden verbeterd door op het oppervlak van een doekfilter een afdoende laag actieve kool aan te brengen;
 - oxidatie met H_2O_2 ;
 - katalytische verbrandingsmethoden met verschillende soorten katalysatoren (Pt/ Al_2O_3 of koper-chromietkatalysatoren met verschillende promotors om het oppervlak te stabiliseren en veroudering van de katalysator tegen te gaan).
19. Met bovengenoemde methoden kan een PCDD/F-emissieniveau van 0,1 ng TE/ m^3 rookgas worden gehaald. Wanneer echter gebruik wordt gemaakt van adsorbers/filters met actieve kool of kooks moet ervoor worden gezorgd dat vrijkomende koolstofdeeltjes niet zorgen voor een stijging van de PCDD/F-uitstoot in een later stadium. Tevens moet worden opgemerkt dat adsorbers en stofvangers vóór katalysatoren (SCR-techniek) residuen met PCDD/F opleveren, die moeten worden opgewerkt of op correcte wijze moeten worden verwijderd.
20. Een vergelijking tussen de verschillende maatregelen om PCDD/F in rookgassen terug te dringen, is een zeer gecompliceerde zaak die leidt tot een matrix met een breed scala van industriële installaties met uiteenlopende capaciteit en configuratie. Bij een vergelijking van de kosten moet ook rekening worden gehouden met de maatregelen om de uitstoot van andere verontreinigingen, zoals zware metalen (al dan niet aan deeltjes gebonden), tot een minimum te beperken. In de meeste gevallen is het dan ook niet mogelijk een direct verband te leggen met alleen de beperking van de PCDD/F-uitstoot. Tabel 1 bevat een overzicht met de beschikbare gegevens voor de verschillende maatregelen.

Tabel 1

Vergelijking van de verschillende methoden voor rookgasreiniging en proceswijzigingen in afvalverbrandingsinstallaties om de PCDD/F-uitstoot te beperken

Mogelijkheden	Emissieniveau (%) <u>a</u> /	Geraamde kosten	Risico's
Primaire maatregelen door wijziging van het toegevoerde materiaal			
— Verwijdering van precursors en chloorhoudend materiaal en	Resultaat voor emissieniveau niet gekwantificeerd; lijkt niet lineair afhankelijk te zijn van de omvang van de materiaaltoevoer.		Sortering vooraf van materiaaltoevoer niet effectief; inzameling slechts gedeeltelijk mogelijk; ander chloorhoudend materiaal, zoals keukenzout of papier, kan niet worden vermeden. Voor gevaarlijk chemisch afval is dit niet wenselijk.
— beheer van de afvalstromen.	-"		Nuttige primaire maatregel en geschikt voor speciale gevallen (bv. afgewerkte olie of elektrische onderdelen) met recycling van materialen als mogelijk extra voordeel.
Wijziging van de procestechnologie			
— Optimale omstandigheden bij verbranding;			Het hele procédé moet achteraf worden aangepast.
— voorkomen van temperaturen onder 850 °C en koele gebieden in de rookgassen;			
— voldoende zuurstofgehalte; regulering van de zuurstoftoevoer afhankelijk van de verbrandingswaarde en de consistentie van de materiaaltoevoer, en			
— Voldoende verblijfstijd en turbulentie.			

Mogelijkheden	Emissieniveau (%) ^{a/}	Geraamde kosten	Risico's
Maatregelen voor rookgassen			
Preventie van deeltjesdepositie door:			
— roetreinigers, mechanische kloppers, akoestische of stoomroetblazers.			Door stoomroetblazen kan de vorming van PCDD/F toenemen.
Stofverwijdering, meestal in afvalverbranders:	< 10	Middelhoog	Verwijdering van aan deeltjes geadsorbeerde PCDD/F. Methoden voor verwijdering van deeltjes in hete rookgasstromen uitsluitend in proefinstallaties gebruikt.
— doekfilters;	1 – 0,1	Hoog	Gebruik bij temperaturen < 150 °C.
— keramische filters	Lage efficiëntie	Middelhoog	Gebruik bij temperaturen tussen 800 en 1 000 °C.
— cyclonen en	Lage efficiëntie		
— elektrostatisch neerslaan.	Middelhoge efficiëntie		Gebruik bij een temperatuur van 450 °C; bevordering van de novo synthese van PCDD/F mogelijk, hogere emissie van NO _x , minder terugwinning van warmte.
Katalytische oxidatie.			Gebruik bij temperaturen tussen 800 en 1 000 °C. Aparte bestrijdingsmaatregelen voor gasfase nodig.
Gaskoeling.			
Hoogwaardige adsorptie-eenheid met toegevoegde actieve kooldeeltjes (elektrodynamische venturi).			
Selectieve katalytische reductie (SCR).		Hoge investeringen en lage bedrijfskosten	Reductie van NO _x bij toevoeging van NH ₃ ; hoog ruimtebeslag, gebruikte katalysatoren en residuen van actieve kool of kooks van bruinkool kunnen worden verwijderd, katalysatoren kunnen meestal door de fabrikant worden opgewerkt, actieve kool en kooks van bruinkool kunnen onder streng gereuleerde omstandigheden worden verbrand.
Verschillende soorten natte en droge adsorptiemethoden met mengsels van actieve kool, kooks van martinovens, kalk en kalksteenoplossingen in reactoren met vast bed, bewegend bed en wervelbed:			
— reactor met vast bed, adsorptie met actieve kool of kooks van martinovens en	< 2 (0,1 ng TE/m ³)	Hoge investeringen, middelhoge bedrijfskosten	Verwijdering van residuen; hoog ruimtebeslag.
— meesleepreactor of circulerende wervelbedreactor met toevoeging van actieve kooks/kalk of kalksteenoplossingen, gevolgd door doekfilter.	< 10 (0,1 ng TE/m ³)	Lage investeringen, middelhoge bedrijfskosten	Verwijdering van residuen.
Toevoeging van H ₂ O ₂ .	2 – 5 (0,1 ng TE/m ³)	Lage investeringen, lage bedrijfskosten	

^{a/}: Restemissie in vergelijking met emissie zonder maatregelen.

21. Verbrandingsinstallaties van medisch afval kunnen in veel landen een belangrijke bron van PCDD/F vormen. Bepaalde soorten medisch afval, zoals delen van het menselijk lichaam, besmet afval, naalden, bloed, plasma en cytostatica, worden als een speciaal soort gevaarlijk afval behandeld, terwijl ander medisch afval vaak ladingsgewijs ter plaatse wordt verbrand. Verbrandingsinstallaties die ladingsgewijs werken kunnen aan dezelfde eisen inzake de beperking van PCDD/F voldoen als andere afvalverbranders.
22. De partijen zullen wellicht willen overwegen of een beleid ter stimulering van de verbranding van stedelijk en medisch afval in grote regionale installaties in plaats van kleinere installaties wenselijk is. Deze aanpak kan het gebruik van BBT rendabeler maken.

23. De behandeling van residuen van het rookgasreinigingsproces. In tegenstelling tot as van verbrandingsinstallaties bevatten deze residuen relatief hoge concentraties zware metalen, organische verontreinigingen (met inbegrip van PCDD/F), chloriden en sulfiden. De verwijdering daarvan moet dan ook op een gecontroleerde manier gebeuren. Met name bij natte gaswassers ontstaan grote hoeveelheden zuur verontreinigd vloeibaar afval. Er bestaan enkele speciale behandelingsmethoden zoals:

- a) de katalytische behandeling van doekfilterstof bij lage temperatuur en in zuurstofarm milieu;
- b) reiniging van doekfilterstof met het 3nR-procédé (extractie van zware metalen met zuur en verbranding om organisch materiaal te vernietigen);
- c) verglazing van doekfilterstof;
- d) andere immobilisatiemethoden en
- e) het gebruik van plasmatechnologie.

B. *Thermische processen in de metallurgische industrie*

24. Specifieke processen in de metallurgische industrie kunnen belangrijke resterende bronnen van PCDD/F-uitstoot zijn, zoals:

- a) de primaire ijzer- en staalindustrie (bv. hoogovens, sinterinstallaties en ijzerpelletisering);
- b) de secundaire ijzer- en staalindustrie, en
- c) de primaire en secundaire non-ferrometaalindustrie (koperproductie).

Tabel 2 bevat een overzicht van de maatregelen ter beperking van de PCDD/F-uitstoot voor de metallurgische industrie.

Tabel 2

Beperking van de PCDD/F-uitstoot in de metallurgische industrie

Mogelijkheden	Emissieniveau (%) a/	Geraamde kosten	Risico's
Sinterinstallaties			
<i>Primaire maatregelen</i>			
— Optimalisering/inkapseling van sintertransportbanden	40	Laag	Niet 100 % haalbaar
— Recirculatie van rookgassen, bv. sintering met emissieoptimalisering, waarbij het rookgasdebiet met ongeveer 35 % daalt (lagere kosten van verdere secundaire maatregelen door het lagere rookgasdebiet), capaciteit 1 miljoen Nm ³ /uur		Laag	
<i>Secundaire maatregelen</i>			
— Elektrostatische stofvanger + moleculaire zeef	Middelhoge efficiëntie	Middelhoog	0,1 ng TE/m ³ haalbaar met hoger energieverbruik; geen bestaande installatie
— Toevoeging van mengsels van kalksteen/actieve kool	Hoge efficiëntie (0,1 ng TE/m ³)	Middelhoog	
— Hoogwaardige gaswassers — bestaande installatie: Airfine (Voest Alpine Stahl Linz) sinds 1993 voor 600 000 Nm ³ /uur; tweede installatie gepland in Nederland (Hoogovens) voor 1998.	Hoge efficiëntie emissiebeperking tot 0,2 — 0,4 ng TE/m ³	Middelhoog	
Productie van non ferrometalen (bv. koper)			
<i>Primaire maatregelen</i>			
— Voorsorteren van schroot, vermijden van bijvoorbeeld kunststoffen en met PVC verontreinigd schroot, verwijdering van coatings en gebruik van chloorvrij isolerend materiaal		Laag	

Mogelijkheden	Emissieniveau (%) <u>a</u> /	Geraamde kosten	Risico's
<i>Secundaire maatregelen</i>			
— Koeling van de hete rookgassen	Hoge efficiëntie	Laag	
— Gebruik van zuurstof of met zuurstof verrijkte lucht in ovens, zuurstofinjectie in ventilatieoven (zorgt voor volledige verbranding en een minimaal rookgasvolume)	5 – 7 (1,5 – 2 TE/m ³)	Hoog	
— Reactor met vast bed of straalstroomwervelbedreactor door adsorptie met actieve kool of kolenstof uit martinoven	(0,1 ng TE/m ³)	Hoog	
— Katalytische oxidatie	(0,1 ng TE/m ³)	Hoog	
— Beperking van de verblijfstijd in het kritische temperatuurgebied in het rookgasstelsel			
Productie van ijzer en staal			
<i>Primaire maatregelen</i>			
— Verwijdering van olie uit het schroot voordat de productievaten worden geladen		Laag	Voor reiniging moeten oplosmiddelen worden gebruikt
— Verwijdering van organisch spoormateriaal zoals olie, emulsies, vet, verf en kunststoffen uit grondstoffen		Laag	
— Verlaging van de specifieke hoge rookgasvolumes		Middelhoog	
— Aparte opvang en behandeling van de emissie bij laden en lossen		Laag	
<i>Secundaire maatregelen</i>			
— Aparte opvang en behandeling van de emissie bij laden en lossen		Laag	
— Doekfilter in combinatie met kooksinjectie.	< 1	Middelhoog	
Secundaire aluminiumproductie			
<i>Primaire maatregelen</i>			
— Vermijding van gehalogeneerd materiaal (hexachloorethaan)		Laag	
— Vermijding van chloorhoudende smeermiddelen (zoals gechloreerde koolwaterstoffen)		Laag	
— Reiniging en sortering van vuile schrootladingen, bijvoorbeeld door spanen van de coating te ontdoen en te drogen, zink/drijf-scheidingstechnieken en wervelstroomdepositie			
<i>Secundaire maatregelen</i>			
— Eén en meerfasendoekfilter met toevoeging van kalksteen/geactiveerde kool vóór het filter	< 1(0,1 ng TE/m ³)	Middelhoog/ hoog	

Mogelijkheden	Emissieniveau (%) a/	Geraamde kosten	Risico's
— Minimalisering en aparte verwijdering en zuivering van anders verontreinigde rookgasstromen		Middelhoog/ hoog	
— Vermijding van deeltjesdepositie uit de rookgassen en bevordering van snelle passage van het kritisch temperatuurtraject		Middelhoog/ hoog	
— Verbeterde voorbehandeling van aluminiumschroot uit shredders met zink/drijf-scheidings-technieken en scheiding door wervelstroomdepositie		Middelhoog/ hoog	

a/: Restemissie in vergelijking met emissie zonder maatregelen.

25. Installaties voor metaalproductie en -bewerking met PCDD/F-emissie kunnen voldoen aan een maximale emissieconcentratie van 0,1 ng TE/m³ (bij een rookgasdebiet van meer dan 5 000 m³/uur) indien zij beperkende maatregelen gebruiken.

Sinterinstallaties

26. Uit metingen bij sinterinstallaties in de ijzer- en staalindustrie is gebleken dat de PCDD/F-emissie meestal tussen 0,4 en 4 ng TE/m³ ligt. Eén meting bij één installatie zonder beperkende maatregelen leverde een concentratie van 43 ng TE/m³ op.
27. Gehalogeneerde verbindingen kunnen leiden tot de vorming van PCDD/F als zij in sinterinstallaties terechtkomen via de materiaaltoevoer (kooksbries, zoutgehalte in erts) of toegevoegd gerecycleerd materiaal (zoals walshuid, stof uit hoogovengas, stof uit filters of zuiveringsslib). Net als bij de verbranding van afval is er echter geen duidelijk verband tussen het chloorgehalte van de materiaaltoevoer en de emissie van PCDD/F. Het zal wellicht afdoende zijn het gebruik van verontreinigd restmateriaal te vermijden en de walshuid te ontoliën of te ontvetten voordat deze in de sinterinstallatie wordt gebracht.
28. De meest effectieve manier om de emissie van PCDD/F te beperken is door de toepassing van een combinatie van de volgende secundaire maatregelen:
- recirculatie van de rookgassen zorgt voor een significante beperking van de PCDD/F-emissie. Dit zorgt bovendien voor een significante daling van het rookgasdebiet, zodat ook de installatie van eventuele extra emissiegerichte beperkende maatregelen goedkoper wordt;
 - installatie van doekfilters (in sommige gevallen gecombineerd met elektrostatische stofvangers) of elektrostatische stofvangers met injectie van actieve kool/martinoovenkool/kalksteenmengsels in de rookgassen;
 - er zijn gasreinigingsmethoden ontwikkeld waarbij de rookgassen eerst worden gekoeld en vervolgens uitgelooft met hoogwaardige gaswassers met scheiding door druppeldepositie. Een emissie van 0,2 tot 0,4 ng TE/m³ is haalbaar. Door toevoeging van een geschikt adsorbentmiddel zoals bruinkoolkooks/steenoolgruis kan een concentratie van 0,1 ng TE/m³ worden gehaald.

Primaire en secundaire productie van koper

29. In bestaande installaties voor de primaire en secundaire koperproductie is na rookgasreiniging een PCDD/F-emissieconcentratie van enkele picogrammen tot 2 ng TE/m³ haalbaar. Bij één koperschachtoven is vóór optimalisering van de aggregaten een PCDD/F-emissie tot 29 ng TE/m³ gemeten. In het algemeen is er een grote variatie in de PCDD/F-emissiewaarden van deze installaties vanwege de grote verschillen in de grondstoffen die in verschillende aggregaten en processen worden gebruikt.
30. In het algemeen zijn de volgende maatregelen geschikt om de PCDD/F-emissie te beperken:
- voorsorteren van schroot;
 - voorbehandeling van schroot, bijvoorbeeld door verwijdering van kunststof of PVC-coatings, voorbehandeling van kabelschroot met uitsluitend koude/mechanische methoden;

- c) koeling van de hete rookgassen (met hergebruik van warmte) om de verblijfstijd in het kritische temperatuurgebied in het rookgasstelsel te beperken;
- d) gebruik van zuurstof of met zuurstof verrijkte lucht in ovens of zuurstofinjectie in ventilatieovens (zorgt voor volledige verbranding en een minimaal rookgasvolume);
- e) adsorptie in een reactor met vast bed of straalstroomwervelbed met actieve kool of kolenstof uit martinoven, en
- f) katalytische oxidatie.

Staalproductie

- 31. De PCDD/F-emissie bij convectorstaalfabrieken voor de productie van staal en bij hoogovens met een koepeloven, elektro-oven of vlamboogovens voor het smelten van gietijzer liggen significant onder 0,1 ng TE/m³. Bij een koudeluchtoven en een draaibuisoven (smelten van gietijzer) ligt de PCDD/F-emissie hoger.
- 32. Vlamboogovens die bij de secundaire staalproductie worden gebruikt, kunnen een emissieconcentratie van 0,1 ng TE/m³ halen als de volgende maatregelen worden toegepast:
 - a) aparte opvang van de emissie bij laden en lossen
 - b) gebruik van een doekfilter of een elektrostatische stofvanger in combinatie met kooksinjectie.
- 33. De materiaaltoevoer voor vlamboogovens bevat vaak olie, emulsies of vet. Algemene primaire maatregelen voor de beperking van PCDD/F kunnen zijn: sorteren, ontoliën en verwijdering van de coating van schroot dat kunststoffen, rubber, verf, pigmenten en vulkaniseeradditieven kan bevatten.

Smelterijen in de secundaire aluminiumindustrie

- 34. De PCDD/F-emissie van smelterijen in de secundaire aluminiumindustrie liggen ongeveer tussen 0,1 en 14 ng TE/m³. De concentratie is afhankelijk van de aard van het smeltaggregaat, de gebruikte materialen en de gehanteerde technieken voor rookgaszuivering.
- 35. In het algemeen zorgen één- en meerfasendoekfilters, aangevuld met kalksteen/actieve kool/kool uit martinoven vóór het filter, voor een concentratie van maximaal 0,1 ng TE/m³ met een reductie-efficiëntie van 99 %.
- 36. Ook de volgende maatregelen komen in aanmerking:
 - a) minimalisering en aparte verwijdering en zuivering van anders verontreinigde rookgasstromen;
 - b) vermijding van de depositie van deeltjes uit rookgassen;
 - c) een snelle passage van het kritische temperatuurtraject;
 - d) een betere voorsortering van aluminiumschroot uit shredders met behulp van zink/drijf-scheidingstechnieken en scheiding door wervelstroomdepositie, en
 - e) verbetering van de reiniging vooraf van aluminiumschroot door de verwijdering van de coating en het drogen van spanen.
- 37. De mogelijkheden d) en e) zijn belangrijk omdat het onwaarschijnlijk is dat bij moderne smelttechnieken zonder toeslag (waarbij geen halogeniden worden gebruikt) het laagwaardige schroot kan worden verwerkt dat in draaiovens kan worden gebruikt.
- 38. In het kader van het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het Noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan zijn er besprekingen aan de gang over de herziening van een eerdere aanbeveling om het gebruik van hexachloorethaan in de aluminiumindustrie geleidelijk te staken.
- 39. De smelt kan met geavanceerde technologie worden behandeld, zoals stikstof/chloormengsels in een verhouding tussen 9:1 en 8:2, gasinjectieapparatuur voor fijne dispersie en stikstofspoeling vooraf en achteraf en vacuümontvetting. Bij stikstof/chloormengsels is een PCDD/F-concentratie van ongeveer 0,03 ng TE/m³ gemeten (vergeleken met meer dan 1 ng TE/m³ bij behandeling met uitsluitend chloor). Chloor is nodig voor de verwijdering van magnesium en andere ongewenste bestanddelen.

C. Verbranding van fossiele brandstoffen bij nutsbedrijven en in de industrie

40. Bij de verbranding van fossiele brandstoffen bij nutsbedrijven en in de industrie (stookketels met een thermische capaciteit van meer dan 50 MW) zullen een verbeterde energie-efficiëntie en energiebesparing leiden tot een daling van de emissie van alle verontreinigende stoffen omdat er minder brandstof nodig is. Dit zal ook leiden tot een daling van de PCDD/F-emissie. Verwijdering van chloor uit kolen of olie is niet kosteneffectief, maar de tendens in de richting van gasgestookte installaties zorgt toch voor een daling van de PCDD/F-emissie in deze sector.
41. Er dient te worden opgemerkt dat de PCDD/F-emissie significant zou kunnen stijgen als afvalmateriaal (zuiverings-slib, afgewerkte olie, rubberafval, enz.) aan de brandstof wordt toegevoegd. De verbranding van afval voor de energievoorziening mag uitsluitend gebeuren in installaties met systemen voor rookgaszuivering die voor een zeer efficiënte verwijdering van PCDD/F zorgen (beschreven in deel A).
42. Het gebruik van technieken om de emissie van stikstofoxiden, zwaveldioxide en deeltjes in de rookgassen te beperken, kan ook zorgen voor een beperking van de PCDD/F-emissie. Bij het gebruik van deze technieken zal de efficiëntie van de PCDD/F-verwijdering van installatie tot installatie verschillen. Er wordt onderzoek gedaan naar de ontwikkeling van technieken voor PCDD/F-verwijdering, maar zolang deze technieken nog niet op industriële schaal beschikbaar zijn, wordt er geen beste beschikbare techniek gespecificeerd voor PCDD/F-verwijdering.

D. Huisbrandinstallaties

43. De bijdrage van huisbrandinstallaties tot de totale PCDD/F-emissie is minder significant wanneer op een correcte wijze gebruik wordt gemaakt van goedgekeurde brandstoffen. Daarnaast kunnen er grote regionale verschillen in de emissie optreden die veroorzaakt worden door de aard en de kwaliteit van de brandstof en de geografische dichtheid en het gebruik van de installatie.
44. Koolwaterstoffen in brandstoffen en verbrandingsgassen worden in huisbrandinstallaties minder volledig verbrand dan in grote stookinstallaties. Dit is vooral het geval wanneer er gebruik wordt gemaakt van vaste brandstoffen zoals hout of kolen, waarbij de PCDD/F-concentratie in de rookgassen tussen 0,1 en 0,7 ng TE/m³ ligt.
45. Wanneer verpakkingsmateriaal tegelijk met vaste brandstoffen wordt verbrand, stijgt de PCDD/F-emissie. Het komt voor dat er in particuliere woningen afval en verpakkingsmateriaal wordt verbrand, ook al is dit in sommige landen verboden. Het staat wel vast dat huisvuil vanwege de stijgende verwijderingskosten in huisbrandinstallaties wordt verbrand. Wanneer daarbij hout met verpakkingsafval wordt gebruikt, kan de PCDD/F-emissie stijgen van 0,06 ng TE/m³ (uitsluitend hout) tot 8 ng TE/m³ (bij 11 volumeprocent O₂). Deze resultaten zijn bevestigd door onderzoek in verschillende landen waar in de verbrandingsgassen van huisbrandinstallaties waar afval wordt verbrand, concentraties tot 114 ng TE/m³ (bij 13 volumeprocent zuurstof) zijn gemeten.
46. De emissie door huisbrandinstallaties kan worden beperkt door uitsluitend brandstof van goede kwaliteit te gebruiken en geen afval, halogeenhoudende kunststoffen en ander materiaal te verbranden. Voorlichtingsprogramma's die gericht zijn op de kopers/gebruikers van huisbrandinstallaties, kunnen hierbij goede diensten bewijzen.

E. Verbrandingsinstallaties voor hout (capaciteit < 50 MW)

47. Uit metingen bij houtverbrandingsinstallaties blijkt dat PCDD/F-concentraties boven 0,1 ng TE/m³ in de verbrandingsgassen voorkomen, met name bij onvolledige verbranding en/of wanneer de verbrande stoffen een hoger gehalte aan chloorhoudende verbindingen hebben dan normaal onbehandeld hout. De totale koolstofconcentratie in de verbrandingsgassen geeft een indicatie omtrent een eventuele slechte verbranding. Er is een correlatie gevonden tussen de CO-emissie, de volledigheid van de verbranding en de PCDD/F-emissie. Tabel 3 bevat een overzicht met enkele emissieconcentraties en -factoren voor houtverbrandingsinstallaties.

Tabel 3

Gekwantificeerde emissieconcentraties en -factoren voor houtverbrandingsinstallaties

Brandstof	Emissieconcentratie (ng TE/m ³)	Emissiefactor (ng TE/kg)	Emissiefactor (ng/G)
Onbewerkt hout (beukenhout)	0,02-0,10	0,23-1,3	12-70
Onbewerkte houtsnippers uit bossen	0,07-0,21	0,79-2,6	43-140
Spaanplaat	0,02-0,08	0,29-0,9	16-50

Brandstof	Emissieconcentratie (ng TE/m ³)	Emissiefactor (ng TE/kg)	Emissiefactor (ng/Gj)
Stedelijk afvalhout	2,7-14,4	26-173	1 400-9 400
Huisvuil	114	3 230	
Houtskool	0,03		

48. De verbranding van stedelijk afvalhout (sloophout) in bewegende roosters leidt tot een betrekkelijk hoge PCDD/F-emissie in vergelijking met ander hout dat geen afval is. Als primaire maatregel om de emissie te beperken, kan ervoor worden gezorgd dat behandeld afvalhout niet in houtverbrandingsinstallaties wordt verbrand. De verbranding van behandeld hout moet uitsluitend in installaties met een adequate rookgasreiniging gebeuren om de PCDD/F-emissie tot een minimum te beperken.

V. Technieken voor de beperking van de PAK-emissie

A. Kooksproductie

49. Bij de productie van kooks komen PAK's met name in de buitenlucht terecht:
- bij het laden van de oven door de vulgaten;
 - door lekkage via de ovendeur, de klimpijpen en de deksels van de vulgaten, en
 - bij het leegdrukken van de oven en het afkoelen van de kooks.
50. Qua concentratie van benzo(a)pyreen (BaP) lopen de verschillende bronnen in een kookbatterij sterk uiteen. De hoogste BaP-concentraties worden aan de bovenkant van de batterij en in de directe omgeving van de deuren gemeten.
51. De PAK-emissie bij de kooksproductie kan worden beperkt door de bestaande geïntegreerde ijzer- en staalfabrieken technisch te verbeteren. Dit kan betekenen dat oude kookbatterijen worden gesloten en vervangen en dat de kooksproductie in zijn algemeenheid afneemt ten gunste van bijvoorbeeld de injectie van hoogwaardige kolen bij de staalproductie.
52. Een strategie ter beperking van de PAK-emissie door kookbatterijen moet onder andere de volgende technische maatregelen omvatten:
- vullen van de kookovens:
 - beperking van de deeltjesemissie bij het laden van de kolen uit de bunker in de vulwagens;
 - gesloten systemen voor de verplaatsing van kolen wanneer gebruik wordt gemaakt van voorverwarming van kolen;
 - opvang en daarna behandeling van de vulgassen, hetzij door de gassen in de dichtstbijzijnde oven te brengen, hetzij door ze via een verzamelleiding naar een verbrander en vervolgens naar een stofafscheider te transporteren. In sommige gevallen kunnen de opgevangen vulgassen op de vulwagens worden verbrand, maar deze op vulwagens gebaseerde systemen leveren voor het milieu en qua veiligheid minder goede resultaten op. Door stoom- of waterinjectie in de klimpijpen moet voor voldoende zuiging worden gezorgd;
 - emissie bij de deksels van de vulgaten tijdens de verkooking moet worden voorkomen door:
 - het gebruik van vulgatdeksels die zeer goed afsluiten;
 - afdichting van de vulgatdeksels met klei (of een even effectief materiaal) na iedere vulling;
 - reiniging van de vulgatdeksels en -ringen voordat de vulgaten gesloten worden;
 - zorgen dat de bovenkant van de oven vrij van kolenresten blijft;
 - de deksels van de klimpijpen moeten van watersloten worden voorzien om te voorkomen dat gas en teer ontsnapt en de sloten moeten geregeld worden gereinigd om te zorgen dat ze goed blijven functioneren;
 - de installatie om de kookovendeuren te bedienen, moet worden voorzien van systemen om het oppervlak van de afsluitingen op de deuren en deurramen van de oven te reinigen;

- e) kooksovendeuren:
- er moet een zeer goede afdichting worden gebruikt (bv. membraandeuken onder veerdruk);
 - de afdichting op de ovendeuren en de deurramen moet na ieder gebruik grondig worden gereinigd;
 - de deuren moeten zodanig worden ontworpen dat er een systeem voor het opvangen van deeltjes kan worden geïnstalleerd dat (via een verzamelleiding) bij het leegdrukken op een stofvanginstallatie kan worden aangesloten;
- f) de kooktransportmachine moet worden voorzien van een vaste afzuigkap, een vaste afvoerleiding en een vast gasreinigingssysteem (bij voorkeur een doekfilter);
- g) bij het kooksblussen moeten emissiearme procedures worden gevolgd, bijvoorbeeld droge kooksblussing. Het verdient de voorkeur een nat blusprocédé te vervangen door droge kooksblussing, mits er een systeem met een gesloten circulatie wordt gebruikt om te voorkomen dat er afvalwater ontstaat. De hoeveelheid stof die bij de verwerking van droog gebluste kooks ontstaat, moet worden beperkt.
53. Wanneer bij de verkooksing een procédé zonder terugwinning wordt gebruikt, is de PAK-emissie aanzienlijk lager dan bij het gangbaarder procédé met terugwinning van de bijproducten. Dit komt doordat er in dat geval een onderdruk in de oven heerst, zodat lekkage via de kooksovendeuren naar de buitenlucht onmogelijk is. Bij het verkooksen wordt het ruwgas uit de oven verwijderd door een natuurlijke trek, die voor een onderdruk in de oven zorgt. Deze ovens zijn niet geschikt voor de terugwinning van de chemische bijproducten uit ruwgas. In plaats daarvan worden de rookgassen van het verkookingsproces (met PAK's) efficiënt verbrand bij hoge temperaturen en een lange verblijfstijd. De afvalwarmte van deze verbranding wordt gebruikt voor de energievoorziening bij het verkooksen en het warmteoverschot kan worden gebruikt om stoom te maken. Met het oog op het rendement van dit verkookingsprocédé is wellicht een installatie voor warmtekrachtkoppeling nodig om met de overmaat stoom elektriciteit op te kunnen wekken. Momenteel draait er slechts één kookfabriek zonder terugwinning in de Verenigde Staten en één in Australië. Het procédé komt neer op een horizontale kameroven zonder terugwinning met een verbrandingskamer naast twee ovens. De twee ovens worden om en om gevuld en verkookst. Zo is er altijd één oven die de verbrandingskamer van kooksovens voorziet. De benodigde warmtebron wordt geleverd door de verbranding van kooksovensgas in de verbrandingskamer. Het ontwerp van de verbrandingskamer zorgt voor de benodigde verblijfstijd (ongeveer 1 seconde) en hoge temperaturen (minimaal 900 °C).
54. Er moet een effectief programma worden gebruikt voor de controle op lekkages uit de afdichting van de kooksovendeuren, de klimpijpen en de vulgatdeksels. Dit betekent controle op en registratie van lekkages met onmiddellijk herstel of onderhoud. Op deze manier kan een significante beperking van de diffuse emissie worden verwezenlijkt.
55. Aanpassing van bestaande kookbatterijen om de condensatie van rookgassen uit alle bronnen (met warmteterugwinning) te vergemakkelijken zorgt voor een daling van de PAK-emissie in de lucht met 86 tot meer dan 90 % (afvalwaterzuivering niet meegerekend). Rekening houdend met de teruggewonnen energie, het verwarmde water, het synthesgas en het bespaarde koelwater kunnen de investeringskosten in vijf jaar worden afgeschreven.
56. Bij een stijging van het volume van de kookoven daalt het totale aantal ovens, het aantal keren dat de oven wordt geopend (het aantal leeggedrukte ovens per dag), het aantal afdichtingen in een kookbatterij en derhalve de PAK-emissie. Door een daling van de bedrijfs- en personeelskosten neemt ook de productiviteit toe.
57. Droge kooksblussystemen vereisen hogere investeringen dan natte methoden. De hogere bedrijfskosten kunnen worden gecompenseerd door de terugwinning van warmte die voor de voorverwarming van de kolen kan worden gebruikt. De energie-efficiëntie van een gecombineerd systeem met droge kooksblussing en voorverwarming van de kolen stijgt van 38 tot 65 %. Door voorverwarming van de kolen neemt de productiviteit met 30 % toe. Dit kan tot 40 % worden opgevoerd omdat het verkookingsproces homogener verloopt.
58. Alle tanks en installaties voor de opslag en behandeling van koolteer en koolteerproducten moeten worden voorzien van een efficiënte dampretourleiding en/of een dampafbraaksysteem. De bedrijfskosten van dampafbraaksystemen kunnen bij een autonoom naverbrandingsprocédé worden beperkt als de concentratie van de koolstofverbindingen in het afval hoog genoeg is.
59. Tabel 4 geeft een overzicht van de maatregelen ter beperking van de PAK-emissie bij de kooksproductie.

Tabel 4

Beperking van de PAK emissie bij de kooksproductie

Mogelijkheden	Emissieniveau (%) <i>a/</i>	Geraamde kosten	Risico's
Aanpassing van oude installaties met condensatie van de rookgassen uit alle bronnen omvat de volgende maatregelen:	Totaal < 10 (zonder afvalwater)	Hoog	Zeer hoge emissie in afvalwater bij nat blussen. Deze methode mag alleen worden toegepast als het water in een gesloten systeem opnieuw wordt gebruikt.
— Opvang en naverbranding van de vulgassen bij het vullen van ovens of transport van de gassen naar de dichtstbijzijnde oven, voorzover mogelijk.	5	(Rekening houdend met de terugwinning van energie, warm water, synthegas en besparingen op koelwater kunnen de investeringskosten in vijf jaar worden afgeschreven).	
— De emissie bij vulgatdeksels moet zoveel mogelijk worden voorkomen, bijvoorbeeld door een speciale constructie van de deksels en zeer effectieve afdichtingsmethoden. Kooksovendeuren moeten een zeer effectieve afdichting hebben. Vóór het sluiten van de vulgaten moeten de vulgatdeksels en -ringen worden gereinigd.	< 5		
— Gassen die bij het leegdrukken vrijkomen moeten worden opgevangen en naar een stofafscheider worden getransporteerd.	< 5		
— Kooksblussen uitsluitend met natte methoden als deze op correcte wijze zonder afvalwater worden uitgevoerd.			
Emissiearme procedures voor het blussen van kooks, bijvoorbeeld droog kooksblussen	Geen emissie in water	Hogere investeringskosten dan bij nat blussen (maar lagere kosten door het voorverwarmen van kolen en het gebruik van afvalwarmte).	
Intensiever gebruik van ovens met een hoog volume om de oven minder vaak te hoeven openen en het oppervlak van de afdichtingen te beperken	Aanzienlijk	Investeringskosten ongeveer 10 % hoger dan bij klassieke installaties.	Meestal moet de kookfabriek volledig worden aangepast of moet er een nieuwe kookfabriek worden gebouwd.

a/: Restemissie in vergelijking met emissie zonder maatregelen

B. Anodeproductie

60. De PAK-emissie bij de productie van anodes moet op een soortgelijke manier worden aangepakt als bij de productie van kooks.
61. Om de emissie van stof dat met PAK's verontreinigd is te beperken, worden de volgende secundaire maatregelen gebruikt:
- elektrostatische teerafscheiding;
 - combinatie van een klassieke elektrostatische teerafscheider met een natte elektrostatische afscheider om de efficiëntie te verhogen;
 - thermische naverbranding van de afvalgassen; en
 - droge gasreiniging met kalksteen/petroleumkooks of aluminiumoxide (Al₂O₃).
62. De bedrijfskosten bij thermische naverbranding kunnen worden beperkt door autonome naverbranding als de concentratie van de koolstofverbindingen in de rookgassen hoog genoeg is. Tabel 5 bevat een overzicht van de maatregelen ter beperking van de PAK-emissie bij de anodeproductie.

Tabel 5

Beperking van de PAK emissie bij de anodeproductie

Mogelijkheden	Emissieniveau (%) (a)	Geraamde kosten	Risico's
Modernisering van oude installaties door beperking van de diffuse emissie met de volgende maatregelen: — beperking van de lekkage; — installatie van flexibele afdichtingen bij de ovendeuren; — opvang van de vulgassen die vervolgens naar de dichtstbijzijnde oven worden geleid of via een verzamelleiding naar een verbrandingsoven en vervolgens een stofvanger worden geleid; — koelsystemen voor de kooksoven; en — opvang en zuivering van de deeltjesemissie van kooks.	3-10	Hoog	
Ingeburgerde technologie voor de anodeproductie in Nederland: — nieuwe droogoven met droge gasreiniging (met kalksteen/petroleumkooks of met aluminium); — recycling van het effluens in de pasta-installatie.	45-50		In 1990 in Nederland ingevoerd. Gasreiniging met kalksteen of petroleumkooks is een goede manier om de PAK emissie te beperken; voor aluminium is dit niet bekend.
BBT: — elektrostatische stofvangers; en — thermische naverbranding.	2-5 15	Lagere bedrijfskosten bij autonome verbranding	Periodieke reiniging van teer is nodig. Autonome verbranding alleen mogelijk als de PAK-concentratie in de rookgassen hoog is.

(a): Restemissie in vergelijking met emissie zonder maatregelen.

C. Aluminiumindustrie

63. Aluminium wordt vervaardigd uit aluminiumoxide (Al_2O_3) door elektrolyse in elektrisch in serie geschakelde bakken (cellen). De bakken worden afhankelijk van de aard van de anode ingedeeld als gebakken of Soederberg-cel.
64. Gebakken cellen hebben anodes die bestaan uit gecalcineerde (gebakken) koolblokken die na gedeeltelijk verbruik worden vervangen. Soederberg-anodes worden in de cel gebakken met een mengsel van petroleumkooks en koolteerpek als bindmiddel.
65. Bij het Soederbergprocédé komen er zeer veel PAK's vrij. Primaire bestrijdingsmaatregelen zijn bijvoorbeeld modernisering van bestaande installaties en optimalisering van de processen, waardoor de PAK-emissie met 70-90 % kan worden teruggedrongen. Een emissieniveau van 0,015 kg B(a)P/ton Al is haalbaar. Vervanging van de bestaande Soederberg-cellen door gebakken cellen zou een ingrijpende omschakeling van het huidige procédé vergen, maar zou betekenen dat de PAK-emissie vrijwel verdwijnt. De investeringskosten van een dergelijke vervanging zijn zeer hoog.
66. Tabel 6 bevat een overzicht van de maatregelen ter beperking van de PAK-emissie voor de aluminiumproductie.

Tabel 6

Beperking van de PAK emissie bij de aluminiumproductie met het Soederberg proces

Mogelijkheden	Emissieniveau (%) a/	Geraamde kosten	Risico's
Vervanging van de Soederberg-elektrodes door: — gebakken elektrodes (zonder gebruik van pekbindmiddelen); — inerte anodes.	3-30	Hogere kosten voor elektrodes ongeveer 800 miljoen USD	Soederberg-elektrodes zijn goedkoper dan gebakken elektrodes, omdat er geen installatie nodig is voor het bakken van anodes. Het onderzoek vordert, maar de verwachtingen zijn niet hoog gespannen. Een efficiënte bedrijfsvoering en monitoring van de emissie zijn van essentieel belang voor de emissiebeperking. Bij slechte uitvoering kan er een significante diffuse emissie ontstaan. Soederberg-elektrodes zijn goedkoper dan gebakken elektrodes, omdat er geen installatie nodig is voor het bakken van anodes. Het onderzoek vordert, maar de verwachtingen zijn niet hoog gespannen. Een efficiënte bedrijfsvoering en monitoring van de emissie zijn van essentieel belang voor de emissiebeperking. Bij slechte uitvoering kan er een significante diffuse emissie ontstaan.
Gesloten systemen met gebakken elektrodes met centrale toevoer van aluminiumoxide en efficiënte procesbewaking, kappen over de hele cel die een efficiënte opvang van luchtverontreiniging mogelijk maken.	1-5		
Soederberg cellen met verticale contactbouten en opvangsystemen voor de afvalgassen. Sumitomo technologie (anodebriketten voor VSS proces).	> 10	Aanpassing van Soederberg-technologie door inkapseling en gewijzigd toevoerpunt: 50 000-10 000 USD per oven. Laag-middelhoog	Diffuse emissie treedt op bij de toevoer, het breken van de korst en het optillen van de ijzeren contactbouten naar een hogere positie.
Gasreiniging: — elektrostatische teerafscheiders;	2-5	Laag	Veel vonken en lichtbogen.
— combinatie van conventionele elektrostatische teerafscheiders met elektrostatische natte gasreiniging; — thermische naverbranding.	> 1	Middelhoog	
Gebruik van pek met een hoger smeltpunt (HSS + VSS).	Hoog	Laag-middel-hoog	
Gebruik van droge gasreiniging in bestaande HSS + VSS installaties		Middelhoog-hoog	

a/: Restemissie in vergelijking met emissie zonder maatregelen.

D. Huisbrandinstallaties

67. Bij huisbrandinstallaties zoals kachels of open haarden kan PAK-emissie worden waargenomen, vooral wanneer hout of kolen worden gebruikt. Huishoudens kunnen een belangrijke bron van PAK-emissie zijn. Dit komt door het gebruik van open haarden en kleine stookinstallaties waar vaste brandstoffen worden verbrand. In sommige landen worden als brandstof voor kachels meestal kolen gebruikt. Kachels waarin kolen worden verbrand hebben een lagere PAK-emissie dan kachels waarin hout wordt verbrand, omdat de verbrandingstemperatuur hoger is en de brandstofkwaliteit consistent.
68. Bovendien zijn er verbrandingssystemen met geoptimaliseerde functionele karakteristieken (bv. de verbrandingsnelheid) die zorgen voor een effectieve beperking van de PAK-emissie door huisbrandinstallaties. Geoptimaliseerde verbrandingsomstandigheden omvatten een geoptimaliseerd ontwerp van de verbrandingskamer en een geoptimaliseerde luchttoevoer. Er zijn verschillende technieken waarmee de verbrandingsomstandigheden worden geoptimaliseerd en de emissie wordt beperkt. Wat de emissie betreft zijn er significante verschillen tussen de verschillende technieken. Een moderne houtverbrandingsketel met een wateropvangtank, hetgeen overeenkomt met de BBT, zorgt voor een emissiebeperking met meer dan 90 % in vergelijking met een ouderwetse ketel zonder wateropvangtank. Een moderne ketel heeft drie verschillende zones: een stookzone voor de vergassing van hout, een gasverbrandingszone met keramiek of een ander materiaal dat temperaturen tot zo'n 1 000 °C mogelijk maakt, en een convectiezone. De convectiezone, waar de warmte door het water wordt geabsorbeerd, moet zo lang en effectief zijn dat de gastemperatuur van 1 000 °C tot 250 °C of minder kan dalen. Er zijn ook verschillende technieken om oude en ouderwetse ketels te voorzien van bijvoorbeeld wateropvangtanks, keramische bekleding en pellet-branders.

69. Een geoptimaliseerde verbrandingssnelheid gaat gepaard met een lage emissie van koolmonoxide (CO), de totale hoeveelheid koolwaterstoffen (TKW) en PAK's. De vaststelling van grenswaarden (regelingen voor typegoedkeuring) voor de emissie van CO en TKW heeft ook gevolgen voor de PAK-emissie. Bij een lage emissie van CO en TKW is ook de PAK-emissie laag. Aangezien PAK-metingen veel duurder zijn dan CO-metingen, is de vaststelling van een grenswaarde voor CO en TKW kosteneffectiever. Er wordt gewerkt aan een voorstel voor een CEN-norm voor kolen- en houtverbrandingsketels tot 300 kW (zie tabel 7).

Tabel 7

Ontwerp van CEN-norm in 1997

Klasse	Effect (kW)	3	2	1	3	2	1	3	2	1
		CO			TKW			Deeltjes		
Manueel	< 50	5 000	8 000	25 000	150	300	2 000	150/125	180/150	200/180
	> 50-150	2 500	5 000	12 500	100	200	1 500	150/125	180/150	200/180
	> 150-300	1 200	2 000	12 500	100	200	1 500	150/125	180/150	200/180
Automatisch	< 50	3 000	5 000	15 000	100	200	1 750	150/125	180/150	200/180
	> 50-150	2 500	4 500	12 500	80	150	1 250	150/125	180/150	200/180
	> 150-300	1 200	2 000	12 500	80	150	1 250	150/125	180/150	200/180

NB: De emissieniveaus zijn vermeld in mg/m³ bij 10% O₂.

70. De emissie van houtkachels voor woningen kan worden beperkt:

- voor bestaande kachels door voorlichtings- en bewustmakingsprogramma's om de gebruikers ervan te doordringen dat de kachels goed moeten worden gebruikt, dat uitsluitend onbehandeld hout moet worden gebruikt, dat een goede voorbereiding van de brandstof nodig is en dat het hout voldoende moet worden gedroogd;
- voor nieuwe kachels door de toepassing van productnormen, zoals beschreven in het ontwerp van de CEN-norm (en gelijkwaardige productnormen in de Verenigde Staten en Canada).

71. Voor de beperking van de PAK-emissie kunnen ook meer algemene maatregelen worden genomen, zoals de ontwikkeling van gecentraliseerde systemen voor huishoudens en energiebesparing door bijvoorbeeld verbeterde thermische isolatie om het energieverbruik terug te dringen.

72. Tabel 8 bevat een overzicht van de informatie.

Tabel 8

Beperking van de PAK-emissie door huisbrandinstallaties

Mogelijkheden	Emissieniveau (%) a/	Geraamde kosten	Risico's
Gebruik van gedroogde kolen en hout (gedroogd hout is hout dat tenminste 18-24 maanden is bewaard).	Hoge effectiviteit	Middelhoog	Er moeten besprekingen worden gehouden met de fabrikanten van kachels voor de invoering van een regeling voor de goedkeuring van kachels.
Gebruik van gedroogde kolen.	Hoge effectiviteit		
Ontwerp van verwarmingssystemen voor vaste brandstoffen waarin de omstandigheden voor een volledige verbranding geoptimaliseerd zijn: — vergassingszone; — verbranding met keramiek; — effectieve convectiezone.	55		
Wateropvangtank.	30-40	Laag	Kan ook worden verwezenlijkt door een goede voorlichting van het publiek, gecombineerd met praktische instructies en een regeling voor de typegoedkeuring van kachels.
Technische instructies voor een efficiënt gebruik.			
Publiekvoorlichtingsprogramma voor het gebruik van houtkachels.			

a/: Restemissie in vergelijking met emissie zonder maatregelen.

E. *Installaties voor houtverduurzaming*

73. Houtverduurzaming met PAK-houdende koolteerproducten kan een belangrijke bron van PAK-emissie in de lucht zijn. De emissie kan zich voordoen tijdens het impregneerproces zelf en tijdens de opslag, de bewerking en het gebruik van het geïmpregneerde hout in de open lucht.
74. De meest gebruikte PAK-houdende koolteerproducten zijn carbolineum en creosoot. Dit zijn beide PAK-houdende koolteerdestillaten voor de bescherming van hout tegen biologische aantasting.
75. De PAK-emissie door houtverduurzaming, installaties en opslagplaatsen, kan op verschillende manieren worden beperkt, afzonderlijk of gecombineerd ingevoerd, zoals:
- voorschriften voor de opslagomstandigheden om de verontreiniging van bodem en oppervlaktewater door PAK-uitloging en verontreinigd regenwater te voorkomen (bv. regendichte opslagplaatsen, dakbedekking, hergebruik van verontreinigd water bij het impregneerproces, kwaliteitseisen voor het vervaardigde materiaal);
 - maatregelen om de emissie in de lucht bij impregneerinstallaties te beperken (zo zou het warme hout van 90 °C tot maximaal 30 °C moeten worden afgekoeld voordat het naar opslagplaatsen wordt overgebracht. Een andere methode waarbij het hout onder vacuümomstandigheden met behulp van stoom onder druk met creosoot wordt geïmpregneerd, moet echter als BBT worden geaccentueerd);
 - een optimale dosering van houtverduurzamingsmiddel, waarbij het behandelde houtproduct in situ een adequate bescherming krijgt, kan als BBT worden beschouwd aangezien de behoefte aan vervanging daarvoor wordt beperkt, hetgeen leidt tot een daling van de emissie door installaties voor houtverduurzaming;
 - gebruik van houtverduurzamingsmiddelen met een lager gehalte aan PAK's die tot de POP's behoren:
 - mogelijk gebruik van gewijzigd creosoot, zijnde een distilleerfractie met kookpunt tussen 270 °C en 355 °C, waardoor de emissie van zowel de vluchtigere PAK's als de zwaardere toxischere PAK's wordt beperkt;
 - ontmoediging van het gebruik van carbolineum zorgt ook voor een beperking van de PAK-emissie;
 - evaluatie en vervolgens eventueel gebruik van alternatieven, zoals vermeld in tabel 9, waardoor het gebruik van PAK-houdende producten tot een minimum wordt beperkt.
76. Verbranding van geïmpregneerd hout leidt tot de emissie van PAK's en andere schadelijke stoffen. Als dit hout wordt verbrand, moet het in installaties met adequate zuiveringstechnieken gebeuren.

Tabel 9*Mogelijke alternatieven voor houtverduurzaming met PAK-houdende producten*

Mogelijkheden	Risico's
Gebruik van andere materialen: <ul style="list-style-type: none"> — duurzaam geproduceerd hardhout (rivieroevers, omheiningen, poorten); — kunststof (palen voor de tuinbouw); — beton (dwarsliggers voor de spoorwegen); — natuurlijke in plaats van kunstmatige constructies (rivieroevers, omheiningen enz.); — onbehandeld hout. Er zijn verschillende andere houtverduurzamingstechnieken in ontwikkeling waarbij geen impregnering met PAK-houdende producten plaatsvindt.	Andere milieuproblemen moeten worden geëvalueerd, zoals: <ul style="list-style-type: none"> — beschikbaarheid van op de juiste wijze geproduceerd hout; — emissie die ontstaat bij de productie en verwijdering van kunststoffen, met name PVC.

*BIJLAGE VI***TIJDSHEMA VOOR DE TOEPASSING VAN GRENSWAARDEN EN BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN OP NIEUWE EN BESTAANDE STATIONAIRE BRONNEN**

Het tijdschema voor de toepassing van de grenswaarden en de beste beschikbare technieken is als volgt:

- a) voor nieuwe stationaire bronnen: twee jaar na de datum waarop dit protocol van kracht wordt;
- b) voor bestaande stationaire bronnen: acht jaar na de datum waarop dit protocol van kracht wordt. Indien nodig kan deze periode voor specifieke bestaande stationaire bronnen worden verlengd overeenkomstig de afschrijvingsperiode die in de nationale wetgeving is bepaald.

BIJLAGE VII

AANBEVOLEN MAATREGELEN TER BEPERKING VAN DE EMISSIE VAN PERSISTENTE ORGANISCHE VERONTREINIGENDE STOFFEN DOOR MOBIELE BRONNEN

1. Voor de relevante definities wordt verwezen naar bijlage III van dit protocol.

I. Haalbare emissieniveaus voor nieuwe voertuigen en brandstofparameters

A. Haalbare emissieniveaus voor nieuwe voertuigen

2. Personenauto's met dieselmotor

Jaar	Referentiemassa	Grenswaarden	
		Massa koolwaterstoffen en NO _x	Massa deeltjes
1.1.2000	Alle	0,56 g/km	0,05 g/km
1.1.2005 (indicatief)	Alle	0,3 g/km	0,025 g/km

3. Vrachtwagens

Jaar/proefcyclus	Grenswaarden	
	Massa koolwaterstoffen	Massa deeltjes
1.1.2000/ESC-cyclus	0,66 g/kWh	0,1 g/kWh
1.1.2000/ETC-cyclus	0,85 g/kWh	0,16 g/kWh

4. Terreinvoertuigen

Stap 1 (referentie: Verordening (EEG) nr. .../...) (*)

Nettovermogen (P) (kW)	Massa koolwaterstoffen	Massa deeltjes
$P \geq 130$	1,3 g/kWh	0,54 g/kWh
$75 \leq P < 130$	1,3 g/kWh	0,70 g/kWh
$37 \leq P < 75$	1,3 g/kWh	0,85 g/kWh

(*) „Uniform provisions concerning the approval of compression ignition (C.I.) engines to be installed in agricultural and forestry tractors with regard to the emissions of pollutants by the engine”. De verordening is op 15 december 1995 van kracht geworden en de wijziging is op 5 maart 1997 van kracht geworden.

Stap 2

Nettovermogen (P) (kW)	Massa koolwaterstoffen	Massa deeltjes
$0 \geq P < 18$		
$18 \geq P < 37$	1,5 g/kWh	0,8 g/kWh
$37 \geq P < 75$	1,3 g/kWh	0,4 g/kWh
$75 \geq P < 130$	1,0 g/kWh	0,3 g/kWh
$130 \geq P < 560$	1,0 g/kWh	0,2 g/kWh

B. Brandstofparameters

5. Dieselbrandstof

Parameter	Eenheid	Grenswaarden		Testmethode
		Minimum (2000/2005) (*)	Maximum (2000/2005) (*)	
Cetaangetal	-	51/n.g.	-	ISO 5165
Dichtheid bij 15 °C	kg/m ³	-	845/n.g.	ISO 3675
Verdamping 95 %	°C	-	360/n.g.	ISO 3405
PAK's	massa %	-	11/n.g.	prIP 391
Zwavel	ppm	-	350/50 (*)	ISO 14956

n.g.: niet gespecificeerd.

(*) 1 januari van het vermelde jaar.

(**) Indicatieve waarde.

II. Beperking van gehalogeneerde loodvangers, additieven in brandstoffen en smeermiddelen

- In sommige landen wordt 1,2-dibroommethaan in combinatie met 1,2-dichloormethaan als loodvanger in gelode benzine gebruikt. Bovendien ontstaat er tijdens het verbrandingsproces in de motor PCDD/F. Voor de toepassing van driewegkatalysatoren in auto's moet er ongelode benzine worden gebruikt. De toevoeging van loodvangers en andere gehalogeneerde verbindingen aan benzine en andere brandstoffen en aan smeermiddelen moet zo veel mogelijk worden vermeden.
- Tabel 1 bevat een overzicht van de maatregelen ter beperking van de PCDD/F-emissie in de uitlaatgassen van motorvoertuigen voor het wegverkeer.

Tabel 1

Beperking van de PCDD/F-emissie in de uitlaatgassen van motorvoertuigen voor het wegverkeer

Mogelijkheden	Risico's
Geen toevoeging van gehalogeneerde verbindingen aan brandstoffen — 1,2-dichloormethaan — 1,2-dichloormethaan en de dienovereenkomstige broomverbindingen als loodvangers in gelode brandstoffen voor motoren met elektrische ontsteking (uit broomverbindingen kunnen broomdioxiënen of -furanen ontstaan). Geen gebruik van gehalogeneerde additieven in brandstoffen en smeermiddelen.	Het gebruik van gehalogeneerde loodvangers zal geleidelijk worden gestaakt naarmate de markt voor gelode benzine krimpt omdat er voor motoren met elektrische ontsteking steeds meer gebruik wordt gemaakt van driewegkatalysatoren met een gesloten systeem.

III. Maatregelen ter beperking van de emissie van POP's door mobiele bronnen

A. Emissie van POP's door motorvoertuigen

- De POP-emissie door motorvoertuigen doet zich voor in de vorm van aan deeltjes gebonden PAK's die door voertuigen met een dieselmotor worden uitgestoten. PAK's worden ook uitgestoten door voertuigen met benzinemotor, maar in mindere mate.
- Smeerolie en brandstoffen kunnen door het gebruik van additieven of door het productieproces gehalogeneerde verbindingen bevatten. Deze verbindingen kunnen tijdens de verbranding in PCDD/F worden omgezet die vervolgens met de uitlaatgassen worden uitgestoten.

B. Keuring en onderhoud

10. Voor mobiele bronnen met dieselmotor kan de effectiviteit van de emissiebeperking van PAK's worden gewaarborgd door programma's om de mobiele bronnen periodiek te keuren op de emissie van deeltjes, de opaciteit bij vrije acceleratie of gelijkwaardige methoden.
11. Voor mobiele bronnen met benzinemotor kan de effectiviteit van de emissiebeperking van PAK's (naast andere bestanddelen van de uitlaatgassen) worden gewaarborgd door programma's voor een periodieke keuring van de brandstofregeling en de efficiëntie van de katalysator.

C. Technieken voor de beperking van de PAK-emissie door motorvoertuigen met diesel- en benzinemotor

1. Algemene aspecten van de gebruikte technologie

12. Het is belangrijk ervoor te zorgen dat de voertuigen zodanig worden ontworpen dat zij tijdens het gebruik aan de emissienormen voldoen. Dit kan gebeuren door waarborging van de conformiteit van de productie, levenslange duurzaamheid, kwaliteitsgarantie voor onderdelen voor emissieregulering en het terughalen van voertuigen die gebreken vertonen. Bij gebruikte voertuigen kan door een effectief keurings- en onderhoudsprogramma worden gewaarborgd dat zij aan de normen voor emissiebeperking blijven voldoen.

2. Technische maatregelen ter beperking van de emissie

13. De volgende maatregelen ter beperking van de PAK-emissie zijn belangrijk:
 - a) specificaties voor de brandstofkwaliteit en wijzigingen in de motoren om de emissie te beperken voordat deze ontstaat (primaire maatregelen); en
 - b) toevoeging van systemen om de uitlaatgassen te reinigen, zoals oxidatiekatalysatoren of deeltjesvangers (secundaire maatregelen).
- 1) Dieselmotoren
14. Wijziging van dieselbrandstof kan twee positieve effecten hebben: door een lager zwavelgehalte worden er minder deeltjes uitgestoten en wordt het omzettingsrendement van oxidatiekatalysatoren opgevoerd en door een beperking van de hoeveelheid di- en tricyclische aromaten worden er minder PAK's gevormd en uitgestoten.
15. Een primaire maatregel om de emissie te beperken is wijziging van de motor om voor een vollediger verbranding te zorgen. Er zijn veel verschillende wijzigingen in gebruik. In het algemeen wordt de samenstelling van de uitlaatgassen beïnvloed door wijzigingen in het ontwerp van de verbrandingskamer en door een hogere druk bij de brandstofinspuiting. Op dit moment worden in de meeste dieselmotoren mechanische regelsystemen gebruikt. In nieuwere motoren worden steeds vaker geautomatiseerde elektronische regelsystemen gebruikt die meer flexibiliteit bij de regulering van de emissie mogelijk maken. Een andere technologie om de emissie te beperken is een combinatie van uitlaatturbo en tussenkoeling. Dit systeem leidt tot een beperking van de NO_x-emissie, brandstofbesparing en een toename van het afgegeven vermogen. Voor zware en lichte motoren is ook het gebruik van inlaatspruitstukafstelling een mogelijkheid.
16. Smeeroliebeperking is belangrijk om de verontreiniging door zwevende deeltjes terug te dringen, aangezien 10 tot 50 % van de deeltjes uit motorolie ontstaat. Het oliegebruik kan worden beperkt door verbetering van de fabricagespecificaties voor motoren en door een betere afdichting van de motoren.
17. Secundaire maatregelen om de emissie te beperken houden in dat er systemen voor de behandeling van uitlaatgassen worden toegevoegd. In het algemeen is gebleken dat het gebruik van een oxidatiekatalysator in combinatie met een deeltjesfilter voor dieselmotoren goede resultaten oplevert bij de beperking van de PAK-emissie. Er wordt momenteel gewerkt aan de evaluatie van een deeltjesvanger-oxidator. Deze wordt aangebracht in het uitlaatsysteem voor het opvangen van zwevende deeltjes en kan tot op zekere hoogte zorgen voor regeneratie van het filter door verbranding van de opgevangen deeltjes met behulp van elektrische verwarming van het systeem of door een andere regeneratiemethode. Voor een echte regeneratie van passieve deeltjesvangers tijdens normaal gebruik is een regeneratiesysteem met een brander nodig of moeten additieven worden gebruikt.
- 2) Benzinemotoren
18. PAK-beperkende maatregelen voor benzinemotoren zijn vooral gebaseerd op het gebruik van een driewegkatalysator met gesloten systeem, waardoor de emissie van koolwaterstoffen in het algemeen en dus ook van PAK's wordt beperkt.
19. Door een verbetering van het gedrag bij een koude start wordt de emissie van organische verbindingen in het algemeen en PAK's in het bijzonder beperkt (bijvoorbeeld startkatalysatoren, betere brandstofverdamper/verstuiver, verwarmde katalysatoren).
20. Tabel 2 bevat een overzicht van de maatregelen ter beperking van de PAK-emissie in de uitlaatgassen van motorvoertuigen voor het wegverkeer.

Tabel 2*Beperking van de PAK-emissie in de uitlaatgassen van motorvoertuigen voor het wegverkeer*

Mogelijkheden	Emissieniveau	Risico's
Motoren met elektrische ontsteking:	10-20	Beschikbaarheid van ongelode benzine.
— driewegkatalysator met gesloten systeem,	5-15	In sommige landen in de handel verkrijgbaar.
— katalysatoren voor de beperking van de emissie bij koude start.		Beschikbaarheid van raffinagecapaciteit.
Brandstof voor motoren met elektrische ontsteking:		
— beperking van aromatische verbindingen,		
— beperking van zwavel.		
Dieselmotoren:	20-70	Beschikbaarheid van raffinagecapaciteit
— oxidatiekatalysator,		
— vangeroxidator/deeltjesfilter.		
Wijziging dieselbrandstof:		
— beperking van de hoeveelheid zwavel om de deeltjesemissie terug te dringen.		
Verbetering van de specificaties voor dieselmotoren:		Bestaande technologie
— elektronisch regelsysteem, aanpassing inspuitingsnelheid en brandstofinspuiting onder hoge druk,		
— uitlaatgasturbo en tussenkoeling,		
— recirculatie van uitlaatgassen.		

BIJLAGE VIII

BELANGRIJKE CATEGORIEËN VAN STATIONAIRE BRONNEN

I. Inleiding

Installaties of delen van installaties voor onderzoek, ontwikkeling en de beproeving van nieuwe producten vallen niet onder deze lijst. Bijlage V bevat een vollediger beschrijving van de categorieën.

II. Overzicht van de categorieën

Categorie	Beschrijving van de categorie
1	Verbranding, met inbegrip van bijstoken, van stedelijk, gevaarlijk of medisch afval of van zuiveringsslib
2	Sinterinstallaties
3	Primaire en secundaire productie van koper
4	Staalproductie
5	Smelterijen in de secundaire aluminiumindustrie
6	Verbranding van fossiele brandstoffen bij nutsbedrijven en in de industrie in stookketels met een thermische capaciteit van meer dan 50 MW _{th}
7	Huisbrandinstallaties
8	Verbrandingsinstallaties voor hout met een thermische capaciteit van minder dan 50 MW _{th}
9	Kooksproductie
10	Anodeproductie
11	Aluminiumproductie met het Soederberg-procédé
12	Installaties voor houtverduurzaming, behalve voor een partij waarvoor deze categorie geen significante bijdrage tot de totale emissie van PAK's (zoals gedefinieerd in bijlage III) levert

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 30 april 2003

inzake de steunregeling die Italië (regio Toscane) voornemens is ten uitvoer te leggen met het oog op de vermindering van de emissies van broeikasgassen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1327)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2004/260/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Gezien besluit C(2002) 3585 def. van de Commissie ⁽¹⁾ tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van een gedeelte van steunmaatregel C60/2002 (ex N747/2001),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de bovengenoemde bepalingen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

(1) Bij brief van 6 november 2001, welke op 9 november 2001 door de Commissie werd ingeschreven (A/38755), meldden de Italiaanse autoriteiten overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag de bovengenoemde steunregeling aan.

(2) Bij schrijven D/55204 van 13 december 2001 verzocht de Commissie om aanvullende inlichtingen over de aangemelde steunregeling. Omdat de informatie die door de Italiaanse autoriteiten bij de brieven A/30363 van 18 januari 2002 en A/31888 van 12 maart 2002 werd verstrekt onvolledig was, zond de Commissie op 21 februari 2002 (D/50737) en 25 april 2002 (D/51984) twee aanmaningen overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad ⁽²⁾.

(3) Na een verzoek om verlenging verstrekten de Italiaanse autoriteiten inlichtingen bij brief A/34113 van 6 juni 2002 (in de bijlage bij deze brief werd voor het eerst de rechtsgronds vermeld) en zonden ze aanvullende documenten bij brief A/34291 van 12 juni 2002.

(4) Bij schrijven D/53543 van 6 juli 2002 verzocht de Commissie om nadere inlichtingen, die door de Italiaanse autoriteiten werden verstrekt bij brief A/36074 van 8 augustus 2002. In dezelfde brief verklaarden de Italiaanse autoriteiten dat zij het eerste onderzoek van de aanmelding, gezien hun antwoord, als beëindigd beschouwden.

(5) Volgens de procedure die is neergelegd in artikel 5, lid 3, van Verordening (EG) nr. 659/1999 ⁽³⁾ gaat in dat geval de in artikel 4, lid 5, vermelde termijn van twee maanden in op de dag na ontvangst van de verklaring. Bijgevolg moet de Commissie binnen deze termijn een beschikking geven inzake de aangemelde steun.

(6) Derhalve stelde de Commissie Italië bij schrijven van 4 oktober 2002 (SG(2002) D/231959) in kennis van haar besluit om ten aanzien van een gedeelte van de betrokken steun de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

(7) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure werd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽⁴⁾ bekendgemaakt. De Commissie nodigde de belanghebbenden uit hun opmerkingen te maken.

(8) De Commissie ontving geen opmerkingen van belanghebbenden.

⁽¹⁾ PB C 331 van 31.12.2002, blz. 50.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83 van 27.03.1999, blz. 1).

⁽³⁾ Zie voetnoot 2.

⁽⁴⁾ Zie voetnoot 1.

- (9) Het officiële antwoord van Italië werd ingediend bij schrijven van 13 december 2002 (A/39170).

2. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUN-MAATREGEL

2.1. Rechtsgrond en doel van de steun

- (10) De rechtsgrond wordt gevormd door besluit nr. 481 van de Giunta regionale della regione Toscana van 20 mei 2002. De steunregeling betreft de vermindering van de emissies van broeikasgassen door de bevordering van hernieuwbare energiebronnen en van energiebesparende programma's.
- (11) De regeling omvat twee soorten steun:
- a) Investeringssteun ter bevordering van het gebruik van hernieuwbare energiebronnen bij de productie van elektriciteit en warmte, door de toepassing van
 - i) nieuwe biomassa-installaties, bij voorkeur geïntegreerd in stadsverwarmingsnetten;
 - ii) nieuwe installaties voor zonne-energie;
 - iii) nieuwe fotovoltaïsche installaties;
 - iv) nieuwe installaties voor hernieuwbare energie (windenergie, biologisch afbreekbaar vast stedelijk afval en biogassen) ten behoeve van kleinere eilanden.
 - b) Energiebesparende maatregelen
 - i) maatregelen in de woningsector;
 - ii) bevordering en verspreiding van verwarmings- en klimaatregelingssystemen en elektrische componenten met hoog rendement in de woningsector en in particuliere en publieke kantoorgebouwen;
 - iii) gebruik van elektrische componenten met hoog rendement in fabrieken;
 - iv) bevordering van een ruimer gebruik van milieuvriendelijke brandstoffen of van een efficiënter gebruik van brandstof in de industriector.
- (12) De algemene milieudoelstellingen die met de gehele steunregeling in de periode 2002-2007 worden beoogd zijn:
- i) vermindering van de atmosfeervervuiling door broeikasgassen met 700 000 ton CO₂;
 - ii) 3 % van het totale energieverbruik afkomstig van hernieuwbare bronnen;
 - iii) energiebesparingen voor een equivalent van 25 000 t olie.

2.2. Vorm van de steun en de betrokken investeringen

- (13) De steun wordt verleend in de vorm van niet-terugvorderbare subsidies.
- (14) Het gaat om investeringen in:
- a) grond, wanneer deze absoluut noodzakelijk zijn om aan de milieudoelstellingen te voldoen en maximaal 10 % van de voor steun in aanmerking komende kosten bedragen;
 - b) gebouwen, installaties en uitrusting, welke erop gericht zijn vervuiling of hinder te beperken of te beëindigen of de productiemethoden aan te passen met het oog op de bescherming van het milieu;
 - c) rechtstreeks gerelateerde uitgaven op het gebied van planning, toezicht op de werkzaamheden en testprocedures, indien deze verplicht zijn en er verantwoording wordt afgelegd.

2.3. Steunintensiteit, begunstigden en voor steun in aanmerking komende kosten

- (15) De steunintensiteit is als volgt:
- a) Voor investeringssteun ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen
 - i) 40 % bruto van de voor steun in aanmerking komende investeringskosten voor nieuwe biomassa-installaties;
 - ii) 30 % bruto van de voor steun in aanmerking komende investeringskosten voor warmteproductie-eenheden op basis van zonne-energie;
 - iii) 75 % bruto van de voor steun in aanmerking komende kosten met betrekking tot nieuwe fotovoltaïsche installaties;
 - iv) 40 % bruto van de voor steun in aanmerking komende kosten van nieuwe installaties voor duurzame energie die aan de behoeften van kleinere eilanden voldoen, op basis van windkracht, biologisch afbreekbaar vast stedelijk afval en biogassen.
 - b) Voor energiebesparende investeringen

40 % bruto van de voor steun in aanmerking komende kosten voor alle soorten maatregelen.

(16) Alle ondernemingen (klein, middelgroot en groot) komen in aanmerking. De maatregel is niet van toepassing op activiteiten die verband houden met de productie, verwerking of het op de markt brengen van de producten die zijn vermeld in de lijst die als bijlage I aan het Verdrag is gehecht.

2.4. Begroting en duur

(17) In totaal is 29 miljoen EUR uitgetrokken voor de gehele duur van de regeling (2002-2007).

2.5. Cumulering van steun

(18) De steun van de voor deze regeling in aanmerking komende kosten mag niet worden gecumuleerd met andere steunmaatregelen in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, noch met andere communautaire subsidies.

3. REDENEN VOOR DE INLEIDING VAN DE PROCEDURE

(19) De Commissie heeft de submaatregelen „nieuwe biomassa-installaties”, „nieuwe installaties voor zonne-energie” en „nieuwe installaties voor duurzame energie ten behoeve van kleinere eilanden” van maatregel a) „investeringssteun ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen” getoetst aan de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu ⁽⁵⁾ hierna „de kaderregeling” genoemd. Zij werden in overeenstemming geacht met punt 32 van deze kaderregeling en werden bijgevolg overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag goedgekeurd, op grond van besluit C(2002) 3585 def., tevens het besluit waarbij de procedure is ingeleid.

3.1. Twijfels omtrent de maatregel betreffende „nieuwe fotovoltaïsche installaties” (bevordering van hernieuwbare energiebronnen) ⁽⁶⁾

(20) Bij het eerste onderzoek van de aanmelding wees de Commissie erop dat de voorgenomen maximale steunintensiteit van 75 % onverenigbaar leek te zijn, tenzij een beroep werd gedaan op punt 32, derde alinea, van de kaderregeling. Zij verzocht de Italiaanse autoriteiten de noodzaak van dit steunpercentage aan te tonen en verwees daarbij naar het basissteunpercentage van 40 % dat in de regel wordt toegestaan voor investeringen ten behoeve van deze energiebronnen.

(21) Aangezien de Commissie geen gegevens werden verstrekt, gaf de Commissie in haar besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure opnieuw uiting aan haar twijfels omtrent de naleving van de voorwaarden die zijn neergelegd in punt 32, derde alinea, van de kaderregeling, en meer bepaald omtrent de noodzaak van het steunpercentage van 75 % waarin de regeling ten behoeve van nieuwe fotovoltaïsche installaties voorziet.

3.2. Twijfels omtrent de energiebesparingsmaatregelen ⁽⁷⁾

(22) De Commissie wees nadrukkelijk op punt 30 van de milieukaderregeling, waarin wordt bepaald dat investeringen ten behoeve van energiebesparingen, zoals gedefinieerd in punt 6, worden gelijkgeschakeld met investeringen ten behoeve van het milieu, op voorwaarde dat ze beantwoorden aan de vereisten van punt 36. Derhalve werden de Italiaanse autoriteiten verzocht een meer gedetailleerde beschrijving te geven van de verschillende soorten steun die in letter b) van de aangemelde steunregeling zijn vermeld.

(23) Volgens de verstrekte informatie zouden bepaalde in aanmerking komende investeringen die in de voorgenomen regeling zijn gepland, uitsluitend betrekking hebben op de controle en meting van het energieverbruik, en niet op de vermindering ervan. Het betreft met name de maatregelen in de woningsector en het gebruik van elektrische componenten met hoog rendement. De steunmaatregel ter bevordering van een ruimer gebruik van milieuvriendelijke brandstoffen of van een efficiënter gebruik van brandstof in de industriële sector zou bedoeld zijn om bij te dragen tot de vervanging van vervuilende brandstoffen. Hoewel deze maatregel werd gerangschikt onder de energiebesparende maatregelen, lijkt deze veeleer gericht te zijn op de vermindering van vervuiling.

(24) De Commissie betwijfelt dan ook of de genoemde investeringen die gericht zijn op de controle en meting van het energieverbruik, als energiebesparende maatregelen kunnen worden aangemerkt. Zij meent dat deze maatregelen wanneer zij aan andere maatregelen worden gekoppeld, eventueel een onderdeel van een energiebesparingsproject kunnen vormen, maar dat zij op zich niet als energiebesparende investeringen kunnen worden beschouwd.

(25) Voorts betwijfelt de Commissie of de vervanging van vervuilende brandstof door andere soorten brandstof die verondersteld worden minder vervuilend te zijn, in aanmerking kan komen voor milieusteun aangezien deze maatregel slechts in grote lijnen werd beschreven en er geen duidelijk verband werd gelegd tussen de steunmaatregel en de beoogde vermindering van de vervuiling op het niveau van de individuele begunstigde. Zelfs indien een dergelijke maatregel in aanmerking zou komen als steun ter vermindering van vervuiling, is de Commissie van mening dat een steunintensiteit van 30 %, en niet de aangemelde 40 %, toelaatbaar zou zijn.

⁽⁵⁾ PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.

⁽⁶⁾ Zie overweging 11, onder a), i), van deze beschikking.

⁽⁷⁾ Zie overweging 11, onder b), van deze beschikking.

4. OPMERKINGEN VAN ITALIË

4.1. Maatregel betreffende „nieuwe fotovoltaïsche installaties” (bevordering van hernieuwbare energiebronnen) ⁽⁸⁾

- (26) De Italiaanse autoriteiten merken op dat het toekennen van de maximale steunintensiteit van 75 % absoluut noodzakelijk is om de fotovoltaïsche installaties te verspreiden over het grondgebied van de regio, aangezien de investeringskosten die nodig zijn voor deze hernieuwbare energiebron duidelijk hoger liggen, zelfs in vergelijking met andere hernieuwbare energiebronnen van de duurdere soort. De autoriteiten zijn van mening dat het basissteunpercentage van 40 % dat in punt 32, eerste alinea, van de kaderregeling met betrekking tot hernieuwbare energiebronnen wordt genoemd, potentiële investeerders zal ontmoedigen om te beleggen in fotovoltaïsche installaties.
- (27) Derhalve werd een studie bijgevoegd waaruit het gebrek aan rentabiliteit van vijf verschillende soorten fotovoltaïsche installaties blijkt. In deze studie werd een vergelijking gemaakt tussen de investeringskosten, de effectieve energieproductie, de verwachte jaarlijkse bruto-opbrengst op basis van de energieverkoop tegen een prijs van 0,18 EUR/kWh, en de terugverdienperiode van de investeringen zonder enige vorm van steun.
- (28) Het resultaat van deze studie is samengevat in de volgende tabel:

Capaciteit	Investeringskosten (EUR)	Effectieve productie (kWh/dag)	Jaarlijkse bruto-opbrengst (EUR)	Terugverdienperiode zonder steun (in jaren)
0,2 kW	1 370,00	5,12	42,00	32
0,2 kW	3 320,00	0,64	42,00	79
1,6 kW	17 800,00	0,64	336,00	53
5 kW	38 280,00	16,00	1 051,20	36
50 kW	347 050,00	160,00	10 512,00	33

- (29) Dat tweemaal installaties met eenzelfde capaciteit (0,2 kW) worden genoemd hangt samen met de verschillende functies van de installaties. Het eerste type uit de tabel is bedoeld om elektriciteit te produceren voor marginale doeleinden (bijvoorbeeld voor een plaatselijk weerstation of voor de verlichting van een afgelegen plattelandskerkhof), terwijl de tweede installatie is bestemd om water op te pompen voor landbouwdoeleinden (het aanzienlijke verschil in kosten is een gevolg van het feit dat hiervoor een pomp nodig is). Beide impliceren de „eiland-technologie” (installatie die niet aangesloten is op het distributienetwerk); hetzelfde geldt voor de 1,6 kW-installatie. Bij de krachtigere installaties daarentegen (5 en 50 kW) is er wel sprake van een aansluiting op het elektriciteitsnet.

⁽⁸⁾ Zie overweging 11, onder a), iii), van deze beschikking.

- (30) Deze studie wijst uit dat de terugverdienperiode van een dergelijke investering waarvoor geen steun wordt toegekend, 32 tot 79 jaar zou bedragen. Aangezien de levensduur van dit soort installaties gemiddeld 25 tot 30 jaar bedraagt, is het vrijwel uitgesloten dat iemand een dergelijke investering zou doen.
- (31) Bovendien hebben de Italiaanse autoriteiten bevestigd dat zij zich zouden houden aan punt 37, eerste en vierde alinea, van de kaderregeling, waarin het volgende wordt bepaald inzake de berekening van extra kosten: „op het gebied van hernieuwbare energie zijn de investeringskosten die voor steun in aanmerking komen in de regel extra kosten die ten laste van de onderneming komen ten opzichte van een traditionele installatie voor de opwekking van energie van dezelfde capaciteit”. Reeds bij de aanmelding ⁽⁹⁾ hebben de autoriteiten zich ertoe verbonden om de gevallen waarin de voor steun in aanmerking komende kosten op een andere manier zouden worden berekend, afzonderlijk aan te melden.
- (32) Voorts werd een tabel ingediend waarin de investeringskosten voor de productie van groene elektriciteit die wordt opgewekt door fotovoltaïsche installaties (verbonden met het distributienetwerk), worden vergeleken met die voor andere hernieuwbare bronnen (wind, miniwaterkracht, biogas, geothermische energie, biomassa) en met die voor conventioneel opgewekte, „grijze” elektriciteit. Deze gegevens zijn terug te vinden in een technisch rapport dat werd opgesteld door ENEA (Italiaans Instituut voor nieuwe technologieën, energie en milieu), en meer bepaald door de afdeling duurzame ontwikkeling.

(in EUR/Kw)

Energiebronnen	Investeringskosten
Fotovoltaïsche energie	7 746-8 263
Wind	1 033-1 291
Miniwaterkracht (0-3 MW)	1 807-2 324
Biogas	1 291-1 549
Geothermische energie	2 324
Biomassa	2 324-2 582
Niet-hernieuwbare energie	413-464

4.2. De energiebesparingsmaatregelen ⁽¹⁰⁾

- (33) Naar aanleiding van de inleiding van de procedure deelden de Italiaanse autoriteiten mee dat zij bepaalde voor steun in aanmerking komende investeringen van de betrokken maatregel zouden wijzigen. De gewijzigde lijst van in aanmerking komende investeringen vervangt de lijst die in de aanmelding is opgenomen en omvat:
- warmtegeneratoren met hoog rendement;
 - warmte-isolatie;

⁽⁹⁾ Zie brief nr. 9709 van 1 augustus 2002, op 9 augustus 2002 ingeschreven onder nummer A/36098.

⁽¹⁰⁾ Zie overweging 11, onder b), van deze beschikking.

- c) verlichting met hoog rendement;
d) naverwarmers.

De autoriteiten hebben tevens de voorgenomen intensiteit van 40 % voor alle submaatregelen van de in punt 11b) genoemde maatregel bevestigd.

- (34) Er werd ook een technisch rapport bijgevoegd dat een overzicht geeft van de energiebesparingen die iedere submaatregel afzonderlijk oplevert.

a) *Boilers met hoog rendement*

- (35) In een klimaatzone „D”, die overeenkomt met een gemiddelde effectieve warmtebehoefte van 6 200 Mcal/jaar per boiler, levert een boiler met een conversierendement hoger dan 0,92, in vergelijking met 0,75 van de bestaande boiler, een energiebesparing op van minimaal 0,15 toe/jaar per wooneenheid (equivalent residential unit).

- (36) Volgens de Italiaanse autoriteiten moet van de bovengenoemde basiswaarde 0,02 toe/jaar worden afgetrokken voor het gestegen elektriciteitsverbruik, terwijl er 0,05 toe/jaar moet worden bijgeteld wegens de verbruiksdaling door de afschaffing van een waakvlam en 0,035 toe/jaar door een verbruiksdaling voor de productie van warm water.

- (37) De uiteindelijke energiebesparing bedraagt 0,185 toe/jaar, wat overeenkomt met een besparing van iets meer dan 150 EUR per jaar, op basis van de energiekosten voor woondoeleinden, die 800 EUR/toe belopen.

b) *Warmte-isolatie*

- (38) In een klimaatzone „D” bedraagt de minimaal geschikte warmtebestendigheid van het isolatiemateriaal 1,1 m² K/W, wat overeenkomt met een polystyreendikte van 4 tot 6 cm.

- (39) Voor een geïsoleerde oppervlakte van 100 m² die vóór de installatie beschikte over een warmtegeleidingsvermogen van tussen 1,4 en 1,7 W/m² K, bedraagt de verwachte energiebesparing tussen 0,28 en 0,36 toe/jaar voor woningen, en tussen 0,24 en 0,32 toe/jaar voor kantoorruimten en bedrijfspanden.

c) *Verlichting met hoog rendement*

- (40) In de huidige maatregel zijn verschillende soorten lampen voorzien, zoals compacte en buisvormige fluorescentielampen, kwik- en natriumdampampen.

- (41) De gemiddelde energiebesparing wordt berekend op basis van gloeilampen die worden vervangen door compacte fluorescentielampen met een ingebouwde voeding. Rekening houdend met een omzettingsverhouding van 0,22 10⁻³ toe/kWh tussen het elektriciteitsverbruik en de primaire energie, met een wattverbruik van de vervangen gloeilamp van 100 W en van de nieuwe

fluorescentielamp van 20 W, en met een gemiddelde brandduur van 1 000 uren per jaar, bedraagt de specifieke energiebesparing 17,6 10⁻³ toe/jaar per lamp.

d) *Naverwarmers*

- (42) Zowel warmtewisselaars, warmtepompen en warmtebatterijen als installaties voor de regeneratie van condensatie en stoom komen krachtens de huidige submaatregel in aanmerking voor steun. Het gaat erom warmte te hergebruiken die anders verloren zou gaan. Zo kan de energie die nodig is om dezelfde hoeveelheid warmte te produceren, bespaard worden.

- (43) Meer bepaald bij installaties voor stoomregeneratie wordt de energiebesparing (EB) als volgt bereikt: $ES = (Hv - E/0,39)/4,187 \cdot 10^{-4}$. Aangezien E (de energie die nodig is om 1 kg stoom samen te drukken) afhankelijk is van de temperatuur en de enthalpieverandering, krijgen we een reeks energiebesparingscijfers, zoals voorgesteld in de volgende tabel:

Temperatuursverandering (° C)	E (kJ/kg)	EB (toe/kg)
< 10	75,35	0,0494
10-20	99,52	0,0479
> 20	146,44	0,0450

De besparing van primaire energie bedraagt bijgevolg tussen 45 en 50 toe per ton samengeperste stoom.

- (44) De Italiaanse autoriteiten hebben opnieuw toegezegd de in aanmerking komende kosten te berekenen exclusief de voordelen van een eventuele capaciteitsverhoging, de kostenbesparingen gedurende de eerste vijf jaar van de gebruiksduur van de investering en de extra bijproducten gedurende diezelfde periode van vijf jaar.

5. BEOORDELING

5.1. Bestaan van steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag

- (45) De Commissie heeft de aangemelde steunregeling beoordeeld op grond van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. Volgens dit artikel „zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt”.

- (46) De maatregelen in de voorgenomen steunregeling worden mogelijk gemaakt door overheidssubsidies die op discretionaire basis worden verleend. Deze subsidies verbeteren de financiële toestand van de ondernemingen die steun ontvangen en kunnen het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden. Derhalve vallen dergelijke maatregelen onder artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

5.2. Rechtmatigheid van de steun

- (47) De Italiaanse autoriteiten zijn hun verplichting onder artikel 88, lid 3, van het Verdrag nagekomen door de steunregeling, vooraleer deze tot uitvoering werd gebracht, bij de Commissie aan te melden.

5.3. Verenigbaarheid van de steun

- (48) De Commissie heeft de steunmaatregelen onderzocht in het licht van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (hierna „de kaderregeling” genoemd) ⁽¹⁾.

a) Fotovoltaïsche installaties

- (49) Om na te gaan of de steunintensiteit van 75 % voor nieuwe fotovoltaïsche installaties, voorgenomen door de Italiaanse autoriteiten, noodzakelijk is, berekende de Commissie de investeringskosten per kW voor elk van de vijf voorbeelden van installaties die werden voorged door Italië:

Capaciteit	Totale investeringskosten (EUR)	Investeringskosten (in EUR/kW)
0,2 kW	1 370,00	6 850,00
0,2 kW ⁽¹²⁾	1 420,00	7 100,00
1,6 kW	17 800,00	11 125,00
5 kW	38 280,00	7 656,00
50 kW	347 050,00	6 941,00
Gemiddeld		7 934,40

⁽¹²⁾ De kosten van de pomp (1 900 EUR) die nodig is voor dit specifieke doel, werden niet meegerekend als investeringskosten aangezien de Commissie van mening is dat deze kosten niet voor steun in aanmerking kunnen komen, omdat deze hoe dan ook, zelfs in het geval van een traditionele installatie, zouden moeten worden gedaan.

- (50) De gemiddelde investeringskosten voor de installaties die door de regio Toscane zijn gepland, bedragen 7 934,40 EUR/kW. Deze cijfers stemmen overeen met de gegevens van ENEA die samen met de opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten werden ingediend. Volgens de Italiaanse autoriteiten bedragen de investeringskosten per kW voor fotovoltaïsche installaties tussen 7 746 EUR en 8 263 EUR, vooral wanneer er sprake is van elektriciteitsproductie die is aangesloten op het distributienetwerk.

⁽¹⁾ Zie voetnoot 5.

- (51) Nadien vergeleek de Commissie de gemiddelde extra kosten van de enige initiële investering van fotovoltaïsche installaties met die van de andere hernieuwbare energiebronnen (wind, miniwaterkracht, biogassen, geothermische energie, biomassa) en met niet-hernieuwbare, fossiele bronnen.

(EUR/Kw)

Energiebronnen	Gemiddelde investeringskosten	Gemiddelde extra kosten	Steunintensiteit	Steunbedrag
Fotovoltaïsch	8 004	7 566	75 %	5 674
Wind	1 162	720	40 %	288
Miniwaterkracht (0-3 MW)	2 065	1 627	40 %	651
Biogas	1 420	982	40 %	393
Geothermisch	2 324	1 886	40 %	746
Biomassa	2 453	2 015	40 %	806
Niet-hernieuwbare energie	438	0	0 % =	0

- (52) Hoewel 25 % van de extra kosten voor fotovoltaïsche installaties niet in aanmerking komt voor steun, vergeleken met 60 % voor de andere hernieuwbare energiebronnen, zou de gemiddelde bijdrage van de begunstigde in de extra kosten van de investering in fotovoltaïsche energie oplopen tot 25 % van 7 566 of 1 892 EUR/kW bedragen, terwijl zijn bijdrage voor de duurste van de andere hernieuwbare bronnen (biomassa-installaties) slechts 1 209 EUR/kW (60 % van 2 015 EUR/kW) zou bedragen.

- (53) Derhalve bedraagt het gemiddelde aandeel van de begunstigten in de totale investeringskosten, zonder enige vorm van steun en uitgedrukt in absolute cijfers per geïnstalleerde kW, 2 330 EUR (8 004 EUR-5 674 EUR) in het geval van fotovoltaïsche installaties, vergeleken met 1 647 EUR (2 453 EUR-806 EUR) voor biomassa-installaties (de duurste na de fotovoltaïsche), 874 EUR (1 162 EUR-288 EUR) voor wind (de goedkoopste hernieuwbare bron), en ten slotte 438 EUR voor traditionele installaties voor de productie van grijze elektriciteit.

- (54) De Commissie merkt op dat de gemiddelde terugverdienperiode voor een fotovoltaïsche installatie, op basis van een effectieve productie van 3,2 kWh/dag per 1 kW geïnstalleerde capaciteit, elf jaar zou bedragen, op voorwaarde dat een steunpercentage van 75 % van de extra kosten wordt toegekend.

- (55) De Italiaanse autoriteiten hebben zich ertoe verbonden geen enkele andere vorm van ondersteuning voor de desbetreffende installaties toe te kennen.

- (56) In het licht van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de noodzaak van het steunpercentage van 75 % in het geval van de submaatregel „nieuwe fotovoltaïsche installaties”, overeenkomstig punt 32, derde alinea, van de kaderregeling, voldoende is aangetoond.
- (57) Desalniettemin is zij van mening dat de Italiaanse autoriteiten jaarlijks een rapport moeten indienen inzake de uitvoering van de steunregeling om zo het verschil in investeringskosten van de fotovoltaïsche technologie en die van de andere hernieuwbare bronnen te kunnen volgen.
- (58) Wanneer het gemiddelde aandeel van de begunstigden in de totale investeringskosten, zonder enige vorm van steun en uitgedrukt in absolute cijfers per geïnstalleerde kW, voor fotovoltaïsche installaties lager wordt dan voor andere hernieuwbare energie-installaties, is er een risico op overcompensatie en kan de Commissie een aanbeveling doen waarin dienstige maatregelen worden voorgesteld aan Italië, overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. 659/1999.
- b) *Maatregel b) van de steunregeling „energiebesparing”*
- (59) De submaatregelen van de huidige maatregel werden gewijzigd overeenkomstig de opmerkingen die de Commissie in haar besluit tot inleiding van de formele onderzoekprocedure heeft gemaakt.
- (60) De Commissie is dan ook van mening dat de gewijzigde submaatregelen voldoen aan de voorwaarden die zijn neergelegd in punt 30 van de kaderregeling, aangezien het hier duidelijk gaat om energiebesparende maatregelen die, zoals gedefinieerd in punt 6 van de kaderregeling, gericht zijn op de aanmoediging van een rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen en bijgevolg worden gelijkgesteld met investeringen ten behoeve van het milieu.
- (61) In het licht van de verstrekte technische gegevens kunnen de nieuwe maatregelen bovendien worden beschouwd als maatregelen die de ondernemingen in staat stellen het energieverbruik in hun productiecycli te verminderen ⁽¹³⁾.
- (62) De installaties en uitrusting die in aanmerking komen zijn gedefinieerd overeenkomstig de voorwaarden van punt 36 van de kaderregeling. Investerings in grond en gebouwen zijn niet van toepassing, evenmin als de aangekondigde investering in immateriële activa.
- (63) Overeenkomstig de kaderregeling kunnen zowel KMO's als grote ondernemingen begunstigden zijn van de steun uit hoofde van deze maatregel.
- (64) De steunintensiteit van 40 % bruto stemt overeen met het steunplafond van punt 30 van de kaderregeling. De maatregel voorziet niet in een verhoging van de steunintensiteit voor ondernemingen die in steungebieden zijn gevestigd, noch voor KMO's.

⁽¹³⁾ Ten aanzien van met name submaatregel A „warmtegeneratoren met hoog rendement” zal, voorzover deze betrekking heeft op warmwaterboilers, Richtlijn 92/42/EEG van de Raad van 21 mei 1992 betreffende de rendementseisen voor nieuwe olie- en gasgestookte centrale verwarmingsketels (PB L 167 van 22.6.1992, blz. 17) in acht worden genomen.

- (65) De steun die krachtens de onderhavige maatregel van toepassing is op de daarvoor in aanmerking komende kosten, mag niet worden gecumuleerd met andere steunmaatregelen in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, noch met andere communautaire subsidies.

5.4. Slotopmerkingen

- (66) De Commissie heeft vastgesteld dat de steunintensiteit voor fotovoltaïsche installaties in de scenario's die worden beschreven in bijlage A van het antwoord van Italië, is toegepast op het volledige bedrag van de investering, en niet uitsluitend op dat van de extra kosten, enkel om aan te tonen dat de investering in kwestie zelfs in dat geval een behoorlijk lange afschrijvingsperiode heeft en bijgevolg niet erg rendabel is voor een onderneming in een concurrerende markt.
- (67) Zij merkt tevens op dat de Italiaanse autoriteiten zich ertoe hebben verbonden zich aan punt 37, eerste en vierde alinea, te houden. Derhalve zullen alleen de extra investeringskosten die ten laste van de onderneming komen ten opzichte van een traditionele installatie voor de opwekking van energie van dezelfde capaciteit als voor steun in aanmerking komende kosten in aanmerking worden genomen.
- (68) Evenzo werden de besparingen ten opzichte van traditionele bronnen, met name wat de kosten voor aansluiting op het distributienetwerk betreft met name in bijlage A, tabel 6 bis, niet afgetrokken om aan te tonen dat, zelfs in dat geval, de terugverdienperiode van de specifieke installatie acht jaar zou bedragen.
- (69) De Commissie herinnert eraan dat de Italiaanse autoriteiten zich reeds ertoe hebben verbonden overeenkomstig punt 37, derde alinea, acht van de kaderregeling de in aanmerking komende kosten te berekenen exclusief de voordelen van een eventuele capaciteitsverhoging, de kostenbesparingen gedurende de eerste vijf jaar van de gebruiksduur van de investering en de extra bijproducten gedurende diezelfde periode van vijf jaar. Dit zou in het bijzonder betrekking hebben op brandstofbesparingen van een fotovoltaïsche installatie in vergelijking met een traditionele installatie.

5.5. Conclusie

- (70) In het licht van het voorgaande is de Commissie van mening dat de submaatregel „Nieuwe fotovoltaïsche installaties” van maatregel a) „bevordering van hernieuwbare energiebronnen” van de steunregeling die is aangemeld onder nummer N 747/2001, voldoet aan de vereisten van punt 32, derde alinea, van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu ⁽¹⁴⁾ en dat op grond hiervan een afwijking uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag mag worden toegestaan.

⁽¹⁴⁾ Zie voetnoot 5.

(71) Ook de gewijzigde maatregel b) „energiebesparende maatregelen” van de bovengenoemde aangemelde steunregeling beantwoordt aan alle voorwaarden van punt 30 van de milieukaderregeling en komt derhalve in aanmerking voor de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun die Italië (regio Toscane) voornemens is te verlenen met het oog op de vermindering van de emissies van broeikasgassen op grond van besluit nr. 481 van de Giunta regionale della regione Toscana van 20 mei 2002 is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt onder de in artikel 2 vastgestelde voorwaarden.

Artikel 2

1. De in verband met de tenuitvoerlegging van de regeling voor steun in aanmerking komende kosten zijn uitsluitend de extra investeringskosten die noodzakelijk zijn voor het verwezenlijken van de milieudoeleinden en met name, op het gebied van hernieuwbare energie, de extra kosten die ten laste van de onderneming komen ten opzichte van een traditionele installatie voor de opwekking van energie van dezelfde capaciteit.

2. Voorts moeten de in aanmerking komende kosten worden berekend exclusief de voordelen van een eventuele capaciteitsverhoging, de kostenbesparingen gedurende de eerste

vijf jaar van de gebruiksduur van de investering (vooral brandstofkosten) en de extra bijproducten gedurende diezelfde periode van vijf jaar.

Artikel 3

De Italiaanse autoriteiten moeten jaarlijks een verslag indienen over de uitvoering van de steunregeling zodat het verschil tussen de investeringskosten voor fotovoltaïsche technologie en de kosten voor de andere hernieuwbare bronnen in het oog kan worden gehouden en de Commissie in staat wordt gesteld een eventueel gevaar voor overcompensatie ten gunste van de eerstgenoemde energiebron uit te sluiten.

Artikel 4

Italië deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om aan de artikelen 2 en 3 te voldoen.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 30 april 2003.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 9 juli 2003

betreffende de steunmaatregel van de staat C 11/2002 (ex N 382/2001) waaraan Italië voornemens is uitvoering te geven ten behoeve van bepaalde vrachtwagens voor goederenvervoer over de weg met het doel deze om te leiden van rijksweg 33 langs het Lago Maggiore naar de autosnelweg A26

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 2154)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2004/261/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na Italië en de belanghebbende partijen te hebben verzocht hun opmerkingen kenbaar te maken overeenkomstig genoemde artikelen ⁽¹⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

(1) Bij brief van 12 juni 2001 heeft Italië de Commissie in kennis gesteld van de geconsolideerde tekst van de ontwerpen van de regionale wetten nrs. 14 en 87 van 2000 betreffende de „Omleiding van vrachtwagens van rijksweg 33 langs het Lago Maggiore naar de autosnelweg A26”.

Bij brieven van 4 september 2001 en van 21 januari 2002 hebben de Italiaanse autoriteiten de Commissie aanvullende informatie doen toekomen. Met name hebben zij bij brief van 14 januari 2002 (DG TREN/A/51067) de Commissie een ontwerp toegezonden voor een protocol van overeenstemming tussen het ministerie van Infrastructuur en Vervoer, de regio Piemonte, de beroepsverenigingen van wegvervoerders en de Società Autostrade SpA.

(2) Bij brief van 27 februari 2002 heeft de Commissie Italië op de hoogte gesteld van haar besluit om ten aanzien van de betrokken steunmaatregel de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

(3) Het besluit van de Commissie om deze procedure in te leiden, is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾. De Commissie heeft Italië en de belanghebbende partijen verzocht hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel kenbaar te maken.

(4) Bij brief van 17 mei 2002 (DG TREN/A/59000) en van 17 januari 2003 (SG(2003)A/1199) heeft Italië de Commissie zijn opmerkingen terzake doen toekomen. De Commissie heeft geen opmerkingen ontvangen van belanghebbende derden.

2. GEDETAILLEERDE BESCHRIJVING VAN DE MAATREGEL

2.1. Korte beschrijving van de oorspronkelijke maatregelen

(5) Om de veiligheid van de betrokken burgers te garanderen, het milieu te beschermen en het toerisme in het gebied van het Lago Maggiore te ontwikkelen, stelt de regio Piemonte voor om voor alle voor het goederenvervoer over de weg bestemde voertuigen van ten minste 7,5 t een verplichte seizoensgebonden omleiding in te voeren van rijksweg 33 langs het Lago Maggiore naar de autosnelweg A26.

(6) Daartoe verbindt de regio zich ertoe de tolgelden die door bovengenoemde voertuigen voor het gebruik van de autosnelweg moeten worden betaald, voor maximaal 40 % voor haar rekening te nemen. Overeenkomstig de nationale wetgeving inzake tijdelijke omleidingen van het vrachtwagenverkeer rechtvaardigen de Italiaanse autoriteiten deze maatregel onder andere met het argument dat in het onderhavige geval het enige alternatief voor de rijksweg een tolautosnelweg is.

2.2. Gedetailleerde beschrijving van de huidige maatregelen

(7) Volgens de geconsolideerde tekst van de ontwerpen van de regionale wetten nrs. 14/2000 en 87/2000 is de regio Piemonte voornemens in de periode tussen 1 juni en 30 september 2003 in het oevergebied van het Lago Maggiore bepaalde vrachtwagens tijdelijk om te leiden van de rijksweg naar de tolautosnelweg A26, op de weggedeelten tussen Gravellona Toce en Castelletto Ticino en tussen Gravellona Toce en Borgomanero, in beide rijrichtingen. Met deze maatregel wordt beoogd de veiligheid van de burgers te garanderen op de wegen rond het Lago Maggiore waar het vooral tijdens de zomermaanden gevaarlijk is door een aanzienlijke verkeersstroom als gevolg van de instroom van toeristen in het gebied. De maatregel zal ook bijdragen tot de bescherming van het milieu (met name door de aldus verminderde verontreiniging) en zal het toerisme in het gebied helpen ontwikkelen, terwijl de reistijd van goederen over de weg wordt bekort.

⁽¹⁾ PB C 87 van 11.4.2002, blz. 2.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

- (8) De betrokken voertuigen zijn vrachtwagens van ten minste 7,5 t voor het goederenvervoer over de weg, touringcars, trekkers met oplegger, vrachtwagens met aanhangwagens, gelede motorvoertuigen en voertuigen voor het transport van bouwmaterialen, voor onderhoud van de weginfrastructuur en voor gebruik bij de winning van mineralen ⁽³⁾. Deze voertuigen worden rechtstreeks geïdentificeerd door de Società Autostrade SpA, de concessiehouder van de autosnelweg A26, door middel van het elektronische tolsysteem „Telepass” en aan de hand van de betalingsbewijzen die bij het passeren van de tolpoorten worden afgegeven.
- (9) Volgens een brief van 17 januari 2003 (SG(2003) A/1199) heeft Italië het toepassingsgebied van de maatregel uitgebreid tot vrachtwagens uit Italië en uit de Gemeenschap van ten minste 7,5 t die tol betalen met behulp van een ander systeem dan „Telepass”, met name voertuigen van dezelfde categorie die de tol contant, met Bancomat, een creditcard of een Viacard ⁽⁴⁾ betalen.
- (10) Wat betreft het feit dat de maatregel alleen geldt voor voertuigen van ten minste 7,5 t, dient te worden opgemerkt dat binnen het Italiaanse rechtssysteem dit de categorie is waarop de maatregelen inzake een tijdelijk rijverbod normaal van toepassing zijn ⁽⁵⁾.
- (11) De voorwaarden voor de toepassing van de maatregel zijn vastgelegd in een ontwerp-protocol van overeenstemming dat is ondertekend door het ministerie van Infrastructuur en Vervoer, de regio Piemonte, Società Autostrade SpA en de beroepsverenigingen van wegvervoerders. Op basis van dit akkoord heeft de regio Piemonte toegezegd de voor het verplichte gebruik van de autosnelweg A26 verschuldigde tol gedeeltelijk te vergoeden, meer bepaald tot maximaal 40 % en tot een totaalbedrag van circa 155 000 EUR. Van hun kant hebben de beroepsverenigingen van wegvervoerders zich ertoe verbonden ervoor te zorgen dat hun aangeslotenen ten minste 40 % procent van die tol betalen. Bovendien staat Società Autostrade SpA de betrokken voertuigen een korting van 20 % toe.
- (12) Wat betreft de toepassing van deze korting is bepaald dat deze aan de gebruikers van het elektronische tolsysteem „Telepass” wordt toegekend via verrekening op de factuur, terwijl vervoerders die de tol contant, met Bancomat, een creditcard of een Viacard voldoen, de korting rechtstreeks van Società Autostrade SpA ontvangen bij het passeren van de tolpoort. De regio Piemonte zegt toe aan Società Autostrade SpA het te haren laste komende gedeelte van de korting (maximaal 40 % van het tolbedrag) terug te betalen.
- (13) Het tolbedrag varieert naar gelang van de voertuigcategorie en het afgelegde traject op de autosnelweg en bedraagt tussen 0,77 en 5,4 EUR per voertuig en per rit.
- (14) Deze maatregel is noodzakelijk vanwege het feit dat het enige alternatief voor de route via de rijksweg langs het Lago Maggiore, waarop het zware verkeer zal worden beperkt, de autosnelweg A26 is waar tol moet worden betaald. Binnen het Italiaanse rechtssysteem ⁽⁶⁾ is het zo dat telkens wanneer om redenen van openbare veiligheid, verkeersveiligheid of volksgezondheid wordt besloten tot een tijdelijk rijverbod voor vrachtwagens, de plaatselijke overheden één of meer alternatieve routes moeten aangeven, waarvan er ten minste één geen traject op een tolautosnelweg mag omvatten.
- (15) Bij brief van 17 januari 2003 (SG(2003) A/1199) hebben de Italiaanse autoriteiten de Commissie de resultaten doen toekomen van een studie voor het meten van de verontreiniging die wordt veroorzaakt door een voertuig met een maximumgewicht van 26 t tijdens een retourrit op de trajecten Castelletto Ticino-Gravellona Toce en Borgomanero-Gravellona Toce via zowel de autosnelweg A26 als de wegen SS 33, SS 142 en SR 229 ⁽⁷⁾. Uit deze studie blijkt dat, ook al is het traject via de autosnelweg 10 km langer dan de trajecten over de rijkswegen, door de autosnelweg A26 te nemen een aanzienlijke brandstofbesparing, en zodoende ook een aanzienlijke vermindering van de uitstoot van verontreinigende stoffen, kan worden gerealiseerd. Op basis van de prognoses inzake de toename van het aantal voertuigen dat van bovenvermelde autosnelweg gebruik zal maken bij de invoering van de omleiding voor vrachtwagens in het gebied rond het Lago Maggiore, hebben de Italiaanse autoriteiten ook een schatting gemaakt van de totale hoeveelheid dieselbrandstof die in 2003, 2004 en 2005 zou kunnen worden bespaard. Volgens Italië zou deze daling van het dieselvebruik zorgen voor een afname van de uitstoot van verontreinigende stoffen en zodoende de toestand van het milieu in het betrokken gebied helpen verbeteren, met name wat luchtverontreiniging betreft ⁽⁸⁾.
- (16) Op dit moment lijkt de betrokken maatregel een experimenteel karakter te hebben en beperkt te zullen blijven tot de periode 1 juni - 30 september 2003. Met het oog op de verificatie van de resultaten van dit experiment overweegt de regio Piemonte een werkgroep op te richten waarin een vertegenwoordiger van elke ondertekenende partij bij het protocol van overeenstemming zitting zal hebben.

⁽³⁾ Zie artikel 54, lid 1, onder d), e), h), i) en n), van het Verkeersreglement, wetsdecreet nr. 285 van 30 april 1992 (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana nr. 114 van 18.5.1992), zoals gewijzigd bij wetsdecreet nr. 360 van 10 september 1993 (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana nr. 217 van 15.9.1993). Zie ook het decreet van de minister van Infrastructuur en Vervoer van 5 december 2001 en artikel 7 van decreet nr. 495 van de president van de Republiek van 16 december 1992.

⁽⁴⁾ Zie met name punt 5 van het ontwerp-protocol van overeenstemming.

⁽⁵⁾ Zie ook het decreet van de minister van Infrastructuur en Vervoer van 5 december 2001 en artikel 7 van decreet nr. 495 van de president van de Republiek van 16 december 1992.

⁽⁶⁾ Zie de ministeriële circulaire nr. 62 van 5 augustus 1993, de artikelen 6 en 7 van wetsdecreet nr. 285 van 30 april 1992 en artikel 7 van decreet nr. 495 van de president van de Republiek van 16 december 1992 (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana nr. 303 van 28.12.1992), zoals gewijzigd bij decreet nr. 610 van de president van de Republiek van 16 september 1996 (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana nr. 284 van 4.12.1996).

⁽⁷⁾ Test uitgevoerd op 23 oktober 2002 met een IVECO-trekker AS 440 S 45 (240 pk) met oplegger met een maximumgewicht van 40,5 t.

⁽⁸⁾ Zie met name het regionale plan voor de sanering en de kwaliteit van de lucht (Bollettino regione ufficiale Piemonte nr. 47 van 21.11.2002), dat bij besluit van de Giunta regionale van 21 november 2002 is vastgesteld overeenkomstig decreet nr. 60/2002 van de minister van Milieu. Op basis van dit programma behoren acht gemeenten in het betrokken gebied tot de groep met een hogere luchtverontreiniging dan de grenswaarde, ten behoeve waarvan wordt voorzien in maatregelen van de regio.

2.3. Motieven voor het inleiden van de procedure

- (17) Bij het inleiden van de formele onderzoeksprocedure heeft de Commissie geconstateerd dat in het onderhavige geval de door de Italiaanse autoriteiten geplande maatregel onder de toepassing van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag lijkt te vallen. Meer bepaald wordt deze met staatsmiddelen bekostigd en wordt daardoor alleen aan de sector wegvervoer een financieel voordeel verleend, met name aan bedrijven die goederenvervoer over de weg verzorgen met vrachtwagens van ten minste 7,5 t die gebruikmaken van het elektronische tolsysteem „Telepass”, waardoor deze worden bevrijd van lasten die normaal op hun balans drukken. Tevens heeft de Commissie geconstateerd dat de maatregel alleen van toepassing is op een beperkt gedeelte van het nationale wegennet. Ook heeft zij geoordeeld dat een dergelijke maatregel kan worden aangemerkt als exploitatiesteun die, rekening houdend met de mate van liberalisering van de sector goederenvervoer over de weg, het intracommunautaire handelsverkeer verstoort of dreigt te verstoren.
- (18) De Commissie heeft haar twijfel uitgesproken over de eventuele verenigbaarheid van de maatregel met artikel 87, lid 2 of lid 3, en artikel 73 van het Verdrag. Zij was met name van mening dat het risico bestaat dat de maatregel niet gericht is op een betere spreiding over de verschillende vervoersmodaliteiten, maar dat hij eerder als gevolg lijkt te hebben de dominantie van het wegvervoer ten koste van de overige vervoerswijzen, met name het spoorvervoer en het zeevervoer over korte afstand, te bevorderen.
- (19) Bijgevolg heeft de Commissie in haar besluit van 27 februari 2002 Italië uitgenodigd om binnen een maand na ontvangst van dat besluit de bijkomende vragen te beantwoorden en alle informatie te verstrekken die nuttig kan zijn voor de beoordeling van de maatregel. Tevens heeft zij de belanghebbende derden uitgenodigd hun opmerkingen kenbaar te maken.

3. COMMENTAAR VAN ITALIË

- (20) Bij brief van 17 mei 2002 (DG TREN/A/59000) heeft Italië een nadere toelichting gegeven op de inhoud van de maatregel. Vervolgens heeft het door middel van een nota, gedateerd 17 januari 2003 (SG(2003) A/1199), de Commissie in kennis gesteld van de in de steunmaatregel aangebrachte wijzigingen. De gemaakte opmerkingen kunnen als volgt worden samengevat.
- (21) Aanvankelijk hadden de Italiaanse autoriteiten benadrukt dat de maatregel zowel zou worden toegepast op Italiaanse vrachtwagens als op tot de betrokken categorieën behorende vrachtwagens uit de overige lidstaten die zich in het transitverkeer bevinden op het aangewezen autosnelwegtraject en voorzien zijn van een „Telepass”-apparaat. Als argument voor het feit dat alleen voertuigen die gebruikmaken van het elektronische tolsysteem „Telepass” voor de maatregel in aanmerking kwamen, hadden de Italiaanse autoriteiten aangevoerd dat het merendeel van de vrachtwagens in Italië en uit de lidstaten voor zijn normale activiteit al van dit apparaat voorzien is. Vervolgens heeft Italië besloten het toepassingsgebied van de maatregel uit te breiden tot vrachtwagens van ten minste 7,5 t, zowel uit Italië als uit de rest van de Gemeenschap, die voor het betalen van tol gebruikmaken van andere systemen dan het elektronische „Telepass”-systeem.

- (22) Italië stelt nadrukkelijk dat de maatregel verenigbaar is met de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu ⁽⁹⁾, met name met de punten 50 en 51 daarvan. Volgens de Italiaanse autoriteiten is de maatregel noodzakelijk voor het leveren van een substantiële bijdrage aan de bescherming van het milieu, de veiligheid en de volksgezondheid, die in het gedrang komt door het drukke verkeer op rijksweg 33 langs het Lago Maggiore. Voorts is het optreden van de regio geregeld door middel van een akkoord in de vorm van een protocol van overeenstemming tussen de regionale overheid en de beroepsverenigingen van wegvervoerders, overeenkomstig punt 51 van voornoemde kaderregeling.

- (23) Met name maken de Italiaanse autoriteiten, ter ondersteuning van het argument dat de maatregel bijdraagt tot de bescherming van het milieu, melding van de resultaten van de studie die is uitgevoerd met een voertuig met een maximumgewicht van 26 t dat een retourrit maakt op de trajecten Castelletto Ticino-Gravellona Toce en Borgomanero-Gravellona Toce via zowel de autosnelweg A26 als de rijkswegen SS 33 en SR 229. De Italiaanse autoriteiten benadrukken het feit dat, door de autosnelweg A26 te nemen, het brandstofverbruik aanzienlijk kan worden verminderd en zodoende de uitstoot van verontreinigende stoffen sterk kan worden teruggebracht. Volgens Italië is het namelijk zo dat een toename van het aantal voertuigen dat gebruikmaakt van de autosnelweg A26, een daling van het brandstofverbruik en, meer in het algemeen, van de uitstoot van verontreinigende stoffen tot gevolg zou hebben en daardoor de toestand van het milieu in het gebied van het Lago Maggiore zou helpen verbeteren. De Italiaanse autoriteiten wijzen er met name op dat een omleiding van het verkeer zou bijdragen tot betere milieumomstandigheden, met name wat de luchtkwaliteit betreft, in een aantal gemeenten langs de rijksweg die, overeenkomstig wet nr. 43/2000 van de regio Piemonte ⁽¹⁰⁾, deel uitmaken van de regionale gebieden 1 en 2, die gekenmerkt worden door een luchtverontreinigingsniveau dat hoger is dan de grenswaarden.

- (24) De Italiaanse autoriteiten merken ook nog op dat de maatregel te rechtvaardigen is op grond van artikel 73 van het EG-Verdrag. In dit verband stelt Italië dat de handhaving van de openbare veiligheid afhankelijk is van het in artikel 73 genoemde begrip „openbare dienst”. Wat betreft de noodzaak van „coördinatie van het vervoer”, menen de Italiaanse autoriteiten dat het vanwege de aard van het terrein, de hoge toeristische

⁽⁹⁾ PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.

⁽¹⁰⁾ Regionale wet nr. 43 van 7 april 2000 (Milieubeschermingsbepalingen op het gebied van luchtverontreiniging). Eerste tenuitvoerlegging van het regionale plan voor sanering en bescherming van de luchtkwaliteit.

waarde van het gebied en het typische karakter van de locaties momenteel niet mogelijk is voor goederenvervoer meer gebruik te gaan maken van het spoor, laat staan van maritiem transport. De voorgenomen regeling zou daarentegen een beter verkeersbeheer garanderen en daardoor het gebied zijn waardigheid teruggeven en het weer veilig maken.

- (25) Italië wijst erop dat het in de periode van 1 juni tot en met 30 september 2002 louter om een experiment ging en geeft aan dat, indien de Commissie de onderzoeksprocedure niet bijtijds afrondt, de maatregel zal worden toegepast in de periode van 1 juni tot en met 30 september 2003. De Italiaanse autoriteiten preciseren vervolgens dat de maatregel nooit op enigerlei wijze de nagestreefde algemene doelstellingen mag schaden.
- (26) De Commissie heeft van andere belanghebbende partijen officieel geen opmerkingen ontvangen.

4. BEOORDELING VAN DE MAATREGEL: AANWEZIGHEID VAN STEUN

- (27) In artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag is bepaald dat steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.

4.1. Overdracht van overheidsmiddelen

- (28) In het onderhavige geval dient te worden geconstateerd dat de regio Piemonte tot een maximum van 40 % meebetaalt aan de tol die verschuldigd is door een aantal wegvervoerders die gebruikmaken van de autosnelweg A26; dit gebeurt via een vergoeding aan Società Autostrade SpA voor de door deze onderneming aan de wegvervoerders verleende korting. Er lijkt dus ontegenzeggelijk sprake te zijn van overdracht van overheidsmiddelen. Wat echter de rechtstreeks door Società Autostrade SpA aan de wegvervoerders toegestane korting van 20 % betreft, dient te worden geconcludeerd dat het hier, gezien het louter private karakter van deze onderneming, beslist niet om een overdracht van overheidsmiddelen gaat. ⁽¹¹⁾

4.2. Aanwezigheid van financiële voordelen

- (29) Het financiële voordeel voor sommige vrachtwagens is eveneens duidelijk vanwege het feit dat de bijdrage van de regio Società Autostrade SpA in staat stelt kortingen

op de verschuldigde tolgeden toe te staan. Daardoor worden de begunstigde ondernemingen geheel of gedeeltelijk bevrijd van de kosten die zij normaal zouden hebben moeten dragen bij hun lopende exploitatie of hun normale activiteiten wanneer zij gebruikmaakten van de autosnelweg.

4.3. Selectiviteit van de maatregel

- (30) Wat betreft het selectieve karakter van de maatregel, wordt vastgesteld dat deze alleen van toepassing is op de sector goederenvervoer over de weg en meer bepaald binnen de groep voor goederenvervoer bestemde voertuigen, op de categorie vrachtwagens van ten minste 7,5 t ⁽¹²⁾, en voorts uitsluitend geldt voor het gebruik van een welbepaald onderdeel van het nationale wegennet.

4.4. Effecten op de mededinging en op het intracommunautaire handelsverkeer

- (31) Geconstateerd dient te worden dat de geplande maatregel, vanwege het feit dat daardoor een aantal ondernemingen wordt bevrijd van kosten die zij in het kader van hun normale exploitatie zouden moeten dragen, dient te worden aangemerkt als exploitatiesteun en dus in principe moet worden geacht een concurrentievervalsend effect te hebben ⁽¹³⁾ ten aanzien van de ondernemingen, zowel Italiaanse als uit andere lidstaten, die deze steun niet genieten.
- (32) In feite is het, gezien de ruime mate van openstelling van de sector goederenvervoer over de weg voor concurrentie ⁽¹⁴⁾, aannemelijk dat de voertuigen die deze compensatie genieten, op dezelfde markt opereren als die welke geen toelating ontvangen en dat deze maatregel, doordat de eerste groep wordt bevoordeeld, dus de normale mededinging in de wegvervoersektor kan vervalsen. Evenmin is uit te sluiten dat de mededinging tussen de diverse vervoersmodaliteiten daar schade van ondervindt. Voorts kan deze steun consequenties hebben voor het intracommunautaire handelsverkeer.

⁽¹²⁾ Zie Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan (PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/3/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 49 van 19.2.2004, blz. 36). Voor het vervoer van goederen bestemde motorvoertuigen zijn alle in categorie N opgenomen voertuigen op ten minste vier wielen, alsmede dergelijke voertuigen op drie wielen met een maximumgewicht van meer dan 1 ton. Meer bepaald omvat categorie N1 voertuigen met een maximumgewicht van ten hoogste 3,5 t, categorie N2 voertuigen met een maximumgewicht van meer dan 3,5 t, doch niet meer dan 12 t en categorie N3 voertuigen met een maximumgewicht van meer dan 12 t.

⁽¹³⁾ Zie met name de arresten van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juni 1995 in zaak T-459-93 (Siemens/Commissie), Jurispr. blz. II-1675, punten 48 en 77, en van 30 april 1998 in zaak T-214-95 (Vlaams Gewest/Commissie), Jurispr. blz. II-717, punt 64 of 46.

⁽¹⁴⁾ Zie met name Verordening (EEG) nr. 881/92 van de Raad (PB L 95 van 9.4.1992, blz.1), die met ingang van 1 januari 1993 volledige toegang tot de internationale markt voor het goederenvervoer garandeert voor alle houders van de communautaire vergunning waarin die verordening voorziet, alsook Verordening (EEG) nr. 3118/93 van de Raad (PB L 279 van 12.11.1993, blz. 1), waardoor elke kwantitatieve beperking op het cabotagevervoer geleidelijk is opgeheven en het binnenlandse goederenvervoer per 1 juli 1998 volledig is opengesteld voor concurrentie.

⁽¹¹⁾ Na een in december 1999 uitgevoerde privatisering is de meerderheid van het kapitaal van Società Autostrade SpA thans in het bezit van particuliere aandeelhouders.

5. VERENIGBAARHEID VAN DE STEUN

- (33) De maatregel kan weliswaar als steun worden aangemerkt in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, maar moet ook nog worden getoetst in het licht van de in artikel 87, lid 2 en lid 3, genoemde afwijkingen en uitzonderingen. Ook moet worden gekeken naar de verenigbaarheid daarvan met artikel 73 van het Verdrag en met de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu⁽¹⁵⁾.

5.1. Beoordeling van de maatregel in het licht van de in artikel 87 genoemde afwijkingen

- (34) Wat betreft de verenigbaarheid met artikel 87, lid 2, kan de Italiaanse maatregel niet worden geacht te vallen onder de daarin vermelde afwijkingen, aangezien het niet gaat om een steunmaatregel van sociale aard ten behoeve van individuele verbruikers, noch om een maatregel tot herstel van de schade die is veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen of om steun om de door de deling van Duitsland berokkende economische nadelen te compenseren.
- (35) Wat de mogelijke afwijking als bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a) en b), aangaat, dient te worden opgemerkt dat de betrokken steun niet kan worden beschouwd als een maatregel ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, noch als een maatregel om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of een ernstige verstoring in de economie van een lidstaat op te heffen. Gezien de aard van de afwijkingen waarin is voorzien bij artikel 87, lid 3, onder d) en e), zijn deze in het onderhavige geval al evenmin van toepassing.
- (36) Met betrekking tot de in artikel 87, lid 3, onder c), genoemde afwijking is de Commissie van oordeel dat in dit geval geen enkele communautaire kaderregeling waarbij invulling wordt gegeven aan deze afwijking kan worden ingeroepen. Wat met name de toepassing van die afwijking in de context van het milieu betreft, moet ondanks de door de Italiaanse autoriteiten naar voren gebrachte argumenten worden vastgesteld dat de betrokken maatregel niet voldoet aan de eisen van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu, met name die welke moeten worden vervuld om in aanmerking te komen voor de in punt E.3.2 bedoelde afwijkingen.
- (37) De betrokken maatregel maakt namelijk geen melding van een „belasting” in de zin van punt E.3.2 van genoemde kaderregeling, maar van een „tol”, in casu de betaling van een bepaald bedrag voor het gebruik van een infrastructuur op basis van de afgelegde afstand en gedifferentieerd naar categorie motorvoertuigen⁽¹⁶⁾. Daaruit volgt dat de maatregel evenmin kan worden gepresenteerd als een uit milieuoverwegingen ingevoerde „nieuwe belasting” in de zin van punt 51.1 van de kaderregeling. De maatregel valt al evenmin onder de in punt

51.2 aangegeven afwijkingen, aangezien hij niet kan worden aangemerkt als een „bestaande heffing” die een merkbaar positief effect sorteert op het gebied van de milieubescherming, en die voor een aantal ondernemingen als toelaatbaar zou kunnen worden aangemerkt wegens een aanzienlijke wijziging van de economische omstandigheden die de betrokken ondernemingen in een bijzonder moeilijke concurrentiepositie plaatst.

- (38) Bijgevolg kan de afwijking waarin is voorzien bij artikel 87, lid 3, onder c), met name gezien in de context van het milieu, in dit geval niet van toepassing zijn.

5.2. Verenigbaarheid van de maatregel met artikel 73 van het Verdrag

- (39) In de eerste plaats dient te worden aangestipt dat Italië heeft afgezien van de voorkeursbehandeling voor gebruikers van het „Telepass”-systeem, dat hoofdzakelijk door Italiaanse wegvervoerders wordt gebruikt en minder door vervoerders uit de overige lidstaten. De Italiaanse autoriteiten hebben namelijk in de mogelijkheid voorzien de maatregel toe te passen op andere betaalwijzen (onder andere contante betaling) die vervoerders uit andere landen normaal ter beschikking staan. Op deze manier wordt de belangrijkste twijfel weggenomen omtrent de mogelijk uit de maatregel voortvloeiende discriminatie tussen vervoersondernemingen uit verschillende lidstaten. De Commissie is daarom van mening dat deze aanpassing een beslissend element is voor het onderzoek van de maatregel.
- (40) Er dient onderzoek te worden gedaan naar de verenigbaarheid van de maatregel met artikel 73 van het Verdrag en met Verordening (EEG) nr. 1107/70 van de Raad van 4 juni 1970 betreffende de steunmaatregelen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren⁽¹⁷⁾, met name met het bepaalde in artikel 3, lid 1, onder b).
- (41) Volgens artikel 73 zijn met het Verdrag verenigbaar de steunmaatregelen die beantwoorden aan de behoeften van de coördinatie van het vervoer of die overeenkomen met de vergoeding van bepaalde met het begrip openbare dienst verbonden verplichte dienstverrichtingen. In artikel 3, lid 1, onder b), van bovengenoemde verordening is bepaald dat de lidstaten coördinatiemaatregelen voor het vervoer kunnen treffen „tot het in werking treden van gemeenschappelijke voorschriften inzake de toerekening van de kosten van de weg, wanneer de steun wordt toegekend aan ondernemingen die de kosten van de door hen gebruikte infrastructuur moeten dragen, terwijl andere ondernemingen zulks niet doen; bij de beoordeling van de hoogte der aldus toegekende steun moet rekening worden gehouden met de infrastructuurkosten welke de concurrerende takken van vervoer niet behoeven te dragen”.
- (42) Over het algemeen wordt coördinatie van het vervoer gelijkgesteld met overheidsoptreden op de markt om redenen van vervoersbeleid.

⁽¹⁵⁾ PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.

⁽¹⁶⁾ Zie met name artikel 2, onder b), van Richtlijn 1999/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtoertuigen (PB L 187 van 20.7.1999, blz. 42).

⁽¹⁷⁾ PB L 130 van 15.6.1970, blz. 1.

- (43) In het onderhavige geval dient in de eerste plaats te worden geconstateerd dat de regionale overheid met een omleiding van het vrachtwagenverkeer van het oevergebied naar andere wegen een beter verkeersbeheer in de omgeving van het Lago Maggiore nastreeft. Het verkeer rond het meer wordt namelijk bemoeilijkt door de aard van het terrein en deze situatie wordt nog verergerd door de grote drukte in de zomer. De maatregel voorziet bijgevolg in de behoefte aan coördinatie van het vervoer doordat hij de plaatselijke overheden in staat stelt het aantal motorvoertuigen op de wegen langs de oever te beperken en het wegverkeer tijdens de betrokken periode optimaal te organiseren.
- (44) Ook dient te worden opgemerkt dat er momenteel geen communautaire kaderregeling voor de toerekening van infrastructuurkosten bestaat. Voorts wordt eraan herinnerd dat voor de voertuigen waarop de maatregel betrekking heeft (vrachtwagens van meer dan 7,5 t) een bijdrage zal moeten worden betaald voor het gebruik van de infrastructuur, terwijl andere bedrijven dat niet zullen moeten doen (omdat zij gebruik kunnen blijven maken van de oeverweg). Het bedrag van de compensatie wordt daarom als proportioneel beschouwd.
- (45) Aangezien de maatregel bestaat in een coördinatieregeling voor het vervoer, die zal worden toegepast bij gebreke van een communautair kader voor toerekening van de infrastructuurkosten, en de betrokken bedrijven zelf de kosten voor het gebruik van de infrastructuur moeten dragen, terwijl andere daartoe niet gehouden zijn, wordt geacht te zijn voldaan aan de voorwaarden van artikel 3, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 1107/70 en wordt geconcludeerd dat Italië gemachtigd is de maatregel in te voeren, temeer daar de toepassing daarvan sterk in de tijd is beperkt, betrekking heeft op een welbepaalde infrastructuur en gericht is op een strikt lokale problematiek.
- (46) Voorts wordt erop gewezen dat de maatregel opnieuw zal moeten worden gezien bij de eventuele inwerkingtreding van een communautaire kaderregeling voor toerekening van de infrastructuurkosten en dat elke andere soortgelijke maatregel steeds op zijn eigen merites zal moeten worden getoetst.
- (47) De Commissie is van mening dat er nauwelijks sprake is van een ongunstig effect op het intracommunautaire handelsverkeer, gezien het zeer beperkte karakter van het geboden voordeel. Gezien ook de zeer korte toepassingsperiode heeft de maatregel een zeer beperkt concurrentie-effect en veroorzaakt hij in ieder geval geen concurrentievervalsing die schadelijk is voor het algemeen belang.

- (48) Wat betreft de verenigbaarheid met het Europese vervoersbeleid, constateert de Commissie dat de betrokken maatregel de plaatselijke verkeersveiligheid in het betrokken gebied verbetert en bijgevolg voldoet aan de doelstellingen van het gemeenschappelijk vervoersbeleid ⁽¹⁸⁾.

6. CONCLUSIES

- (49) De Commissie concludeert dat de betrokken maatregel een steunmaatregel van de staat is in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.
- (50) Op grond van artikel 73 van het Verdrag en van artikel 3, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 1107/70, is de Commissie echter van mening dat de steun verenigbaar is met het Verdrag.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunmaatregel van de staat voor een bedrag van maximaal 155 000 EUR waaraan Italië uitvoering wil geven om in de periode van 1 juni tot en met 30 september 2003 vrachtwagens van ten minste 7,5 t om te leiden van rijksweg 33 langs het Lago Maggiore naar de autosnelweg A26, is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van Verordening (EEG) nr. 1107/70 ter uitvoering van artikel 73 van het Verdrag.

De tenuitvoerlegging van genoemde steun voor een bedrag van maximaal 155 000 EUR wordt bijgevolg toegestaan.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 9 juli 2003.

Voor de Commissie
Loyola DE PALACIO
Vice-voorzitter

⁽¹⁸⁾ Zie met name het Witboek uit 2002 „Het Europese vervoersbeleid tot het jaar 2010: tijd om te kiezen”, waarin voor een verbetering van de verkeersveiligheid wordt gepleit, blz. 16.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 17 maart 2004

tot vaststelling van beschermende maatregelen met betrekking tot geregistreerde paarden uit Zuid-Afrika

(kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 808)

(Voor de EER relevante tekst)

(2004/262/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG⁽¹⁾, en met name op artikel 18, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen⁽²⁾ stelt de maatregelen vast die in verband met paardenpest moeten worden genomen.
- (2) De veterinaire voorschriften voor de tijdelijke toelating en de invoer in de Gemeenschap van geregistreerde paarden uit bepaalde delen van Zuid-Afrika zijn vastgesteld bij Beschikking 97/10/EG van de Commissie⁽³⁾.
- (3) Er is een uitbraak van paardenpest gemeld bij paarden in het toezichtsgebied ten aanzien van paardenpest in het westelijke deel van de Kaapprovincie, ongeveer 40 km verwijderd van het paardenpestvrije gebied dat overeenkomstig Beschikking 97/10/EG is vastgesteld en het enige gebied in Zuid-Afrika is van waaruit paarden naar andere landen mogen worden uitgevoerd.
- (4) De bevoegde veterinaire autoriteiten in Zuid-Afrika hebben de nodige maatregelen genomen om de ziekte onder controle te brengen, met inbegrip van inenting van gevoelige dieren in een straal van 20 km rond de uitbraak.

- (5) De aanwezigheid van deze ziekte in het toezichtsgebied in het westelijke deel van de Kaapprovincie kan een ernstig gevaar voor de paardachtigen in de Gemeenschap betekenen; voorts is, indien er wordt ingeënt in een gebied dicht bij het ziektevrije gebied, een verdere regionalisatie volgens de communautaire wetgeving en internationaal aanvaarde gezondheidsnormen onmogelijk.
- (6) Hoewel de autoriteiten de uitvoer van geregistreerde paarden uit het ziektevrije gebied naar de lidstaten hebben geschorst, moeten er op communautair niveau beschermende maatregelen worden vastgesteld ten aanzien van de tijdelijke toelating, de doorvoer en de invoer van geregistreerde paarden uit Zuid-Afrika.
- (7) De tijdelijke toelating, de definitieve invoer en de doorvoer van geregistreerde paarden uit Zuid-Afrika moeten geschorst worden. De situatie moet echter opnieuw worden bezien in het licht van de informatie die door de bevoegde autoriteiten wordt verstrekt en het effect van de maatregelen die worden genomen om de ziekte onder controle te krijgen.
- (8) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De lidstaten verbieden de tijdelijke toelating, de doorvoer en de invoer van geregistreerde paarden uit Zuid-Afrika.

Artikel 2

De lidstaten wijzigen de maatregelen die zij ten aanzien van de tijdelijke toelating, de invoer en de doorvoer van geregistreerde paarden uit Zuid-Afrika toepassen, teneinde die maatregelen in overeenstemming te brengen met deze beschikking. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG (PB L 162 van 1.7.1996, blz. 1).⁽²⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 42. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).⁽³⁾ PB L 3 van 7.1.1997, blz. 9. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2004/117/EG (PB L 36 van 7.2.2004, blz. 36).

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 17 maart 2004.

Voor de Commissie
David BYRNE
Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 17 maart 2004

tot wijziging van Beschikking 2000/333/EG tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van tweekleppige weekdieren, stekelhuidigen, manteldieren en mariene buikpotigen van oorsprong uit de Socialistische Republiek Vietnam, wat de aanwijzing van de bevoegde instantie betreft

(kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 824)

(Voor de EER relevante tekst)

(2004/263/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/429/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van tweekleppige weekdieren⁽¹⁾, en met name op artikel 9, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking 2000/333/EG van de Commissie van 25 april 2000 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de invoer van tweekleppige weekdieren, stekelhuidigen, manteldieren en mariene buikpotigen van oorsprong uit de Socialistische Republiek Vietnam⁽²⁾ bepaalt dat het „National Fisheries Inspection and Quality Assurance Centre (Nafiqacen) of the Ministry of Fisheries” de instantie is die in Vietnam bevoegd is om te controleren en te certificeren dat tweekleppige weekdieren, stekelhuidigen, manteldieren en mariene buikpotigen aan de eisen van Richtlijn 91/492/EEG voldoen.
- (2) Ingevolge een herstructurering van de overheidsdiensten van Vietnam is de instantie die bevoegd is om te controleren en te certificeren dat tweekleppige weekdieren, stekelhuidigen, manteldieren en mariene buikpotigen aan de eisen voldoen thans het „National Fisheries Quality Assurance and Veterinary Directorate (Nafiqaved)”. Deze nieuwe instantie is in staat om de toepassing van de geldende wetgeving doeltreffend te controleren.
- (3) Beschikking 2000/333/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.

- (4) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In Beschikking 2000/333/EG wordt artikel 1 vervangen door:

„Artikel 1

De instantie die in Vietnam bevoegd is om te controleren en te certificeren dat tweekleppige weekdieren, stekelhuidigen, manteldieren en mariene buikpotigen aan de eisen van Richtlijn 91/492/EEG voldoen is het „National Fisheries Quality Assurance and Veterinary Directorate (Nafiqaved)”.

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 3 mei 2004.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 17 maart 2004.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz 1.).

⁽²⁾ PB L 114 van 13.5.2000, blz. 42.

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 18 maart 2004

tot schorsing van het antidumpingrecht dat werd ingesteld bij Beschikking nr. 2730/2000/EGKS van de Commissie op cokes van steenkool in stukken met een diameter van meer dan 80 mm uit de Volksrepubliek China

(2004/264/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ (de „basisverordening”), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 14, lid 4,

Na overleg met het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) Bij Beschikking nr. 2730/2000/EGKS ⁽³⁾ heeft de Commissie een definitief antidumpingrecht ingesteld op cokes van steenkool, in stukken met een diameter van meer dan 80 mm, vallende onder GN-code ex 2704 00 19 („het betrokken product”), uit de Volksrepubliek China. Het antidumpingrecht is een vast bedrag van 32,6 EUR per ton droog nettogewicht.
- (2) Daar het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal op 23 juli 2002 is vervallen, heeft de Raad bij Verordening (EG) nr. 963/2002 ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/2002 ⁽⁵⁾, besloten dat de ingevolge Beschikking nr. 2277/96/EGKS van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 435/2001/EGKS ⁽⁷⁾, ingeleide en nog steeds lopende antidumpingprocedures worden voortgezet en met ingang van 24 juli 2002 onder de bepalingen van de basisverordening zullen vallen. Eventuele antidumpingmaatregelen die voortvloeien uit hangende antidumpingonderzoeken zullen eveneens met ingang van 24 juli 2002 onder de bepalingen van de basisverordening vallen.
- (3) In december 2002 heeft de Commissie een tussentijdse herzieningsprocedure ingeleid naar aanleiding van een verzoek van Eucoke-EEIG namens producenten die een groot deel vertegenwoordigen van de totale productie in de Gemeenschap van cokes van steenkool in stukken met een diameter van meer dan 80 mm, overeenkomstig artikel 11, lid 3, van de basisverordening.

B. MOTIVERING

- (4) Nadat de indiener van het verzoek de klacht had ingetrokken, stelde de Commissie de Raad voor de tussentijdse herzieningsprocedure te beëindigen.
- (5) Bij het onderzoek in het kader van de herzieningsprocedure over de periode van 1 oktober 2001 tot en met 30 september 2002 (het „onderzoekstijdvak”) heeft de Commissie evenwel informatie ontvangen over gewijzigde marktverhoudingen na het onderzoekstijdvak (d.w.z. van 1 oktober 2002 tot en met 30 september 2003) die, overeenkomstig artikel 14, lid 4, van de basisverordening, een schorsing van de huidige maatregelen zouden kunnen rechtvaardigen. De Commissie heeft vervolgens onderzocht of een dergelijke schorsing inderdaad gerechtvaardigd was.
- (6) Volgens artikel 14, lid 4, van de basisverordening kunnen antidumpingmaatregelen in het belang van de Gemeenschap worden geschorst indien de marktverhoudingen tijdelijk zodanig zijn gewijzigd dat het onwaarschijnlijk is dat als gevolg van de schorsing opnieuw schade ontstaat, mits de bedrijfstak van de Gemeenschap in de gelegenheid is gesteld opmerkingen te maken en met die opmerkingen rekening is gehouden. Voorts is in artikel 14, lid 4, bepaald dat de antidumpingmaatregelen in kwestie te allen tijde weer kunnen worden ingesteld, wanneer de reden voor schorsing niet langer bestaat.
- (7) Een aantal belanghebbenden voerden in het kader van het tussentijdse herzieningsonderzoek aan dat de marktsituatie na het onderzoekstijdvak sterk was gewijzigd, daar er tekorten aan het betrokken product waren ontstaan en de prijzen op de EG-markt hoog waren.
- (8) Gezien de ernst van deze beweringen heeft de Commissie een verder onderzoek ingesteld naar de recente ontwikkeling van hoeveelheden en prijzen van het betrokken product in de periode van 1 oktober 2002 tot en met 30 september 2003. Alle belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld hun standpunt bekend te maken. Alle belanghebbenden verleenden medewerking aan het nieuwe onderzoek hoewel de verwerkende bedrijven in iets mindere mate.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 316 van 15.12.2000, blz. 30.

⁽⁴⁾ PB L 149 van 7.6.2002, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB L 192 van 20.7.2002, blz. 9.

⁽⁶⁾ PB L 308 van 29.11.1996, blz. 11.

⁽⁷⁾ PB L 63 van 3.3.2001, blz. 14.

- (9) Uit door een medewerkende importeur verstrekte en door de verwerkende bedrijven bevestigde informatie bleek dat de prijs van het betrokken product uit de Volksrepubliek China in de onderzochte periode met 20 à 50 % was gestegen. Deze tendens werd tevens bevestigd door de bedrijfstak van de Gemeenschap. Ook de staalindustrie, die geen belanghebbende is bij deze procedure, meldde een stijging van 76 % van de prijzen van alle soorten cokes.
- (10) Omdat de verwerkende bedrijven in de Gemeenschap het betrokken product niet rechtstreeks uit de Volksrepubliek China betrekken, maar van handelaren die het betrokken product niet duidelijk naar oorsprong onderscheiden, werden gegevens over de hoeveelheden van het betrokken product gebaseerd op informatie uit een gespecialiseerd tijdschrift, *The Coke Market Report*, dat een betrouwbare bron van informatie is voor de cokesmarkt. Volgens dit tijdschrift was de invoer van alle soorten cokes uit de Volksrepubliek China gedaald van 15,5 miljoen ton in 2002 tot 12 miljoen ton in 2003, dat wil zeggen met 23 %. Deze daling is hoofdzakelijk het gevolg van een recente beleidswijziging van de Chinese autoriteiten die hebben besloten de Chinese productie op de binnenlandse markt te richten om aan de toenemende vraag op de binnenlandse markt te voldoen en door minder exportvergunningen te verlenen aan Chinese exporteurs. Voor 2004 wordt een verdere daling van de invoer uit de Volksrepubliek China van 6,5 miljoen ton verwacht, hoewel deze informatie nog niet is bevestigd omdat de Chinese autoriteiten de vergunningen nog moeten afgeven. In 2004 wordt, gezien het kleinere aantal Chinese exportvergunningen, een verdere stijging van de prijs van het betrokken product van 19 % verwacht. Omdat deze ingrijpende verandering in de aanvoer van het betrokken product het resultaat is van een beleidswijziging van de Chinese autoriteiten, beschikt de Commissie niet over informatie op grond waarvan kan worden verondersteld dat deze wijzigingen van blijvende aard zijn.
- (11) Sedert de maatregelen in 2000 zijn vastgesteld is de situatie van de EG-producenten verbeterd. De omvang van de verkoop en van de productie daalde licht, evenals het verbruik in de Gemeenschap, maar de verkoopprijzen lieten een aanzienlijke stijging zien. De investeringen stegen met een derde en de werkgelegenheid met 10 %. Het marktaandeel bleef echter stabiel (33 %), hetgeen het gevolg was van de opkomst van nieuwe exportlanden zoals Tsjechië en Polen, terwijl het Chinese marktaandeel met meer dan 10 procentpunten daalde en in het onderzoekstijdvak 9 % bedroeg. De rentabiliteit steeg eveneens, hoewel de volgens Beschikking nr. 2730/2000/EGKS nagestreefde winst van 10,5 % nog niet is bereikt. De bedrijfstak van de Gemeenschap zag zijn rentabiliteit vanaf 2000 met 17 procentpunten stijgen en kon in het onderzoekstijdvak winst boeken. Hoewel de EG-producenten na het onderzoekstijdvak (d.w.z. van 1 oktober 2002 tot en met 30 september 2003) een stijging

rapporteerden van zowel productie als verkoop in de Gemeenschap met respectievelijk 20 % en 40 %, zijn deze producenten slechts goed voor een derde van het marktaandeel in de Gemeenschap; de invoer uit de Volksrepubliek China blijft van cruciaal belang voor het aanbod op de EG-markt.

C. CONCLUSIE

- (12) Gezien de tijdelijke aard van de gewijzigde marktverhoudingen, en met name de hoge prijzen van het betrokken product in de Gemeenschap, ver boven het niveau waarbij geen schade meer wordt geleden, zoals bij het oorspronkelijk onderzoek werd vastgesteld, alsmede het ontoereikende aanbod van het betrokken product, is de Commissie van oordeel dat het niet waarschijnlijk is dat de EG-producenten weer schade zullen leiden indien het antidumpingrecht op het betrokken product uit de Volksrepubliek China in het belang van de Gemeenschap wordt geschorst. Voorgesteld wordt derhalve de huidige maatregelen voor een periode van negen maanden te schorsen overeenkomstig artikel 14, lid 4, van de basisverordening.
- (13) Overeenkomstig artikel 14, lid 4, van de basisverordening heeft de Commissie de bedrijfstak van de Gemeenschap op de hoogte gebracht van haar voornemen om de antidumpingmaatregelen te schorsen en deze bedrijfstak werd in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. De bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geen bezwaar gemaakt tegen de schorsing van de antidumpingmaatregelen.
- (14) De Commissie is derhalve van oordeel dat is voldaan aan alle voorwaarden voor schorsing van het antidumpingrecht op het betrokken product, overeenkomstig artikel 14, lid 4, van de basisverordening. Het antidumpingrecht dat bij Beschikking nr. 2730/2000/EGKS werd ingesteld, dient derhalve te worden geschorst voor een periode van negen maanden.
- (15) De Commissie zal de ontwikkeling van de invoer en de prijzen van het betrokken product blijven volgen. Mocht het betrokken product uit de Volksrepubliek China weer in aanzienlijke hoeveelheden tegen dumpingprijzen worden ingevoerd en mocht de bedrijfstak van de Gemeenschap hierdoor weer schade lijden, dan zal de Commissie het antidumpingrecht opnieuw instellen door intrekking van onderhavige schorsing.

BESLUIT:

Artikel 1

Het bij Beschikking nr. 2730/2000/EGKS vastgestelde definitieve antidumpingrecht op cokes van steenkool in stukken met een diameter van meer dan 80 mm, vallende onder GN-code ex 2704 00 19 (Taric-code 2704 00 19 10), uit de Volksrepubliek China, wordt hierbij voor negen maanden geschorst.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 18 maart 2004.

Voor de Commissie
Pascal LAMY
Lid van de Commissie

RECTIFICATIES

Rectificatie van Richtlijn 2004/4/EG van de Commissie van 15 januari 2004 tot wijziging van Richtlijn 96/3/EG inzake een afwijking van enkele bepalingen van Richtlijn 93/43/EEG van de Raad inzake levensmiddelenhygiëne voor het bulkvervoer van vloeibare oliën en vetten over zee

(Publicatieblad van de Europese Unie L 15 van 22 januari 2004)

Op bladzijde 29 in de bijlage (Bijlage — Lijst van aanvaardbare vorige ladingen)

1. in plaats van:

„Methyloleaat (methyloctadecenoaat)	112-62-9
Glycolen:”	

te lezen:

„Methyloleaat (methylocadecenoaat)*	112-62-9
Mierenzuur (methaanzuur, waterstofcarbonzuur)	64-18-6
Glycerine (glycerol)	56-81-5
Glycolen:”	

2. in plaats van:

„Isooctanol (isooctylalcohol)*	26952-21-6
Magnesiumchloride-oplossing	7786-30-3”

te lezen:

„Isooctanol (isooctylalcohol)*	26952-21-6
Isopropanol (isopropylalcohol, IPA)	67-63-0
Limoneen (dipenteen)	138-86-3
Magnesiumchlorideoplossing	7786-30-3”